

د رسولانو عملونه

د کتاب پېژندنه

د رسولانو د عملونو کتاب د لوقا د انجيل څخه وروسته پيل کيږي چې ليکونکی يې لوقا دی. دا د لوقا د انجيل نه وروسته ليکل شوی دی. کله چې عیسی مسیح په صلیب باندې مړ کړای شو، نو شاگردانو يې له وېرې خپل ځانونه پټ کړل، خو عیسی مسیح د مړينې څخه وروسته په درېمه ورځ بیا راژوندی او د هغوی په منځ کې رانېکاره شو. مخکې له دې چې عیسی بېرته اسمان ته لاړ شي يوځل بیا يې د هغوی سره وعده وکړه چې پلار خدای به هغوی ته هغه وعده شوی سوغات يعنې روح القدس راولېږي. عیسی مسیح هغوی ته وويل چې دوی به د روح القدس په قدرت سره د هغه د پيغام شاهدان اوسي، لومړی په اورشلیم، يهودیه، سامره او بیا د نړۍ تر بل سره پورې (د رسولانو عملونه ۱: ۸).

د رسولانو د عملونو د کتاب مهمې ځانگړتیاوې د روح القدس کار دی چې په اورشلیم کې د پنتیکاست په ورځ په خپل قدرت سره په ایماندارانو باندې نازل شو. روح القدس کلیسا او د هغې مشرانو ته په هغو ټولو پېښو کې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، لارښوونه کوي او هغوی ته قوتورکوي. لومړنی مسیحي پيغام د یو شمېر موعظو او هغو پېښو لندیز دی چې د رسولانو د عملونو په کتاب کې ليکل شوي دي چې د ایماندارانو په ژوند او د کلیسا سره په ملگرتیا کې د

دې پیغام د قدرت ښکارندوی دی. په دې کتاب کې د لوستونکو پام دې ټکي ته راگرځول شوی دی چې کلیسا کوم سیاسي سازمان نه دی او د کوم حکومت د رانسکورولو او یا قدرت ته د رسېدلو دپاره فعالیت نه کوي، بلکې د کلیسا مقصد دا دی چې دا اعلان کړي چې خلک به په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره د خدای پاچاهۍ ته دننه شي.

د رسولانو د عملونو کتاب دا څرگندوي چې روح القدس ټولو ایماندارانو ته لارښوونه کوي او هغوی ته توان ورکوي، ترڅو د عیسی مسیح په هکله د اورشلیم څخه تر روم پورې یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته زېری ورسوي.

د موضوعگانو لست

د خلاصون د زېري رسولو دپاره تیاری: ۱ فصل

الف: د عیسی وروستنی فرمان او وعده: ۱: ۱ - ۱۴

ب: د یهودا اسخريوتي په ځای د کوم بل کس ټاکنه: ۱: ۱۵ - ۲۶

په اورشلیم کې د زېري رسول: ۲: ۱۱ - ۸: ۳

په یهودا او سامره کې د زېري رسول: ۸: ۱۴ - ۱۲: ۲۵

د پولوس رسول کارونه: ۱۳ - ۲۸ فصلونه

الف: د خلاصون د زېري رسولو دپاره لومړی سفر: ۱۳ - ۱۴

فصلونه

ب: د اورشلیم شورا: ۱۵: ۱۱ - ۳۵

ت: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره دوهم سفر: ۱۵: ۳۶ -

۱۸: ۲۲

ث: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره درېم سفر: ۱۸: ۲۳ -

ج: پولوس رسول د اورشليم، قيصریه او روم په زندان کې:

٢١:١١٧ - ٢٨:٣١

١ (١) ای تیوفیلوسه! ما په خپل لومړي کتاب کې د هغو کارونو په هکله ولیکل چې عیسی سرته ورسول او تعلیم یې ورکړ، یعنې د هماغې ورځې نه چې کار یې پیل کړ، (٢) تر هغې ورځې پورې چې هغه اسمان ته پورته کړای شو. مخکې له دې چې دا کار وشي هغه خپلو رسولانو ته چې هغه غوره کړي وو د روح القدس په وسیله لارښوونې وکړې. (٣) عیسی د خپلې مړینې څخه وروسته خپل ځان رسولانو ته وښود او ډېر ثبوتونه یې وړاندې کړل چې هغه ژوندی دی او تر څلوېښتو ورځو پورې څو څو ځلې هغوی ته ښکاره شو او د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړلې. (٤) هغه وخت چې عیسی لا د هغوی سره ؤ، هغوی ته یې حکم وکړ: «د اورشليم څخه لاړ نه شی، بلکې د هغې وعدې انتظار وباسئ چې زما پلار کړې ده او د هغې په هکله مې تاسو ته ویلي وو. (٥) یحیی به په اوبو باندي د تعمید غسل ورکاوه، خو څو ورځې وروسته به تاسو ته په روح القدس د تعمید غسل درکړل شي.»

اسمان ته د عیسی مسیح ختل

(٦) نو کله چې رسولان سره راټول شول، د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «څښتنه، ایا همدا یې وخت دی چې ته به بیا اسرايیلو ته

پاچاهي وركوي؟» (۷) عيسی هغوی ته وويل: «تاسو ته په كار نه دي چې هغه وختونه او نيتي وپېژنئ چې زما پلار په خپل اختيار سره ټاكلي دي. (۸) خو د روح القدس په نازلېدو به تاسو قدرت پيدا كړئ او په اورشليم، ټوله يهوديه، سامريه او د نړۍ تر بله سره پورې به زما شاهدان يئ.» (۹) وروسته له دې چې عيسی دا وويل، په داسې حال كې چې هغوی ورته كتل هغه اسمان ته پورته يووړل شو او ورپېڅې هغه د هغوی له نظره پناه كړ. (۱۰) كله چې عيسی پورته روان ؤ او هغوی لا اسمان ته ځير ځير كتل، نو ناڅاپه دوه سړي چې سپين كالي يې اغوستي وو د هغوی په خوا كې ودرېدل (۱۱) او ويې ويل: «ای جليليانو، تاسو ولې دلته ولاړ يئ او اسمان ته گورئ؟ دغه عيسی چې ستاسو څخه اسمان ته پورته بوتلل شو، لكه څنگه چې لاړ او تاسو وليد، نو همداسې به بېرته راشي.»

د يهودا په ځای د ماتياس ټاكل

(۱۲) بيا رسولان د زيتون د غره څخه چې له اورشليم څخه يو كيلومتر لېرې دی، بېرته اورشليم ته راستانه شول. (۱۳) كله چې هغوی بېرته ورسېدل، نو هغې بالاخانې ته پورته شول چې هغوی په كې د يو څه وخت دپاره اوسېدل. كوم رسولان چې هلته تللي وو هغوی پطروس، يوحنا، يعقوب، اندرياس، فيليپوس، توما، بارتولما، متي، د حلفي زوی يعقوب، شمعون سرتېری او د يعقوب زوی يهودا وو. (۱۴) هغوی ټول به يوځای سره راټولېدل او تل به يې په گډه دعا كوله چې په هغوی كې د عيسی مور مريم، څو نورې بڼځې او د عيسی وروڼه هم وو.

١٥) په هغو ورځو کې پطروس په يوه غونډه کې چې د عیسی شاگردان په کې راټول شوي وو او شمېر یې شاوخوا یوسلو شل تنه وو، ودرېده او ویې ویل: «١٦) ای خویندو او ورونو! د خدای د کلام هغه پېشگویی باید رښتیا شي چې روح القدس د داود په خوله د یهودا په هکله چې د عیسی د نیوونکو لارښوونکی ؤ، کړې وه. ١٧) هغه زمونږ د ډلې څخه ؤ او زمونږ سره په خدمت کې شریک ؤ. ١٨) کومې پیسې چې یهودا د هغه بد کار په بدل کې تر لاسه کړې وې، په هغو باندې یې یوه ټوټه ځمکه واخیستله او په هغې کې سر په تالاق راولوېد. خپته یې وشلېدلې او کولمې یې بیرون راووتلې. ١٩) د اورشلیم ټول خلک له دې نه خبر شول او هغوی دا ځمکه په خپله ژبه د حقل دما په نوم یاده کړه چې معنی یې ده د وینې ځمکه. ٢٠) نو ځکه د زبور په کتاب کې لیکل شوي دي:

‘وران او ویجاړ دې شي کور د هغه

هېڅوک دې نه وي هلته چې په کې واوسېږي’

او همدارنگه لیکل شوي دي:

‘بل څوک دې ونیسي مقام د هغه’

٢١) نو اوس باید یو داسې سړی وټاکل شي چې هغه په ټوله موده کې چې څښتن عیسی زمونږ سره تگ او راتگ درلود، زمونږ سره ملگری ؤ، ٢٢) یعنې له هغه وخت نه چې یحیی د تعمید غسل ورکاوه تر هغه وخته پورې چې عیسی زمونږ څخه پورته بوتلل شو. نو د دغو کسانو څخه باید یو یې د عیسی د بیا راژوندي کېدلو د

شاهد په توگه زمونږ سره وي.»

۲۳ نو هغوی د دوو کسانو وړاندیز وکړ: یوسف چې د برسابا په نوم یادېده او همدارنگه د یوستوس په نوم هم مشهور ؤ او بل یې ماتياس ؤ. ۲۴ بیا هغوی دعا وکړه: «ای خښتنه، ته د ټولو انسانانو د زړونو څخه خبر یې، نو مونږ ته وښایه چې په دې دوه کسانو کې تا کوم یو غوره کړی دی ۲۵ چې د رسول په توگه د یهودا په ځای خدمت وکړي، ځکه چې هغه خپل رسالت پرېښود او هغه ځای ته لاړ چې د هغه لایق ؤ.» ۲۶ بیا هغوی پچه واچوله او پچه د ماتياس په نوم راووتله او هغه په هغو نورو یوولسو رسولانو کې شامل شو.

د روح القدس نازلېدل

۲ ۱ کله چې د پنتیکاست ورځ راوړسېدله، ټول ایمانداران په یو ځای کې سره راټول شوي وو. ۲ ناڅاپه د اسمان څخه د یو تېز باد په شان یو اواز راغی او په ټول کور کې چې هغوی په کې ناست وو، هلته دا اواز خپور شو. ۳ هلته هغوی ته د اور د لمبو په شان ژبې رانېکاره شوې او په هغوی هر یو باندې نازلې شوې. ۴ هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او څنگه چې روح القدس هغوی ته د خبرو کولو توان ورکړ، نو په نورو ژبو یې خبرې پیل کړلې.

۵ په هغه وخت کې پرهېزگاره یهودیان چې د نړۍ د هر هېواد څخه راغلي وو، په اورشلیم کې اوسېدل. ۶ کله چې هغوی دا

اواز واورېد، نو ډېر خلک سره راټول شول او حيران پاتې شول،
 ځکه چې هر يو د ايماندارانو خبرې په خپلو ژبو باندې اورېدلې.
 ۷ هغوی ډېر حيران پاتې وو او ويل يې: «ايا دا ټول جليليان نه
 دي چې خبرې کوي؟» ۸ نو بيا څنگه مونږ هر يو په خپله مورنۍ
 ژبه د هغوی خبرې اورو؟ ۹ مونږ پارتیانو، ماديانو، ايلاميانو، د
 بين النهرين اوسېدونکو، د يهوديې او کپدوکيې، پنتوس، د اسيا د
 ولايت ۱۰ او فريجيې او پمفيليې، مصر او ليبيا د سيمو څخه چې د
 قيروان ښار ته نژدې دي، رومي مسافران ۱۱ چې اصلي يهوديان او
 څوک چې يهوديان شوي دي، کریتیان او عربان يو. خو بياهم مونږ د
 هغوی خبرې چې د خدای د حيرانوونکو کارونو په هکله يې کوي په
 خپلو خپلو ژبو اورو.» ۱۲ هغوی حيران او وارخطا ولاړ وو او يو
 د بله څخه يې پوښتنه کوله چې دا څه معنی لري؟ ۱۳ خو نورو به
 ملنډې وهلې او ويل به يې چې دا خلک نشه دي.

د پطروس وعظ

۱۴ بيا پطروس د نورو يوولسو رسولانو سره ودرېده او په لوړ اواز
 يې د خلکو گڼې گونې ته په وينا کې وويل: «ای يهوديانو او د
 اورشليم اوسېدونکو! زه چې څه وایم، غواړم په هغې باندې پوه شئ
 او په غور سره يې واورئ. ۱۵ لکه څنگه چې تاسو فکر کوئ دا
 خلک نشه نه دي، ځکه چې اوس لا د سهار نهه بجې دي. ۱۶
 بلکې، دا هغه څه دي چې يو پيل نبي د هغه په هکله ويلي وو:

۱۷ خدای وايي: په اخرنیو ورځو کې به داسې وشي

زه به خپل روح کړمه نازل په ټولو خلکو باندې

ستاسو لورگانې او زامن به نبوت کوي

ستاسو ځوانان به روياگانې ويني

او ستاسو سپين ږيري به خوبونه ويني

هو، حتی په خپلو غلامانو او په وينځو باندې (۱۸)

به هم نازل کړمه خپل روح په هغو ورځو کې

او دوی به کوي نبوت

زه به وبنایم عجيبه کارونه پاس په اسمان کې (۱۹)

او حيرانوونکې نښې لاندې په ځمکه باندې

يعنې وينه، اور او سخت لوگی

مخکې له دې چې راشي ورځ د خښتن (۲۰)

يعنې لويه او د جلال ورځ

لمر به بدل شي په تياره باندې

او د سپوږمۍ رنگ به شي سور

لکه د وینې په شان

۲۱ نو بیا داسې به وشي چې

هرڅوک چې د څښتن په نوم مرسته وغواړي

هغه به وژغورل شي.

۲۲ ای د اسراييلو خلکو! دې خبرو ته غور ونيسئ: عیسی ناصري یو سړی ؤ چې خدای هغه تاسو ته د معجزو، حیرانوونکو کارونو او نښو له لارې چې خدای د هغه په وسیله ستاسو په منځ کې وښودلې، ثابته کړه چې هغه څوک دی، لکه څنګه چې تاسو په خپله ورباندې خبر یئ. ۲۳ دا سړی تاسو ته د خدای د ټینګې ارادې او پوهې له مخې په لاس درکړل شو او تاسو هغه د بدکارانو په مرسته په صلیب ځوړند او مړ مو کړ. ۲۴ خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ او د مرګ د عذاب څخه یې خلاص کړ، ځکه چې مرګ نه شو کولای هغه په خپلو منګولو کې وساتي. ۲۵ ځکه چې داود د هغه په هکله ویلي وو:

زه وینم چې تل څښتن زما سره دی

هغه موجود دی زما بڼي لاس ته

چې زه ونه غورځېرم

۲۶ نو زما زړه دی خوشحال

کله چې کرم خبرې نو ډېر خوشحاله يم

او په اميد کې به ارام اوسي بدن زما

حکله چې ته به ما پرېږدي د مړو دنيا کې (۲۷)

او ته به پرېږدي مړی

د خپل سپېڅلي خادم چې شي خراب

تا راته وښودلې لارې د ژوند (۲۸)

په خپل دیدار به کړې ما ډک د خوشحالیو څخه

ای گرانو ملگرو! زه کولای شم په پوره ډاډ سره د خپل نیکه (۲۹)

داود په هکله تاسو ته ووايم چې هغه مړ شو او ښخ شو او د هغه قبر

تر نن ورځې پورې دلته موجود دی. (۳۰) خو داود پیغمبر ؤ او

پوهېده چې خدای ورسره وعده کړې او قسم یې خوړلی چې د هغه

د اولادې څخه به یو کس د پاچاهۍ په تخت کښېږوي. (۳۱) داود

پوهېده چې څه به کيږي او ویلي یې وو چې مسیح به بیا راژوندی

کيږي. هغه وویل چې خدای به هغه د مړو په دنيا کې پرېږدي او نه

به د هغه مړی خرابېدو ته پرېږدي. (۳۲) خدای همدغه عیسی د مړو

څخه راژوندی کړ او مونږ ټول د دې شاهدان یو. (۳۳) نو بیا عیسی

پورته یووړل شو چې د خدای ښي لاس ته کښېږي او هغه د اسماني

پلار له خوا وعده شوی روح القدس تر لاسه کړ چې دا روح په مونږ

باندې نازل کړي، چې اوس یې تاسو وینئ او اورئ. (۳۴) حکله چې

داود خپله اسمان ته نه و پورته شوی، خو هغه وايي:

«څښتن وويل زما بادار ته

کښېنه زما ښي لاس ته

٣٥ ترڅو ستا دښمنان کړم ستا تر پښو لاندې»

٣٦ نو د اسراييلو ټول خلک دې په يقين سره په دې پوه شي چې هغه عيسی چې تاسو په صليب ځورند کړی و، خدای هغه څښتن او مسيح کړ.»

٣٧ کله چې خلکو دا واورېدل، نو زړونه يې مات شول. هغوی پطروس او نورو رسولانو ته وويل: «ای گرانو ملگرو! مونږ بايد څه وکړو؟» ٣٨ پطروس هغوی ته وويل: «تاسو هر يو بايد د خپلو گناهونو نه توبه وباسئ او د عيسی مسيح په نوم د تعميد غسل واخلي، په دې ډول به ستاسو گناهونه وبخښل شي او د روح القدس نعمت به تر لاسه کړئ.» ٣٩ ځکه چې دا وعده ستاسو سره، ستاسو د اولادونو او هغو خلکو سره ده چې په لېرې ځايونو کې اوسېږي، يعنې د هغو ټولو سره چې زمونږ څښتن خدای يې خپل ځان ته رابولي.» ٤٠ پطروس هغوی ته نورې ډېرې خبرې وکړې او هغوی ته يې خبرداری ورکړ او وېي ويل: «خپل ځانونه د دې زمانې د بدکارو خلکو څخه وساتئ.» ٤١ کومو خلکو چې د پطروس پيغام ومانه، نو هغوی ته د تعميد غسل ورکړل شو. په هغه ورځ شاوخوا درې زره کسان د ايماندارانو د ډلې سره يوځای شول.

٤٢ ایماندارانو خپل وخت د رسولانو څخه د تعلیم په اورېدلو، د یو بل سره په ملګرتیا، په ګډه سره د ډوډۍ په خوړلو او دعا کولو تېراوه. ٤٣ د هغو حیرانوونکو کارونو او معجزو له امله چې د رسولانو په وسیله به ښودل کېدلې، د ټولو په زړونو کې به وېره پیدا کېدله. ٤٤ ټول ایمانداران به سره راټولېدل او هغوی چې هرڅه لرل نو ټول به په کې شریک وو. ٤٥ هغوی به خپل مال او جایداد خرڅاوه او هر یو ته به یې د هغه د اړتیاوو له مخې پیسې ورکولې. ٤٦ هغوی به هره ورځ د خدای په کور کې سره راټولېدل او په خپلو کورونو کې به یې په خوشحالی او اخلاص یوځای ډوډۍ خوړله. ٤٧ هغوی به د خدای ثنا ویله او ټول خلک ترې خوشحاله وو او هره ورځ به چې څومره خلکو خلاصون مونده، نو څښتن به د هغوی په ډله کې شاملول.

پطروس او یوحنا یو شل سړي ته شفا ورکوي

٣ ١ یوه ورځ د ماسپینین درې بجې چې د عبادت وخت ؤ، پطروس او یوحنا د خدای کور ته تلل. ٢ یو سړی چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ، د خدای د کور د هغې دروازې مخې ته چې د ښکلې دروازې په نوم یادېدله کښېناسته، ترڅو د خلکو څخه چې د خدای کور ته به ننوتل، خیرات وغواړي. ٣ کله چې هغه شل سړي ولیدل چې پطروس او یوحنا د خدای کور ته ننوځي، نو د هغوی څخه یې خیرات وغوښت. ٤ پطروس او یوحنا هغه ته په

خیر خیر وکتل او پطروس ورته وویل: «مونږ ته وگوره.» (٥) هغه شل سړي هغوی ته وکتل او تمه یې لرله چې د هغوی څخه به کوم څه تر لاسه کړي. (٦) خو پطروس وویل: «زه سره زر یا سپین زر نه لرم، خو څه چې لرم هغه تاته درکوم. د ناصري عیسی مسیح په نوم امر کوم چې پاڅېره او وگرځه.» (٧) بیا پطروس هغه د بني لاس څخه ونيوه او د هغه سره یې مرسته وکړه چې ویې دروي. سمدلاسه د هغه په پښو او د پښو په بندونو کې قوت پیدا شو. (٨) بیا هغه زر پاڅېده او په خپلو پښو ودرېده او روان شو. بیا هغه سړی د هغوی سره د خدای کور ته ننوت، گرځېده او ټوپونه یې وهل او د خدای ثنا یې وایله. (٩) ټولو خلکو ولیدل چې هغه گرځېده او د خدای ثنا یې وایله. (١٠) کله چې هغوی دا سړی وپېژانده چې دا هماغه سړی دی چې د خدای د کور د ښکلې دروازې په خوله کې به ناست ؤ او خیرات به یې غوښته، نو ټول هک حیران شول چې په هغه باندې څه وشول.

د خدای په کور کې د پطروس وعظ

(١١) په داسې حال کې چې هغه سړي پطروس او یوحنا کلک نیولي وو، ټولو خلکو په حیرانتیا سره په هغه ځای کې چې د سلیمان د برنډې په نوم یادېده، د هغوی خواته منډې وهلې. (١٢) کله چې پطروس خلک ولیدل، نو هغوی ته یې په وینا کې وویل: «ای د اسراییلو خلکو، تاسو ولې په دې کار حیران شوی او ولې مونږ ته داسې گورئ؟ تاسو فکر کوئ چې دا سړی مونږ په خپل قدرت او دینداری سره جوړ کړ چې وگرځي؟» (١٣) د ابراهیم، اسحاق، یعقوب

یعني زمونږ د نیکونو خدای خپل خدمتگار عیسی ته لویي ورکړي ده. خو تاسو هغه حاکمانو ته په لاس ورکړ او د پیلاتوس په حضور کې مو د هغه څخه انکار وکړ، که څه هم پیلاتوس پرېکړه کړې وه چې هغه ازاد کړي. (۱۴) تاسو د هغه سپېڅلي او نېک سړي څخه انکار وکړ او د یو قاتل د خوشې کولو غوښتنه مو وکړه. (۱۵) تاسو هغه څوک وواژه چې د ژوندون سرچینه ده، خو خدای هغه بېرته د مرگ څخه راژوندی کړ او مونږ د دې شاهدان یو. (۱۶) دا د عیسی د نوم قدرت ؤ چې هغه شل سړي ته یې چې تاسو یې وینی او پېژنی، توان ورکړ. د عیسی په نوم او په هغه باندې په ایمان راوړلو سره دا سړی بالکل روغ شو او تاسو یې وینی.

(۱۷) اوس ای زما ورونو! زه پوهېږم چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهی سره کړی دی. (۱۸) خو خدای چې کومه پېشگویی د خپلو پیغمبرانو په وسیله کړې وه چې د خدای مسیح به تکلیفونه وزغمي، هغه یې پوره کړه. (۱۹) نو توبه وباسئ او د خدای خواته راوگرځئ، ترڅو ستاسو گناهونه وبخښل شي. (۲۰) بیا به داسې وختونه راشي چې څښتن تاسو ته روحاني سکون درکړي. خدای به تاسو ته عیسی چې ستاسو دپاره ټاکل شوی مسیح دی، درولېږي. (۲۱) لکه څنگه چې خدای د خپلو سپېڅلو پیغمبرانو په وسیله ډېر پخوا وعده کړې وه، عیسی باید تر هغه وخته پورې په اسمان کې پاتې شي، ترڅو ټول شیان بېرته جوړ شي. (۲۲) ځکه چې موسی وویل: ستاسو څښتن خدای به ستاسو د خپل قوم څخه زما په شان یو پیغمبر درولېږي. هغه چې هرڅه وایي تاسو به ورته غوږ نیسئ. (۲۳) هرڅوک چې د هغه پیغمبر خبرو ته غوږ ونه نیسي او هغه ونه

مني، نو هغه به د خدای د قوم څخه وويستل شي او له منځه به

يووړل شي. ﴿٢٤﴾ سموييل او نورو ټولو پيغمبرانو چې د هغه څخه

وروسته راغلي دي په دې هکله خبرې کړې وې چې په دې ورځو

کې به څه وشي. ﴿٢٥﴾ تاسو د پيغمبرانو وارثان يئ او په هغه لوظ کې

شريک يئ چې خدای ستاسو د نيکونو سره کړی دی، لکه څنگه چې

خدای ابراهيم ته وويل: «ستا د اولادې په وسيله به د نړۍ ټول خلک

برکت ومومي. ﴿٢٦﴾ کله چې خدای خپل خدمتگار عيسى وټاکه، نو

هغه يې اول تاسو ته درولپړه چې تاسو هر يو د خپلو بدو لارو څخه

راواړوي او برکت درته درکړي.»

پطروس او يوحنا د شورا په مخکې

٤ ﴿١﴾ پطروس او يوحنا لا د خلکو سره خبرې کولې چې په دې

وخت کې ځينې کاهنان، د خدای د کور د ساتونکو قوماندان او ځينې

صدوقيان راورسېدل. ﴿٢﴾ هغوی ډېر په قهر وو، ځکه چې رسولانو

خلکو ته تعليم ورکاوه او اعلان يې کاوه چې عيسى د مرو څخه بيا

راژوندی شوی دی او دا ثابتوي چې مري به راژوندي کيږي. ﴿٣﴾

هغوی پطروس او يوحنا ونيول، خو له دې امله چې ماينام و، نو

هغوی يې تر سبا ورځې پورې په زندان کې وساتل. ﴿٤﴾ خو ډېرو

خلکو چې دا پيغام واورېد، نو ايمان يې راوړ. د هغوی شمېر نژدې

پنځو زرو کسانو ته ورسېده.

٥ ﴿٥﴾ بله ورځ د يهوديانو حاکمان، مشران او د شريعت عالمان په

اورشليم کې سره راټول شول. ﴿٦﴾ لوی کاهن حناس او قيافا،

يوحنا، سکندر او د لوی کاهن د کورنۍ نور غړي هم هلته وو. (۷)

هغوی پطروس او یوحنا راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او پوښتنه یې ترې وکړه: «تاسو په کوم قدرت او د چا په نوم دا کار کړی دی؟» (۸) پطروس چې د روح القدس څخه ډک شو، هغوی ته ځواب ورکړ: «ای د قوم حاکمانو او مشرانو: (۹) که چېرې تاسو نن زموږ څخه د هغه نېک کار په هکله چې د هغه شل سړي سره مو کړی دی پوښتنه کوئ او غواړئ په دې پوه شئ چې هغه څنگه روغ شو، (۱۰) نو تاسو ټول او د اسراییلو ټول قوم دې په دې پوه شي چې دا سړی چې ستاسو په مخکې ولاړ دی، هغه د ناصري عیسی مسیح د نوم په قدرت سره چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او خدای بېرته د مړو څخه راژوندی کړ، روغ شوی دی. (۱۱) عیسی هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

«دا هغه تیره ده چې تاسو گلکارانو رد کړه،

خو هغه د بنیاد اصلي تیره شوه.»

(۱۲) خلاصون یوازې د عیسی په وسیله تر لاسه کېدای شي. ځکه چې په ټوله نړۍ کې بل داسې څوک نشته چې د هغه په وسیله موږ خلاصون ومومو.»

(۱۳) کله چې هغوی د پطروس او یوحنا زړورتیا ولیدله او پوه شول چې هغوی عادي او بې تعلیمه خلک دي، نو حیران شول او ویې وپېژندل چې د عیسی ملګري دي. (۱۴) خو څرنگه چې هغوی هغه سړی ولید چې روغ رمټ د هغوی په منځ کې ولاړ دی، نو هېڅ یې

ونه شو ویلی. (۱۵) نو هغوی پطروس او یوحنا ته امر وکړ چې د شورا څخه ووځي او بیا یې په خپل منځ کې بحث پیل کړ. (۱۶) هغوی وویل: «دې خلکو سره څه وکړو؟ ځکه چې د اورشلیم ټول خلک پوهیږي چې دا حیرانوونکې معجزه د هغوی له خوا وشوه او مونږ له هغې څخه منکرېدلی نه شو. (۱۷) خو د دې دپاره چې دا خبره نوره هم د خلکو په منځ کې خپره نه شي، نو هغوی ته باید خبرداری ورکړو چې نور د عیسی په هکله د هېچا سره خبرې ونه کړي.»

(۱۸) نو هغوی پطروس او یوحنا بیا راوغوښتل او حکم یې ورته وکړ چې نور به هېڅکله د عیسی په نوم چاته څه نه وایي او نه به تعلیم ورکوي. (۱۹) خو پطروس او یوحنا ځواب ورکړ: «تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې د خدای په نظر کې کومه خبره سمه ده، ایا د خدای څخه اطاعت وکړو او که ستاسو څخه؟» (۲۰) مونږ چې څه لیدلي او اورېدلي دي د هغې په هکله غلي نه شو پاتې کېدلی. (۲۱) شورا پطروس او یوحنا ته یوځل بیا سخت خبرداری ورکړ او بیا یې پرېښودل چې لاړ شي. هغوی داسې کوم دلیل پیدا نه کړ چې دوی ته سزا ورکړي، ځکه څه چې شوي وو د هغې په خاطر ټولو خلکو د خدای ثنا ویله. (۲۲) کوم سړي چې په دې معجزې شفا موندلې وه د هغه عمر د څلوېښتو کلونو څخه زیات ؤ.

د ایماندارانو د زړورتیا دپاره دعا

(۲۳) کله چې پطروس او یوحنا رخصت شول، نو هغوی خپلو

ملگرو ته لارل او څه چې مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ورته ويلي وو، هغوی ته يې وويل. (۲۴) کله چې ايماندارانو دا واورېدل، نو په گډه يې خدای ته دعا وکړه او ويې ويل: «ای خښتن تعالی، ای د اسمان، ځمکې، دريابونو او هرڅه چې په هغو کې دي، د هغو ټولو خالقه! (۲۵) تا د روح القدس په وسيله د خپل خدمتگار او زمونږ د نيکه داود په خوله وويل:

دولې دومره شول په قهر نور قومونه؟

ولې بېځايه دسيسې جوړوي دغه قومونه؟

(۲۶) تياروي ځانونه جنگ ته پاچاهان د جهان

او يوځای کيږي يو د بله سره حکمرانان

د خښتن او د هغه د مسيح په وړاندې؟

(۲۷) په حقيقت کې دلته په همدې ښار کې هيروديس او پانتياس

پيلاتوس د غيريهوديانو او د اسراييلو د خلکو سره ستا د سپېڅلي

خدمتگار عيسی په وړاندې چې تا غوره کړی دی، سره يوځای شوي

دي. (۲۸) دوی هغه کارونه وکړل چې تا په خپل قدرت او خپلې

ارادې سره مخکې پرېکړه کړې وه چې بايد وشي. (۲۹) اوس ای

خښتنه، د هغوی خبرداريو ته گوره او خپلو خدمتگارانو ته دې دا

توان ورکړه چې په پوره زړورتيا سره ستا پيغام بيان کړي. (۳۰)

خپل لاس دې را اوږد کړه چې خلک شفا ومومي او ستا د سپېڅلي

خدمتگار عيسی په نوم معجزې وښايي او حيرانوونکي کارونه

وکړي.» (۳۱) کله چې د هغوی دعا پای ته ورسېدله، نو په کوم
ځای کې چې هغوی راټول شوي وو، هغه ځای ولرژېده او هغوی
ټول د روح القدس څخه ډک شول او د خدای پیغام یې په زړورتیا
سره بیان کړ.

ایمانداران په مال او جايداد کې شریک دي

(۳۲) ټول ایمانداران په یو زړه او یو فکر وو. د هغوی څخه یو هم دا
دعوه نه کوله چې دا د هغه مال او جايداد دی، بلکې هرڅه چې یې
لرل هغوی ټول په کې شریک وو. (۳۳) رسولانو په پوره قدرت سره
د خښتن عیسی د بیا راژوندي کېدلو په هکله شهادت ورکاوه او په
هغوی ټولو باندې د خدای ډېر فضل ؤ. (۳۴) په هغوی کې هېڅوک
هم محتاج نه ؤ، ځکه هر چا چې ځمکه یا کورونه لرل هغه به یې
خرشول او پیسې به یې راوړلې (۳۵) او د رسولانو په اختیار کې به
یې ورکولې او د محتاجانو ترمنځ به وېشل کېدلې. (۳۶) د مثال په
ډول یوسف چې رسولانو به ورته برنابا یعنی تشویق کوونکی ویل
چې یو لایوی ؤ او د قبرس څخه ؤ، (۳۷) هغه خپله ځمکه خرڅه
کړله او پیسې یې راوړلې او رسولانو ته یې ورکړې.

حنانیا او سفیره

۵ (۱) خو یو سړی ؤ چې حنانیا نومېده او ښځه یې سفیره
نومېدله. هغوی خپله یوه ټوټه ځمکه خرڅه کړه (۲) او په داسې
حال کې چې ښځه یې هم پوهېدله چې هغه یو څه پیسې یې د ځان

سره وساتلې او پاتې پيسې يې رسولانو ته راوړلې. (۳) خو پطروس هغه ته وويل: «ای حنانيا، ته ولې شيطان ته تسليم شوې او دې ته يې مجبور کړې چې روح القدس ته دروغ ووايې او يو څه پيسې چې د ځمکې د خرڅولو څخه دې لاسته راوړې دي، خپل ځان ته وساتي؟» (۴) ايا د خرڅولو څخه مخکې هغه ځمکه ستا نه وه؟ کله چې دې خرڅه کړه هغه پيسې ستا نه وې؟ نو بيا دې څنگه فکر وکړ چې داسې کار وکړې؟ تا انسانانو ته نه بلکې خدای ته دې دروغ ويلې دي.» (۵) کله چې حنانيا دا خبرې واورېدلې، نو هغه راولوېد او مړ شو. نورو ټولو چې دا واورېدل، ډېر ووېرېدل. (۶) بيا يو څو ځوانان راغلل، د هغه مړی يې په کفن کې تاو کړ، هغه يې يووړ او بڼخ يې کړ.

(۷) نژدې درې ساعته وروسته د هغه بڼځه سفيره رانوتله او خبره نه وه چې څه شوي دي. (۸) پطروس د هغې څخه پوښتنه وکړه: «ماته ووايه چې تاسو خپله ځمکه په همدومره پيسو خرڅه کړې وه؟» هغې ځواب ورکړ: «هو، په همدې پيسو.» (۹) پطروس هغې ته وويل: «تاسو دواړو څنگه داسې پرېکړه وکړه چې د خښتن روح وازمايې؟ گوره، کومو خلکو چې ستا مېړه بڼخ کړ، هغوی همدا اوس په دروازه کې ولاړ دي او هغوی به تا هم يوسي.» (۱۰) سمدلاسه هغه بڼځه د پطروس په پښو کې راولوېدله او مړه شوه. کله چې هغه ځوانان رانوتل، نو ويې ليدل چې هغه هلته مړه پرته ده، نو د هغې مړی يې هم يووړ او د خپل مېړه په خوا کې يې بڼځه کړه. (۱۱) د کليسا ټول خلک او نور کسان چې د دې پېښې نه خبر شول، نو ډېر ووېرېدل.

د رسولانو معجزې او حيرانوونکي کارونه

١٢ رسولانو د خلکو په منځ کې ډېر حيرانوونکي کارونه وکړل او ډېرې معجزې يې وښودلې. ايمانداران به د سليمان په برنډه کې يوځای سره راټولېدل. ١٣ که څه هم خلکو هغوی ته په درنه سترگه کتل، خو کوم خلک چې د دوی په ډله کې نه وو، د هغوی څخه هېچا هم زړه نه شو کولای چې د ايماندارانو سره يوځای شي. ١٤ خو بياهم ډېرو سړيو او ښځو په څښتن باندې ايمان راوړ او د هغوی د ډلې سره يوځای شول. ١٥ د هغو معجزو له امله چې رسولانو به ښودلې، خلکو به خپل ناروغان کوڅو ته راويستل او په کتونو او بسترو باندې به يې اچولي وو، ترڅو کله چې پطروس له هغه ځای څخه تېرېږي، نو لږ تر لږه د هغه سيوری د هغوی څخه په ځينو باندې ولوېږي. ١٦ د اورشلیم د شاوخوا ښارگوټو څخه به ډېر خلک راتلل او هغوی به خپل ناروغان او هغه خلک راوستل چې پېريانو نيولي وو او ټول به روغ شول.

رسولان ځورول کېږي

١٧ نو بيا د لوی کاهن او د هغوی ټولو ملگرو چې د صدوقيانو د ډلې غړي وو، په زړونو کې کينه پيدا شوه. ١٨ هغوی رسولان ونيول او په عمومي زندان کې يې واچول. ١٩ خو په هماغه شپه د څښتن فرښتې د زندان دروازې خلاصې کړې او هغوی يې دباندې راوويستل او ورته ويې ويل: ٢٠ «لاړ شی او د خدای په کور کې ودرېږئ او خلکو ته د دې نوي ژوندون په هکله پيغام ورسوئ.» ٢١ لکه څنگه چې رسولانو ته ويل شوي وو، هغوی سهار وختي د

خدای کور ته ورننوتل او د تعلیم په ورکولو یې پیل وکړ.

کله چې لوی کاهن او د هغه ملګري سره راټول شول، نو د یهودیانو ټول مشران یې د شورا د غونډې دپاره راوغوښتل. هغوی امر وکړ چې رسولان د زندان څخه راولي. (۲۲) خو کله چې مامورین زندان ته ورغلل، نو هغوی یې په زندان کې پیدا نه کړل. نو بېرته شورا ته راغلل او د شورا غړي یې خبر کړل او ویې ویل: (۲۳) «کله چې مونږ زندان ته ورغلو نو ومو لیدل چې د زندان دروازې کلکې بندې وې او ټول ساتونکي په دروازه کې ولاړ وو. خو کله چې مونږ دروازې خلاصې کړې، نو دننه په کې هېڅوک نه و.» (۲۴) کله چې مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو قوماندان دا خبر واورېد، هغوی حیران شول چې اوس به څه کيږي. (۲۵) بیا یو سړی راغی او هغوی ته یې وویل: «کوم کسان چې تاسو په زندان کې اچولي وو هغوی د خدای په کور کې دي او خلکو ته تعلیم ورکوي.» (۲۶) بیا قوماندان د خدای د کور د ساتونکو سره لاړ او رسولان یې بېرته راوستل. د هغوی سره یې د زور څخه کار وانخیست، ځکه چې هغوی د دې څخه وېرېدل چې خلک به یې سنگسار کړي.

(۲۷) هغوی رسولان راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او لوی کاهن ورڅخه پوښتنې پیل کړې او (۲۸) ویې ویل: «مونږ تاسو ته په ټینګه امر کړی ؤ چې د عیسی په نوم تعلیم مه ورکوئ. خو تاسو خپل تعلیم په ټول اورشلیم کې خپور کړی دی او کوښښ کوئ چې د هغه سړي خون زموږ په غاړه واچوئ.» (۲۹) پطروس او نورو رسولانو په ځواب کې وویل: «مونږ باید د خدای امر ومنو، نه د

انسان. (۳۰) زمونږ د نیکونو خدای هغه عیسی بیا راژوندی کړ چې تاسو په صلیب ځورند کړ او مړ مو کړ. (۳۱) خدای هغه ته د سردار او خلاصوونکي په توګه د عزت مقام ورکړ او خپل ښي لاس ته یې کښېناوه، ترڅو د اسراییلو خلکو ته د توبې ویستلو موقع ورکړي او د هغوی ګناهونه وبخښل شي. (۳۲) مونږ د دې کارونو شاهدان یو او همدارنګه روح القدس چې خدای هغه چاته ورکړی دی چې د هغه امر ته غاږه ږدي.»

(۳۳) کله چې د شورا غړو دا واورېدل، نو هغوی دومره په قهر شول چې غوښتل یې رسولان ووژني. (۳۴) خو په هغوی کې یو فریسي ؤ چې عمالاییل نومېده. هغه د شریعت استاذ ؤ او ټولو خلکو یې درناوی کاوه. هغه راپاڅېده او امر یې وکړ چې رسولان دې د لږې شپې دپاره دباندي وویستل شي. (۳۵) بیا هغه شورا ته وویل: «ای د اسراییلو خلکو! تاسو چې د دې خلکو سره څه کوئ، نو د احتیاط څخه کار واخلي. (۳۶) څه موده مخکې یو سړی چې تیوداس نومېده، راپورته شو او دعوه یې کوله چې زه یو لوی مشر یم. نژدې څلور سوه تنه د هغه سره یوځای شول، خو هغه ووژل شو او ټول پیروان یې خواره واره شول او هرڅه پای ته ورسېدل. (۳۷) له هغه نه وروسته د سرشمېرنې په وخت کې د یهودا په نوم یو سړی چې د جلیل څخه ؤ، راپورته شو او ډېر خلک د هغه په لمسونه یاغیان شول، ترڅو د هغه پیروان شي، خو هغه هم ووژل شو او ټول پیروان یې خواره واره شول. (۳۸) نو اوس زه تاسو ته مشوره درکوم چې د دې خلکو څخه لږې اوسئ او هغوی په خپل حال پرېږدئ. ځکه که چېرې دا نقشه او دا کار د انسان له خوا وي، نو هغه به ناکام شي،

٣٩) خو که چپرې د خدای له خوا وي، نو تاسو يې مخه نه شی نیولی او دا به په دې معنی وي چې تاسو د خدای سره جنگ کوی. «

هغوی د غمالاییل مشوره ومنله (٤٠) او رسولان يې راوغوښتل، هغوی يې په دورو ووهل او حکم يې ورته وکړ چې بیا هېڅکله د عیسی په نوم خبرې ونه کړي. بیا يې هغوی پرېښودل چې لاړ شي. (٤١) کله چې رسولان د شورا څخه ووتل نو خوشحاله وو، ځکه چې خدای هغوی د دې وړ وگڼل چې د عیسی د نوم په خاطر بې عزتي وزغمي. (٤٢) هغوی هره ورځ د خدای په کور او د خلکو په کورونو کې تعلیم او زېری ورکاوه چې عیسی هماغه وعده شوی مسیح دی.

د خدمت دپاره د اووه تنو ټاکل

٦ (١) په هغو ورځو کې چې د عیسی د پیروانو شمېر زیاتېده، نو یوناني ژبو یهودیانو د عبراني ژبو یهودیانو څخه شکایت وکړ چې د ورځني خوراک د وپشلو په وخت کې یوناني ژبو یهودي کونډو ښځو ته خپله برخه نه ورکول کېږي. (٢) نو هغو دولسو رسولانو ټول ایمانداران راوغوښتل او ویې ویل: «دا زمونږ دپاره مناسبه نه ده چې نورو ته د خوړو د رسولو په خاطر خلکو ته د خدای د پیغام رسول پرېږدو. (٣) نو ای خویندو او ورونو! د خپل منځ څخه اووه تنه چې نېک نامه او د روح القدس څخه ډک او د حکمت لرونکي خلک وي غوره کړئ، ترڅو د دې کارونو مسوولیت د هغوی په غاړه واچوو. (٤) خو مونږ به خپل وخت په دعا کولو او د خدای د کلام

په وعظ او تعليم ورکولو تېروو. ﴿٥﴾ د رسولانو دا نظر د ټولو خوښ شو، نو هغوی استيفان چې ډېر ايمانداره سړی ؤ او د روح القدس څخه ډک ؤ او فيليپوس، پروکروس، نيکانور، تيمون، پرميناس او نیکولاوس چې يهودي شوی ؤ او د سوريې د انطاكيې څخه ؤ، غوره کړل. ﴿٦﴾ هغوی دا کسان رسولانو ته وروپېژندل او رسولانو د هغوی په سرونو باندې خپل لاسونه کېښودل او د هغه دپاره يې دعا وکړه.

﴿٧﴾ نو د خدای کلام په پرله پسې توگه خپرېده او په اورشليم کې د ايماندارانو شمېر زياتېده او ډېرو کاهنانو هم ايمان راوړ.

د استيفان نيول

﴿٨﴾ استيفان چې د خدای د فضل او قدرت څخه ډک ؤ، د خلکو په منځ کې به يې ډېر حيرانوونکي کارونه کول او معجزې به يې ښودلې. ﴿٩﴾ خو ځينې خلک چې د ازادو خلکو په نوم د کنيسې غړي وو چې د قيروان او سکندريې د ښارونو او نور خلک چې د قيليقيا او اسيا د ولايتونو څخه وو، راپورته شول او د استيفان سره يې بحث پيل کړ. ﴿١٠﴾ خو استيفان داسې په حکمت او د روح القدس په قدرت سره خبرې کولې چې هغوی نه شو کولای د هغه په وړاندې ودرېږي. ﴿١١﴾ نو هغوی ځينې خلک ولمسول چې ووايي: «مونږ واورېدل چې استيفان د موسى او خدای په ضد کفر ويل.» ﴿١٢﴾ نو په دې ډول هغوی خلک، مشران او د شريعت عالمان راوپارول او استيفان يې ونيوه او شورا ته يې راوست. ﴿١٣﴾ بيا هغوی څو تنه د دروغو شاهدان راوستل او دې شاهدانو وويل: «دا سړی تل د دې

سپېڅلي کور او د موسی د شریعت په خلاف خبرې کوي. (۱۴) مونږ د هغه څخه واورېدل چې ویل یې: «عیسی ناصري به دا د خدای کور وران کړي او کوم دودونه او دستورونه چې موسی مونږ ته راکړي دي هغه به بدل کړي.» (۱۵) نو په شورا کې چې کوم خلک ناست وو هغوی ټولو په ځیر سره استيفان ته کتل او ویې لیدل چې د هغه مخ لکه د فرښتې د مخ په شان ځلېده.

د استيفان وينا

۷ (۱) لوی کاهن د استيفان څخه پوښتنه وکړه: «ايا دا رښتيا دي؟» (۲) استيفان ځواب ورکړ: «ای ورونو او پلرونو! ماته غوږ ونیسئ! مخکې له دې چې زمونږ نيکه ابراهيم لار شي او په حاران کې واوسېږي، د جلال خاوند خدای ورته په بين النهرين کې وربنکاره شو (۳) او هغه ته یې وويل: «خپل وطن او خپل خپلوان دې پرېږده او هغه هېواد ته لار شه چې زه یې درته ښایم.» (۴) نو ابراهيم د کلدانيانو د وطن څخه لار او په حاران کې اوسېده. کله چې د ابراهيم پلار مړ شو نو خدای هغه دې وطن ته چې تاسو اوس په کې اوسېږئ، راوست. (۵) خو خدای په هغه وطن کې هغه ته حتی يو متر مربع ځمکه هم د ميراث په توگه ورنه کړه، حتی دومره ځمکه یې هم ورنه کړه چې پښه ورباندې کېږدي. خو خدای وعده وکړه چې دا ځمکه به هغه ته او د هغه څخه وروسته د هغه اولادې ته ورکړي چې د هغوی ملکیت شي، که څه هم ابراهيم اولاد نه درلود. (۶) نو خدای ابراهيم ته داسې وويل: «ستا اولاده به په پردي وطن کې د مسافرو په شان اوسېږي. هغوی به هلته غلامان وي او څلور

سوه کاله به ورباندې ظلم کيږي. ﴿٧﴾ همدارنگه خدای وويل: <خو زه به هغه قوم ته چې ستاسو د اولادې څخه غلامان جوړوي، سزا ورکړم. وروسته به هغوی د هغه وطن څخه راووځي او په دې ځای کې به زما عبادت کوي.﴾ ﴿٨﴾ بيا خدای ابراهيم ته د سنتولو حکم ورکړ چې د لوظ يوه نښه به وي، ترڅو دا وښايي چې هغه په شوي لوظ باندې عمل کړی دی. نو کله چې د ابراهيم زوی اسحاق پيدا شو، نو هغه يې په اتمه ورځ سنت کړ. اسحاق خپل زوی يعقوب سنت کړ او يعقوب خپل دولس زامن چې وروسته بيا د دولسو قبيلو مشران شول، سنت کړل.

﴿٩﴾ د يعقوب زامنو د خپل ورور يوسف سره کينه پيدا کړه او هغه يې په مصر کې د غلام په توگه خرڅ کړ. خو خدای د هغه سره مل ؤ ﴿١٠﴾ او هغه يې له خپلو ټولو تکليفونو څخه خلاص کړ. کله چې يوسف د مصر د پاچا فرعون په حضور کې رانښکاره شو، خدای په هغه باندې فضل وکړ او هغه ته يې حکمت ورکړ. نو فرعون هغه د ټول مصر واکمن او د خپلې کورنۍ مسوول وټاکه. ﴿١١﴾ بيا په ټول مصر او کنعان کې قحطي راغله چې د يو لوی مصيبت د رامنځته کېدلو سبب شوه او زمونږ نيکونو د خوراک دپاره څه شی نه شو پيدا کولای. ﴿١٢﴾ نو کله چې يعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې دانې پيدا کيږي، نو هغه خپل زامن يعنې زمونږ نيکونه د لومړي ځل دپاره هلته ولېږل. ﴿١٣﴾ کله چې هغوی د دوهم ځل دپاره هلته لاړل، نو يوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده او فرعون د يوسف کورنۍ وپېژندله. ﴿١٤﴾ نو يوسف خپل پلار يعقوب او ټول خپلوان چې شمېر يې پنځه اويا تنو ته رسېده، مصر ته راوغوښتل. ﴿١٥﴾ نو

يعقوب مصر ته لار او هلته هغه او زامن يې يعنې زمونږ نيكونه مړه شول. (۱۶) د هغوی مړي شکيم ته يووړل شول او په هغې هديره کې بنځ کړای شول چې ابراهيم د حمور د زامنو څخه په بيه اخيستي وه.

(۱۷) کله چې هغه وخت راورسېد چې خدای د ابراهيم سره خپله کړې وعده پوره کړي، نو په دې وخت کې زمونږ د خلکو شمېر په مصر کې ډېر زيات شو. (۱۸) بيا په مصر کې يو بل پاچا په تخت کښېناست چې يوسف يې نه پېژانده. (۱۹) هغه زمونږ د نیکونو سره ټگي وکړه، په هغوی باندې يې ظلم کاوه او هغوی يې دې ته مجبور کړل چې خپل نوي زېږېدلي ماشومان د کورونو څخه دباندې پرېږدي چې مړه شي. (۲۰) په دې وخت کې موسی وزېږېده. هغه يو ډېر ښکلی ماشوم ؤ او تر درې مياشتو پورې د هغه پالنه د خپل پلار په کور کې کېدله. (۲۱) خو کله چې هغوی مجبور شول چې هغه د کور څخه دباندې پرېږدي، نو د فرعون لور هغه واخيست او د خپل زوی په شان يې د هغه روزنه کوله. (۲۲) موسی د مصريانو د ټول حکمت او پوهې تعليم حاصل کړ. هغه په خبرو او کارونو کې غښتلی شو.

(۲۳) کله چې موسی څلورېښت کلن شو، نو په زړه کې يې دا وگرځېدل چې د خپلو اسراييلي ورونو د ليدلو دپاره لار شي. (۲۴) کله چې هغه وليدل چې يو مصري د يو اسراييلي سره بد چلند کاوه، نو هغه ورغی چې د هغه اسراييلي څخه دفاع وکړي او د مصري څخه يې د هغه بدل واخيست او هغه يې وواژه. (۲۵) موسی فکر کاوه چې د هغه خپل قوم به په دې پوه شي چې د ده په وسيله به خدای هغوی ته خلاصون ورکوي، خو هغوی پوه نه شول. (۲۶) بله

ورخ موسی ولیدل چې دوه اسراییلیانو په خپلو کې سره جگړه کوله او هغه هڅه کوله چې د هغوی ترمنځ روغه جوړه وکړي، نو موسی هغوی ته وویل: «ای خلکو! تاسو خو سره ورونه یئ، نو ولې یو د بله سره جگړه کوئ؟» (۲۷) خو هغه ملامته سړي موسی تېل واهه او ورته ویي ويل: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» (۲۸) ایا ته غواړې چې د پروني مصري په شان ما هم مړ کړې؟» (۲۹) کله چې موسی دا خبره واورېدله، نو هغه د مصر څخه وتښتېد او مدیان ته لاړ او هلته د مسافر په شان اوسېده. هلته د هغه دوه زامن پیدا شول.

(۳۰) څلوېښت کاله وروسته د سینا غره ته نژدې په یوه دښته کې د یو سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې یوه فرښته موسی ته وربنکاره شوه. (۳۱) کله چې موسی هغه ولیدله نو حیران شو. څنگه چې نژدې ورغی چې هغه بڼه وويني، نو د څښتن اواز یې واورېد: (۳۲) «زه ستا د نیکونو خدای یم، د ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدای یم.» موسی له وپړې رپېده او جرات یې نه شو کولای چې ورته وگوري. (۳۳) څښتن هغه ته وویل: «خپلې خپلې وباسه، ځکه په کومه ځمکه باندې چې ته ولاړ یې هغه سپېڅلې ده. (۳۴) ما لیدلي دي چې زما په قوم باندې په مصر کې ظلم کېږي. ما د هغوی فریادونه اورېدلي او زه د هغوی د خلاصون دپاره رانښکته شوی یم. اوس راشه، زه تا بېرته مصر ته لېږم.»

(۳۵) نو هماغه موسی دی چې د اسراییلو خلکو رد کړی و او ورته ویلي یې وو: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» خدای همدا موسی د هغې فرښتې په وسیله چې هغه ته د

سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې ښکاره شوه، ولېره ترڅو د اسراييلو د خلکو حاکم او خلاصوونکی وي. (۲۶) دا موسى ؤ چې هغوی يې د مصر څخه راوويستل او په مصر او سره بحيره کې او څلوېښت کاله يې په دښته کې حيرانوونکي کارونه وکړل او معجزې يې وښودلې. (۲۷) دا هغه موسى دی چې اسراييليانو ته يې وويل: «خدای به ستاسو د خپل قوم څخه ستاسو دپاره زما په شان يو پيغمبر درولېږي.» (۲۸) دا موسى ؤ چې په دښته کې زمونږ د نیکونو يعنې د خدای د قوم په غونډه کې د هغوی سره ؤ او فرښتې ورسره د سینا په غره کې خبرې وکړې. هلته هغه د خدای ژوندی کلام تر لاسه کړ چې مونږ ته يې راوړسوي.

(۲۹) خو زمونږ نیکونو د موسى د منلو څخه انکار وکړ. هغه يې رد کړ او غوښتل يې چې بېرته مصر ته لاړ شي. (۳۰) نو هغوی هارون ته وويل: «مونږ ته داسې خدايان جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي. ځکه مونږ نه پوهېږو چې په دې موسى باندې چې مونږ يې له مصر څخه راوويستلو، څه وشول.» (۳۱) په هغه وخت کې هغوی د خوسکي په شکل يو بت جوړ کړ او هغه ته يې قرباني وړاندې کړه او په خپلو لاسونو جوړ شوي شي ته يې خوشحالي وکړه. (۳۲) نو خدای د هغوی څخه مخ واړاوه او هغوی يې پرېښودل چې د اسماني ستورو عبادت وکړي، لکه څنگه چې د پيغمبرانو په کتاب کې ليکل شوي دي:

«ای د اسراييلو قوم! ایا تاسو په دې څلوېښتو کالو کې په دې

دښته کې

ماته قربانی او نذرانی راوړې دي؟

نه، تاسو هغه د مولک بت د عبادت خپمه (۴۳)

او د خپل رفان خدای د ستوري تصویر له ځان سره وړئ

چې په خپله مو جوړ کړي دي چې عبادت یې وکړئ،

نو تاسو به د بابل بلې خواته جلاوطنه کړم.

زمونږ نیکونو په دښته کې د شهادت خپمه لرله. دا هغه خپمه وه (۴۴)

چې خدای موسی ته حکم کړی ؤ چې د هغې نمونې له مخې چې هغه ته ښودل شوې وه، جوړه کړي. (۴۵) وروسته بیا دا خپمه زمونږ

نیکونو ته ورکړل شوه او هغوی دا هغه وخت راوړله کله چې د یوشع سره روان وو او د هغو قومونو ځمکه یې ونيوله چې خدای د هغوی

له مخې څخه لهرې کول. دا خپمه د داود تر وخته پورې هلته پاتې

وه. (۴۶) خدای د داود څخه خوشحاله ؤ او هغه خدای ته سوال وکړ

چې د یعقوب د خدای دپاره د اوسېدو ځای جوړ کړي. (۴۷) خو دا

سلیمان ؤ چې د خدای دپاره یې کور جوړ کړ. (۴۸) خو خدای

تعالی د انسانانو په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږي. لکه څنگه

چې یو پیغمبر وايي:

زما تخت دی اسمان (۴۹)

او ځمکه ده زما د پښو چوکی

تاسو به جوړ کړئ ماته څه ډول کور؟

وايي څښتن،

او چپرته دی زما د ارام ځای؟

﴿٥٠﴾ ایا ما پیدا کړي نه دي دغه ټول شيان خپلو لاسونو باندې؟

﴿٥١﴾ ای سرزورو خلکو! ستاسو زړونه د کافرو د زړونو په شان دي، د خدای د پیغام اورېدلو ته کانه یی! تاسو تل د خپلو نیکونو په شان د روح القدس په وړاندې ودرېږئ. ﴿٥٢﴾ ایا داسې کوم پیغمبر شته چې ستاسو نیکونو ځورولی نه وي؟ هغوی هغه پیغمبران هم ووژل چې د هغه د نېک خدمتگار د راتگ پېشگويي یې کړې وه او اوس تاسو د هغه سره خیانت وکړ او هغه مو وواژه. ﴿٥٣﴾ تاسو هغه خلک یی چې شریعت درته د فرښتو په وسیله درورسېد، خو تاسو ورباندې عمل ونه کړ.

د استیفان سنگسارېدل

﴿٥٤﴾ کله چې د شورا غړو د استیفان خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او د قهر له لاسه یې خپل غاښونه وچپچل. ﴿٥٥﴾ خو استیفان چې د روح القدس څخه ډک ؤ، اسمان ته په ځیر وکتل او د خدای جلال یې ولیده او عیسی یې ولیده چې د خدای بنی لاس ته ولاړ ؤ. ﴿٥٦﴾ هغه وویل: «گورئ! زه وینم چې د اسمان دروازې خلاصې دي او د انسان زوی د خدای بنی لاس ته ولاړ دی.» ﴿٥٧﴾ د شورا غړو په لوړ او از سره چیغې ووهلې او خپل غوږونه یې بند کړل او هغوی

ټولو په هغه باندې حمله وکړه (٥٨) او هغه يې د ښار څخه دباندې وويست او سنگسار يې کړ. کومو خلکو چې د هغه په خلاف شاهدي ورکړې وه خپلې چينې وويستلې او د شاوول په نوم د يو ځوان په پښو کې کېښودلې. (٥٩) کله چې هغوی استيفان سنگسار او، نو هغه دعا وکړه: «ای خښتنه عیسی! زما روح قبول کړه.» (٦٠) هغه په گوندو شو او په لوړ اواز يې چينې ووهلې: «ای خښتنه، هغوی په دې گناه مه نيسه.» هغه دا خبره وکړه او مړ شو.

٨ (١) شاوول د هغو کسانو څخه ؤ چې د استيفان په مرگ باندې راضي ؤ.

شاوول ايمانداران ځوروي

په هماغه ورځ په اورشلیم کې د ايماندارانو سخته ځورونه پيل شوه او پرته له رسولانو ټول ايمانداران د يهوديې او سامريې شاوخوا سيمو ته خواره واره شول. (٢) ځينې پرهبزگار خلك راغلل او استيفان يې بنځ کړ او په هغه باندې يې ډېر وير وکړ.

(٣) خو شاوول کونښن کاوه چې کليسا ورانه کړي. هغه کور په کور گرځېده او بنځې او نران به يې له کوره راويستل او په زندان کې به يې اچول.

په سامره کې زېږی رسول

(٤) خو هغه ايمانداران چې هرې خواته خواره واره شوي وو،

هر چېرته چې تلل د عیسی په هکله یې پیغام اوراوه. (۵) فیلیپوس د سامریې یو ښار ته لاړ او خلکو ته یې د مسیح په هکله وعظ کاوه. (۶) کله چې گڼ شمېر خلکو د فیلیپوس خبرې واورېدلې او هغه معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو ټولو د هغه خبرو ته په غور سره غوږ نیوه. (۷) د ډېرو خلکو څخه چې پېریانو نیولي وو، پېریان په چیغو چیغو راوتل او ډېر شل او گوډ خلک روغېدل. (۸) نو په هغه ښار کې لویه خوشحالی وه.

(۹) خو په هغه ښار کې د شمعون په نوم یو سړی اوسېده چې د یو څه مودې راهیسې یې د سامریې خلک د خپلې جادو په زور حیران کړي وو او دعوه یې کوله چې هغه یو لوی سړی دی. (۱۰) د ټولو طبقو خلکو یعنې هم لویانو او کوچنیانو د هغه خبرو ته په غور غوږ نیوه او ویل یې: «دا سړی زموږ د خداید هغه قدرت ښکارندوی دی چې ورته لوی قدرت وایي.» (۱۱) هغوی ځکه د هغه خبرې په غور غوږ نیوه چې تر ډېر وخته پورې یې هغوی د خپلې جادو په زور حیران کړي وو. (۱۲) خو کله چې هغوی د فیلیپوس په هغه زېري ایمان راوړ چې د خدای د پاچاهۍ او د عیسی مسیح په هکله یې واوراوه، نو تر او ښځو دواړو د تعمید غسل واخیست. (۱۳) تر دې پورې چې خپله شمعون هم ایمان راوړ، د تعمید غسل یې واخیست او له هغې وروسته به هغه تل له فیلیپوس سره و. کله چې هغه د فیلیپوس لوی او حیرانوونکي کارونه او معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو حیران پاتې شو.

(۱۴) کله چې په اورشلیم کې رسولان خبر شول چې سامریانو د

خداى پيغام منلى دى، نو هغوى پطروس او يوحنا ورو لېرل. (۱۵)

كله چې هغوى هغه خاى ته ورسېدل، نو د هغو نويو ايماندارانو دپاره يې دعا وكړه چې روح القدس ورباندې نازل شي. (۱۶) خكه چې هغوى يوازې د څښتن عيسى په نوم د تعميد غسل اخيستی و او تر دې وخته پورې لا د هغوى څخه په هېچا باندې روح القدس نازل شوى نه و. (۱۷) نو بيا پطروس او يوحنا په هغوى باندې لاسونه كېښودل او هغوى روح القدس تر لاسه كړ. (۱۸) كله چې شمعون وليدل چې د رسولانو د لاس په اېښودلو روح القدس وركول كېږي، نو هغه پطروس او يوحنا ته پيسې وړاندې كړې (۱۹) او ويې ويل: «دا اختيار ماته هم راکړه چې زه په چا باندې لاس كېږدم او روح القدس ورباندې نازل شي.» (۲۰) خو پطروس ځواب وركړ: «ستا پيسې دې ستا سره يوځاى تباه شي، خكه تا فكر كاوه چې د خداى دا نعمت په پيسو اخيستل كېږي. (۲۱) په دې كار كې ستا نصيب او برخه نشته، خكه چې ستا زړه د خداى په نظر كې سم نه دى. (۲۲) نو بيا له خپلو بدو كارونو څخه توبه وباسه او څښتن ته دعا وكړه، كېداى شي چې هغه تا د دې بدو خيالونو په خاطر چې په زړه كې يې لرې، وبخښي. (۲۳) زه وينم چې ستا زړه سخت د كينې څخه ډك دى او د گناه غلام يې.» (۲۴) شمعون پطروس او يوحنا ته په ځواب كې وويل: «زما په خاطر څښتن ته دعا وكړئ چې څه چې تاسو وويل هغه په ما باندې رانه شي.»

(۲۵) كله چې پطروس او يوحنا د څښتن عيسى په هكله شاهدي وركړه او د هغه پيغام يې اعلان كړ، نو بېرته اورشليم ته لاړل او په لاره كې يې د سامريې ډېرو كليو ته زېرى ورساوه.

فیلیپوس او ایتوپیايي خصي مامور

۲۶) بيا د خښتن فرښتې فیلیپوس ته وویل: «پاخږه او جنوب

خواته په هغه لاره لار شه چې د اورشلیم څخه غزې ته تللې ده.»

(دا د بیابان یوه لاره ده.) ۲۷) فیلیپوس پاڅېده او روان شو. هغه په

لاره کې د یو ایتوپیايي سره چې خصي شوی ؤ او د ایتوپیا د کنډاکې

د ملکې د دربار د ټولې خزانې مشر مامور ؤ، مخامخ شو. هغه مامور

اورشلیم ته د عبادت دپاره راغلی ؤ ۲۸) او اوس بېرته خپل کور ته

روان ؤ. هغه په خپلې گاډۍ کې ناست ؤ او د اشعیا پیغمبر کتاب یې

لوسته. ۲۹) روح القدس فیلیپوس ته وویل: «لار شه او هغې گاډۍ

ته ورنژدې شه.» ۳۰) نو فیلیپوس د هغه خواته ورمنډه کړه او هغه

واورېدل چې هغه سړی د اشعیا پیغمبر کتاب لولي. نو پوښتنه یې

ترې وکړه: «ته چې څه لولې ورباندې پوهېږې؟» ۳۱) هغه ځواب

ورکړ: «ترڅو پورې چې کوم څوک یې راته تشریح نه کړي زه

ورباندې څنګه پوهېدلی شم؟» نو هغه د فیلیپوس څخه وغوښتل چې

گاډۍ ته وخېژي او د هغه سره کښېني. ۳۲) هغه چې د خدای د

کلام کومه برخه لوستله هغه داسې وه:

«هغه سړی د هغه پسه په شان

چې حالېدلو ته وړل کېده

او د هغه وري په شان ؤ

چې د سکولونکو په مخکې غلی وي

٣٣ هغه سپک کړای شو او انصاف ورسره ونه شو.

څوک کولای شي چې د هغه د اولادې په هکله خبرې وکړي،

ځکه چې د هغه ژوند د ځمکې په مخ پای ته ورسېده.»

٣٤ هغه مامور فیلیپوس ته وویل: «زه درته سوال کوم، ماته ووايه

چې پیغمبر دلته د چا په هکله خبرې کوي؟ د خپل ځان په هکله یا

د بل چا په هکله؟» ٣٥ بیا فیلیپوس د خدای د کلام د هماغې
برخې څخه پیل کړه او هغه ته یې د عیسی په هکله زېږی واوراوه.

٣٦ څنگه چې هغوی په لاره روان وو، نو یو داسې ځای ته

ورسېدل چې هلته اوبه وې او هغه مامور وویل: «گوره چې دلته اوبه

شته، نو څه شی زما د تعمید د غسل اخیستلو مخه نیولی شي؟»]

٣٧ فیلیپوس وویل: «که چېرې ته د زړه نه ایمان راوړې، نو بیا

کولای شي.» هغه ځواب ورکړ: «زه ایمان لرم چې عیسی مسیح د

خدای زوی دی.»] ٣٨ نو هغه مامور امر وکړ چې گادې ودروي.

فیلیپوس او هغه دواړه اوبو ته وربنکته شول او فیلیپوس هغه ته د

تعمید غسل ورکړ. ٣٩ کله چې هغوی دواړه له اوبو څخه راووتل،

نو د څښتن روح فیلیپوس بوتله او هغه مامور نور فیلیپوس ونه لیده او

په خوشحالی سره په خپله لاره روان شو. ٤٠ خو فیلیپوس پوه شو

چې زه د اشدود په ښار کې یم. هغه په ټولو ښارونو کې گرځېده او

زېږی یې ورکاوه، ترڅو قیصر یې ته ورسېده.

۱) په هماغه وخت کې شاوول لا د خښتن عیسی پیروانو ته د قتل سخت اخطارونه ورکول. هغه لوی کاهن ته لار ۲) او د هغه څخه یې وغوښتل چې د دمشق کنیسو ته لیکونه ورکړي چې که چېرې هغه داسې کوم څوک پیدا کړي که هغه ښځه وي یا نر، چې د خښتن عیسی د لارې پیروان وي، نو هغه ونیسي او اورشلیم ته یې راولي. ۳) کله چې شاوول دمشق ته نژدې کېده، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه رڼا د هغه شاوخوا وځلېدله. ۴) هغه په ځمکه باندې راولوېد او یو اواز یې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» ۵) شاوول پوښتنه وکړه: «ای خښتنه، ته څوک یې؟» ځواب راغی: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي. ۶) اوس پاڅېره او ښار ته لار شه او هلته به تاته وویل شي چې څه باید وکړي.» ۷) کوم کسان چې د شاوول سره په سفر کې ملګري وو، غلي ولاړ وو. هغوی اواز واورېد، خو هېڅوک یې ونه لیده. ۸) نو شاوول د ځمکې څخه راپورته شو او سره له دې چې سترګې یې غړېدلې، خو څه شی یې نه شو لیدلی. نو ملګرو یې هغه له لاسه ونيوه او دمشق ته یې بوتله. ۹) هغه تر درېو ورځو پورې پوند ؤ او نه یې څه خوړل او نه یې خښل.

۱۰) په دمشق کې یو ایماندار اوسېده چې حنانيا نومېده. هغه رويا وليدله چې خښتن ورته وويل: «ای حنانيا!» هغه ځواب ورکړ: «ای خښتنه، زه حاضر یم.» ۱۱) خښتن هغه ته وويل: «پاڅېره او هغې کوڅې ته لار شه چې د مستقیمې کوڅې په نوم یادېږي او د يهودا په

کور کې د شاوول په نوم د یو تن څخه چې د ترسوس د ښار څخه دی، پوښتنه وکړه. هغه همدا اوس دعا کوي. (۱۲) هغه په رویا کې ولیدل چې د حنانيا په نوم یو سړی راځي او د هغه په سر باندې به لاس ږدي، ترڅو هغه بېرته بینا شي.» (۱۳) حنانيا ځواب ورکړ: «ای څښتنه، ډېرو خلکو ماته د دې سړي او د هغو ټولو بډیو په هکله چې هغه په اورشلیم کې ستا د خلکو سره کړي دي، ویلي دي. (۱۴) او مشرانو کاهنانو هغه ته اختیار ورکړی چې دمشق ته راشي او هغه ټول خلک چې ستا نوم اخلي، ونیسي.» (۱۵) خو څښتن هغه ته وویل: «لار شه، ځکه چې دا سړی یوه وسیله ده چې ما غوره کړی دی، ترڅو زما نوم غیریهودیانو، د هغوی پاچاهانو او د اسراییلو قوم ته وروپېژني. (۱۶) زه به په خپله هغه ته وښایم چې هغه باید زما د نوم په خاطر څومره کړاوونه وزغمي.»

(۱۷) نو حنانيا روان شو او هغه کور ته ورننوت چې شاوول په کې اوسېده او خپل لاس یې په شاوول باندې کېښود او ورته ویې ویل: «ای شاووله وروره! کله چې ته دلته راروان وې، نو څښتن یعنی هماغه عیسی چې تاته په لاره کې درښکاره شو، زه رالېږلی یم چې ته بېرته بینا شې او د روح القدس څخه ډک شې.» (۱۸) سمدلاسه د شاوول د سترگو څخه د پوستکو په شان شیان راوغورځېدل او هغه بېرته بینا شو. بیا هغه راپاڅېده او د تعمید غسل یې واخیست. (۱۹) له هغې وروسته هغه ډوډۍ وخوړله او بېرته یې قوت پیدا کړ.

شاوول په دمشق کې وعظ کوي

شاورول يو خو ورځې په دمشق کې د ايماندارانو سره پاتې شو. (۲۰)

هغه سمدلاسه کنيسو ته لاړ او وعظ يې پيل کړ او ويل يې چې عيسى د خداى زوى دى. (۲۱) هرچا چې د هغه خبرې اورېدلې، نو حيران به شول او پوښتنه به يې کوله: «ايا دا هماغه سړى نه دى چې په اورشليم کې به يې هغه خلک له منځه وړل چې د عيسى نوم به يې ياداوه؟ هغه دلته د دې مقصد دپاره نه دى راغلى چې دا خلک ونيسي او لاس تړلي يې مشرانو کاهنانو ته بوځي؟» (۲۲) خو د شاورول د وعظ کولو قدرت نور هم زياتېده او په خپلو قانع کوونکو دليلونو يې ثابتوله چې عيسى هماغه وعده شوى مسيح دى او هغوى ورته ځواب نه شو ويلی.

(۲۳) ډېره موده وروسته يهوديان سره راټول شول او دسيسه يې جوړه کړه چې شاورول ووژني. (۲۴) هغوى شپه او ورځ د ښار په دروازو کې څوکيداري کوله، ترڅو هغه ووژني. خو شاورول د هغوى له دسيسې څخه خبر شو. (۲۵) نو يوه شپه د شاورول پيروانو هغه په ټوکړى کې د ښار د دېوال د سوري په لاره رابښکته کړ.

شاورول په اورشليم کې

(۲۶) کله چې شاورول اورشليم ته ورسېده، نو کونښن يې وکړ چې د نورو ايماندارانو سره يوځاى شي، خو هغوى ټول د هغه څخه وپرېدل، ځکه چې هغوى په دې باور نه درلود چې شاورول په رښتيا سره ايماندار شوى دى. (۲۷) بيا برنابا د هغه سره مرسته وکړه او هغه يې رسولانو ته بوتله او هغوى ته يې وويل چې شاورول څنگه دمشق

ته په لاره کې خښتن عیسی ولیده او هغه څنگه د شاوول سره خبرې وکړلې. همدارنگه برنابا هغوی ته وویل چې شاوول څنگه په دمشق کې په زپورتیا سره د عیسی په نوم وعظ وکړ. (۲۸) نو شاوول د هغوی سره پاتې شو او په اورشلیم کې د هغوی سره ګرځېده او په زپورتیا سره یې د خښتن عیسی په نوم وعظ کاوه. (۲۹) هغه به د یوناني ژبو یهودیانو سره خبرې او بحث کاوه، خو هغوی کونښنې کاوه چې شاوول ووژني. (۳۰) کله چې ایمانداران د دې څخه خبر شول، نو شاوول یې قیصر یې ته بوتله او بیا یې هغه د ترسوس ښار ته ولېږه.

(۳۱) نو په ټوله یهودیه، جلیل او سامره کې کلیسا ارامه وه او ښه شوه. ایماندارانو د خښتن څخه په وېره کې او د روح القدس په مرسته پرمختګ کاوه او شمېر یې زیاتېده.

پطروس په لده او یافا کې

(۳۲) پطروس به هرځای ته سفر کاوه او یوځل هغه د هغو ایماندارانو د لیدلو دپاره چې د لده په ښار کې اوسېدل، لاړ. (۳۳) په هغه ځای کې هغه د اینیاس په نوم یو سړی ولیده چې شل و او د اتو کالو راهیسې په کت کې پروت ؤ. (۳۴) پطروس هغه ته وویل: «ای اینیاسه، عیسی مسیح درته شفا درکوي. پاڅېره او بستره دې راټوله کړه.» او هغه سمدلاسه پاڅېده. (۳۵) هغو ټولو خلکو چې په لده او شارون کې اوسېدل، اینیاس ولیده او په خښتن عیسی یې ایمان راوړ.

پطروس طبیتا بیرته راژوندی کوي

٣٦ په يافا کې يوه ايمانداره ښځه اوسېدله چې طبیتا نومېدله. په يوناني ژبه کې د هغې د نوم معنی هوسی ده. هغې تل نېک کارونه کول او د غریبانو سره يې مرسته کوله. ٣٧ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې يې د هغې مړی کېښود. ٣٨ يافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ايمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه ورولېدل او د هغه څخه يې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٣٩ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته يې بوت. ٤٠ ٤٠ د هغه څخه راتاوي شوې، هغوی ژړل او هغه کالي او چينې چې طبیتا د خپل ژوندانه په وخت کې گندلې وو، هغه ته وښودل. ٤٠ پطروس هغوی ټولې له کوتې څخه وويستلې، هغه په گوندو شو او دعا يې وکړه. بیا يې مړي ته مخ راواړاوه او ويې ويل: «طبیتا پاڅېره!» هغې خپلې سترگې وغړولې او کله چې يې پطروس وليده، نو کېښناستله. ٤١ پطروس هغې ته لاس ورکړ او هغه يې په پښو ودروله. بیا پطروس ټول ايمانداران او کونډې راوغوښتلې او طبیتا يې ورته ژوندی وسپارله. ٤٢ دا خبره په ټوله يافا کې خپره شوه او ډېرو خلکو په څښتن عیسی باندې ايمان راوړ. ٤٣ پطروس د زيات وخت دپاره د شمعون په نوم د څرمنو جوړوونکي سره په يافا کې پاتې شو.

۱۰ (۱) په قیصریه کې یو سړی ؤ چې کورنیلیوس نومېده او د رومي لښکرو د کنډک چې د «ایتالوي کنډک» په نوم یادېده، مشر ؤ. (۲) کورنیلیوس او د هغه کورنی دینداره خلک وو او د خدای څخه وپرېدل. هغه به غریبو یهودیانو ته ډېر خیراتونه ورکول او تل به یې دعا کوله. (۳) یوه ورځ د ماسپینین شاوخوا درې بجې هغه رویا ولیدله چې د خدای فرښته د هغه خواته راغله او ورته ویې ویل: «ای کورنیلیوسه!» (۴) هغه له وېرې په ځیر سره فرښتې ته وکتل او پوښتنه یې ترې وکړه: «بناغلیه څه وايې؟» فرښتې ځواب ورکړ: «ستا دعاگانې او خیراتونه چې تا ورکړي وو، هغه د خدای حضور ته ورسېدل او قبول یې کړل. (۵) اوس یو څو کسان یافا ته د شمعون پسې چې پطروس ورته ویل کېږي، ولېږه چې هغه راوړي. (۶) هغه د شمعون څرمن جوړوونکي په کور کې چې د بحیرې په غاړه دی، مېلمه دی.» (۷) کله چې هغې فرښتې د هغه سره خبرې وکړې لاړه، نو کورنیلیوس خپل دوه نوکران او یو عسکر چې یو دینداره سړی ؤ او د هغه د کور د خدمتگارانو څخه ؤ، راوغوښتل. (۸) هرڅه چې شوي وو، هغوی ته یې وویل او هغوی یې یافا ته ولېږل.

پطروس رویا ویني

(۹) بله ورځ د غرمې په وخت کې چې هغه دوه نوکران او عسکر په لاره کې روان وو او یافا ته ورسېدل، نو په همدې وخت کې پطروس د دعا کولو دپاره پاس بام ته وخوت. (۱۰) هغه وری شو او

غونبتل يې چې څه وڅوري، کله چې ډوډۍ تيارېدله، نو هغه رويا وليدله. (۱۱) هغه وليدل چې د اسمان دروازې خلاصې شوې او د يو لوی دسترخوان په شان يو شی چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند و او بڼکته د ځمکې خواته راروان و. (۱۲) په هغه کې هر ډول حيوانات، خزندې او مرغان وو. (۱۳) بيا يو اواز راغی او هغه ته يې وويل: «ای پطروسه، پاڅېره! هغه حلال کړه او ويې خوره.» (۱۴) خو پطروس وويل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم حرام او ناپاکه شی نه دی خوړلی.» (۱۵) په دوهم ځل بيا اواز راغی: «کوم شيان چې خدای حلال گرځولي دي، هغه حرام مه گڼه.» (۱۶) درې ځلې همداسې وشول او بيا هغه دسترخوان بېرته پورته اسمان ته يووړل شو.

(۱۷) پطروس حيران پاتې و چې د دې رويا معنی څه ده، چې په دې وخت کې هغو کسانو چې کورنيليوس لېرلي وو، د شمعون کور پيدا کړ او هغوی د دروازې په مخ کې ودرېدل. (۱۸) هغوی نارې کړې او پوښتنه يې وکړه: «ايا شمعون چې پطروس ورته هم وايي، دلته مېلمه دی؟» (۱۹) پطروس لا د دې رويا په هکله فکر کاوه چې روح القدس ورته وويل: «گوره، درې سړي تا لټوي. (۲۰) پاڅېره او لاندې رابڼکته شه او د هغوی سره په تللو کې زړه نا زړه کېره مه، ځکه چې هغوی ما درلېرلي دي.» (۲۱) نو پطروس لاندې بڼکته شو او هغوی ته يې وويل: «زه هماغه سړی يم چې تاسو يې لټوئ. تاسو د څه دپاره راغلي يئ؟» (۲۲) هغوی ځواب ورکړ: «مونږ قوماندان کورنيليوس رالېرلي يو. هغه يو نېک او داسې سړی دی چې له خدايه وپرېري او د ټولو يهوديانو په نظر کې ډېر عزتمن سړی دی. د خدای

فرښتې هغه ته ويلي وو چې تا خپل کور ته راوغواړي او څه چې وايې هغه يې واوري.» (۲۳) نو پطروس هغوی کور ته راوستل او مېلمانه يې کړل.

د کورنيلیوس او پطروس ليدنه

بله ورځ پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو او د يافا څو ايمانداران هم ورسره ملگري وو. (۲۴) په بله ورځ هغوی قيصر يې ته ورسېدل. کورنيلیوس هغوی ته په تمه ؤ او خپل خپلوان او خپل نژدې ملگري يې هم راغونښتي وو. (۲۵) څنگه چې پطروس کور ته ورننوت، کورنيلیوس د هغه مخې ته ورووت او د هغه په پښو کې پرېوت او سجده يې ورته وکړه. (۲۶) خو پطروس هغه د ځمکې څخه راپورته کړ او ورته ويې ويل: «راپاڅېره، زه هم ستا په شان يو انسان يم.» (۲۷) په داسې حال کې چې پطروس د هغه سره خبرې کولې، کور ته ننوت او ويې ليدل چې هلته ډېر خلک راټول شوي وو. (۲۸) پطروس هغوی ته وويل: «تاسو ته ښه معلومه ده چې د يهوديانو دپاره دا ناروا ده چې د غير يهوديانو سره ناسته ولاړه او يا ملگرتيا وکړي. خو خدای ماته دا رانښودلي دي چې زه بايد هېڅوک هم ناپاکه او نجس ونه گڼم. (۲۹) کله چې زه تاسو راوغوښتم نو پرته له کوم اعتراضه راغلم. خو اوس پوښتنه کوم چې تاسو ولې زه راوغوښتم؟»

(۳۰) کورنيلیوس وويل: «څلور ورځې کيږي چې په همدې وخت کې يعنې د ماسپښين په درې بجو زه په خپل کور کې په دعا کولو

بوخت وم چې ناخاپه يو سړی چې ځلېدونکي کالي يې اغوستي وو،
 زما په مخکې ودرېده (۳۱) او ويې ويل: «ای کورنيلیوسه! خدای ستا
 دعاگانې قبولې کړې دي او هغه خيراتونه يې قبول کړي دي چې
 غريبانو ته دې ورکوي. (۳۲) اوس يو څو کسان د شمعون پسې چې
 بطروس ورته ويل کيږي، يافا ته ولېږه چې هغه راولي. هغه د بحيرې
 په غاړه د شمعون څرمن جوړوونکي په کور کې مېلمه دی.» (۳۳) نو
 سمدلاسه مې تا پسې سړي درولېږل او تا ډېر ښه کار وکړ چې دلته
 راغلې. نو اوس مونږ ټول دلته د خدای په حضور کې حاضر يو چې
 د هرڅه په هکله چې څښتن تاته حکم کړی دی، هغه واورو.»

غیریهودیانو ته د بطروس وینا

(۳۴) بطروس خپلې خبرې پیل کړې او ويې ويل: «زه اوس پوه
 شوم چې دا رښتیا دي چې خدای د هېچا طرفداري نه کوي. (۳۵)
 په هر قوم کې چې هرڅوک له خدایه وېرېږي او سم کارونه کوي،
 خدای هغه مني. (۳۶) تاسو پوهېږئ چې خدای خپل پیغام د
 اسراييلو قوم ته ورولېږه او د سولې او سلامتی زېږی يې د عیسی
 مسیح په وسیله چې د ټولو څښتن دی، اعلان کړ. (۳۷) تاسو
 پوهېږئ چې په ټوله یهودیه کې څه وشول. دا پېښه د یحیی د تعمید
 د غسل د اعلانولو څخه وروسته له جلیل څخه پیل شوه. (۳۸) او
 تاسو خبر یئ چې خدای څنگه ناصري عیسی په روح القدس او په
 خپل قدرت سره مسح کړ. هغه به هرځای ته تللو او د خلکو سره به
 یې نېکي کوله او کوم خلک چې د شیطان په بند کې وو هغوی ته به
 یې شفا ورکوله، ځکه چې خدای ورسره مل ؤ. (۳۹) مونږ د هغو

ټولو کارونو شاهدان یو چې عیسی د یهودیانو په وطن او اورشلیم کې وکړل. هغوی عیسی په صلیب باندې ځوړند کړ او ویې واژه. (٤٠) خو خدای هغه په درېمه ورځ بېرته راژوندی کړ او خلکو ته یې ښکاره کړ، (٤١) ټولو خلکو ته نه، بلکې یوازې هغو شاهدانو ته چې خدای له مخکې نه غوره کړي وو، یعنې مونږ ته چې د هغه د بیا راژوندی کېدلو څخه وروسته مو ورسره وځوړل او وڅښل. (٤٢) عیسی مونږ ته حکم کړی چې خلکو ته وعظ وکړو او دا شهادت ورکړو چې دا هغه څوک دی چې خدای په مړو او ژونديو باندې قاضي ټاکلی دی. (٤٣) د هغه په هکله ټول پیغمبران شاهدي ورکوي او وایي چې هر څوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، نو د هغه په نوم به یې گناهونه وڅښل شي.»

په غیریهودیانو باندې د روح القدس نازلېدل

(٤٤) پطروس لا خبرې کولې چې په هغو ټولو خلکو باندې چې د هغه خبرې یې اورېدلې، روح القدس نازل شو. (٤٥) هغه یهودي ایمانداران چې د پطروس سره راغلي وو، په دې حیران شول چې د روح القدس نعمت په غیریهودیانو هم نازل شو. (٤٦) ځکه چې دوی اورېدل چې هغوی په نورو ژبو خبرې کولې او د خدای لویي یې بیانوله. بیا پطروس وویل: (٤٧) «ایا داسې څوک شته چې دا خلک چې زمونږ په شان یې روح القدس تر لاسه کړی دی په اوبو باندې د تعمید غسل د اخیستلو څخه منع کړي؟» (٤٨) نو پطروس امر وکړ چې هغوی ته دې د عیسی مسیح په نوم د تعمید غسل ورکړل شي. بیا هغوی د پطروس څخه وغوښتل چې یو څو ورځې د هغوی سره

پطروس د اورشلیم کلیسا خبروي

۱۱ په ټوله يهوديه کې رسولان او ايمانداران خبر شول چې
 غيريهوديانو هم د خدای پيغام منلی دی. (۲) کله چې پطروس
 بېرته اورشلیم ته راغی، نو يوې ډلې چې د غيريهوديانو د سنتولو
 غوښتونکي وو په هغه باندې اعتراض وکړ (۳) او ويل يې: «ته ولې
 د ناسنت شويو خلکو کور ته لارې او د هغوی سره دې ډوډۍ هم
 وخوړله؟» (۴) نو څه چې پېښ شوي وو، پطروس ټکي په ټکي
 هغوی ته بيان کړل. (۵) هغه وويل: «زه د يافا په ښار کې وم او دعا
 مې کوله چې بې هوشه شوم او رويا مې وليدله چې د يو لوی
 دسترخوان په شان يو شی چې د څلورو څنډو څخه راخوړند ؤ، او د
 اسمان نه د ځمکې خواته رابنکته کېده او ما پورې راوړسېده. (۶)
 کله چې ما ورته په غور سره وکتل، نو په هغه کې کورني حيوانات او
 وحشي ځناور، خزندې او مرغان وو. (۷) بيا مې يو اواز واورېد
 چې ويل يې: «ای پطروسه! پاڅېره، هغه حلال کړه او ويې خوره.»
 (۸) خو ما ورته وويل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم کوم
 حرام يا ناپاکه شی خولې ته نه دی وروړی.» (۹) د اسمان څخه
 يوځل بيا اواز راغی چې ويل يې: «کوم شيان چې خدای حلال
 گرځولي دي، ته يې بايد حرام ونه گڼې.» (۱۰) درې ځلې داسې
 وشول او بيا هغه ټول شيان بېرته اسمان ته يووړل شول. (۱۱) په
 هماغه شېبه کې درې تنه چې د قيصريې څخه رالېږل شوي وو، هغه
 کور ته راوړسېدل چې مونږ په کې اوسېدلو. (۱۲) روح القدس راته

وويل چې په دې هکله اندېښنه مه کوه چې هغوی غيريهوديان دي. بيا دا شپږ ايمانداران هم زما سره لارل او مونږ ټول د کورنيلیوس کور ته ورننوتلو. (۱۳) هغه مونږ ته وويل چې څنگه يې په خپل کور کې يوه فرښته وليدله چې ولاړه وه او هغه ته يې وويل: «يو څوک يافا ته ولېږه او شمعون چې پطروس ورته ويل کيږي، راوله. (۱۴) هغه به تاته يو پيغام واوروي چې د هغه په وسيله به ته او ستا ټوله کورنۍ خلاصون ومومي.» (۱۵) کله چې ما خبرې پيل کړې، نو په هغوی باندې روح القدس نازل شو لکه څنگه چې لومړی ځل په مونږ باندې نازل شوی و. (۱۶) بيا هغه ته را په ياد شول څه چې څښتن عیسی ويلي وو: «يحيی به په اوبو باندې د تعمید غسل ورکاوه، خو تاسو ته به په روح القدس د تعمید غسل درکول کيږي.» (۱۷) که خدای هغوی ته هماغه نعمت ورکړی دی چې مونږ ته يې په هغه وخت کې راکړ چې په څښتن عیسی مسیح باندې مو ايمان راوړ، نو بيا زه څوک وم چې خدای مې د دې کار نه منع کړی وای؟» (۱۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو غلي پاتې شول. هغوی د خدای په ثنا او صفت کولو پيل وکړ او ويل يې: «نو بيا خدای حتی غيريهوديانو ته هم دا موقع ورکړې ده چې توبه وباسي او تليپاتي ژوندون ولري.»

د سوريې په انطاکیه کې کلیسا

(۱۹) د هغې څوړونې له امله چې د استيفان د مړينې نه وروسته پيل شوه، ځينې ايمانداران خواره واره شول او د فنيقيې، قبرس او انطاکیې پورې لارل. هغوی خپل پيغام يوازې يهوديانو ته ورساوه. (۲۰) خو

د قبرس او قبروان ځينې ايمانداران چې انطاكيې ته لاړل، د يونانيانو سره يې هم خبرې وكړې او هغوی ته يې د څښتن عیسی په هکله زېری ورساوه. (٢١) د څښتن قدرت د هغوی سره ؤ او زیات شمېر خلکو ايمان راوړ او د څښتن عیسی پيروان شول.

(٢٢) دا خبر د اورشليم كليسا ته ورسېدله او هغوی برنابا انطاكيې ته ولېږه. (٢٣) كله چې هغه راوړسېده او ويې ليدل چې خدای څنگه خلکو ته برکت وركړ، نو ډېر خوشحاله شو او هغوی يې وهڅول چې ټول د زړه له کومي څښتن ته وفادار پاتې شي، (٢٤) ځکه چې برنابا يو نېک سړی او د روح القدس څخه ډک او د ټينگ ايمان خاوند ؤ. په دې ځای کې ډېرو خلکو په څښتن باندې ايمان راوړ. (٢٥) بيا برنابا د ترسوس ښار ته لاړ چې شاوول ولټوي. (٢٦) چې كله يې شاوول پيدا کړ، نو هغه يې انطاكيې ته راوست او برنابا او شاوول پوره يو کال هلته د ايماندارانو سره يوځای کېدل او ډېرو خلکو ته يې تعليم ورکاوه. او همدلته په انطاكيه کې ؤ چې د لومړي ځل دپاره ايمانداران د مسيحيانو په نوم ياد شول.

(٢٧) په همدې وخت کې ځينې پيغمبران د اورشليم څخه انطاكيې ته راغلل. (٢٨) په هغوی کې يو تن چې اگابوس نومېده، ودرېده او د روح القدس په وسيله يې پېشگويي وکړه چې په ټوله نړۍ کې به سخته قحطي راشي. دا قحطي د کلوديوس امپراتور په زمانه کې راغله. (٢٩) د انطاكيې ايماندارانو پرېکړه وکړه چې هر يو به د خپل توان سره سم هغو ايماندارانو ته چې په يهوديه کې اوسېږي، مرسته ورلېږي. (٣٠) هغوی همداسې وکړل او خپلې مرستې يې د برنابا او

شاوول په لاس د اورشلیم د کلیسا مشرانو ته ولېرلې.

د یعقوب وژنه او د پطروس بندې کېدل

۱۲ (۱) په هماغه وخت کې هیروډیس پاچا د کلیسا د ځینو غړو په ځورولو پیل وکړ. (۲) هغه د یوحنا ورور یعقوب په توره باندې وواژه. (۳) کله چې هیروډیس ولیدل چې یهودیان په دې کار خوشحاله شول، نو پطروس یې هم ونیوه. دا کار د فطیرې ډوډۍ د اختر په ورځو کې وشو. (۴) کله چې هغه پطروس ونیوه، نو په زندان کې یې واچاوه او هغه یې څلورو ټولپو ته چې په هر یو کې څلور څلور عسکره وو، وسپاره چې ساتنه یې وکړي. هیروډیس د دې نیت درلود چې د فسحې د اختر څخه وروسته هغه د ټولو خلکو په مخکې محاکمه کړي. (۵) نو پطروس یې په زندان کې وساته، خو ایماندارانو د زړه له کومې د هغه دپاره خدای ته دعاگانې کولې.

پطروس له زندان څخه خلاصیږي

(۶) یوه شپه مخکې چې هیروډیس غوښتل پطروس د محاکمې دپاره راوړي، پطروس د دوو عسکرو په منځ کې په دوو زنځیرونو تړلی ویده پروت ؤ او ساتونکو د زندان په دروازه کې پهره کوله. (۷) ناڅاپه د څښتن فرښته رانښکاره شوه او په کوټه کې رڼا وځلېدل. فرښتې د پطروس اوږه وڅوځوله او هغه یې راوینښ کړ او ورته ویې ویل: «زر شه، پاڅیږه.» سمدلاسه د پطروس د لاسونو څخه زنځیرونه ولوېدل. (۸) بیا فرښتې هغه ته وویل: «ملا دې وتره

او خپلې دې په پښو کړه. « پطروس همداسې وکړل. بيا فرښتې هغه ته وويل: «خپله چپنه دې واغونده او ما پسې راځه.» (٩) پطروس راووت او په هغې پسې روان شو. هغه نه پوهېده چې دا هرڅه رښتيا دي، ځکه هغه فکر کاوه چې رويا ويښي. (١٠) هغوی د لومړۍ او دوهمې پوستې څخه تېر شول او د اوسپنې هغې دروازې ته ورسېدل چې د ښار خواته وتلې وه. دروازه په خپله خلاصه شوه او هغوی دباندي راووتل. هغوی په يوه کوڅه کې روان وو او ناڅاپه فرښته د پطروس له سترگو پناه شوه. (١١) بيا پطروس په هوش راغی او ويې ويل: «اوس پوره باور لرم چې څښتن خپله فرښته راولېږله او زه يې د هيروديس او له هغه څه نه چې يهوديانو يې تمه درلودله، خلاص کړم.»

(١٢) کله چې هغه پوه شو، نو د يوحنا چې د مرقوس په نوم هم يادېده، د هغه د مور مريم کور ته لاړ چې هلته زيات شمېر خلک د دعا دپاره راټول شوي وو. (١٣) کله چې پطروس د کور دروازه وټکوله، نو د رودا په نوم يوه وينځه راغله چې دروازه خلاصه کړي. (١٤) هغې د پطروس اواز واورېد او دومره خوشحاله شوه چې د دې په ځای چې دروازه ورته خلاصه کړي، هغې بېرته دننه منډه کړه او هغوی يې خبر کړل چې پطروس دباندي په دروازه کې ولاړ دی. (١٥) هغوی ورته وويل: «ته لېونی شوې يې.» خو هغه په خپله خبره باندي ټينگه ولاړه وه چې همداسې ده. بيا هغوی وويل: «دا به د هغه فرښته وي!» (١٦) خو پطروس په پرله پسې توگه دروازه ټکوله او کله چې هغوی دروازه خلاصه کړه او هغه يې وليده، نو حيران پاتې شول. (١٧) خو پطروس د لاس په اشاره هغوی ته وويل

چې غلي شئ او هغوی ته یې دا کیسه وکړه چې خښتن څنگه هغه د زندان څخه راوویست. هغه وویل چې یعقوب او نور ایمانداران له دې څخه خبر کړئ. بیا هغه روان شو او بل ځای ته لاړ.

۱۸ کله چې سهار شو، نو هغه ساتونکي عسکر ډېر وارخطا شول چې په پطروس باندې څه وشول. ۱۹ هیرودیس امر وکړ چې پطروس ولټوي، خو هغه یې پیدا نه کړ. هغه د ساتونکو څخه پوښتنې وکړې او د هغوی د اعدام حکم یې ورکړ. له هغې وروسته هیرودیس د یهودیې څخه لاړ او د څه مودې دپاره په قیصریه کې پاتې شو.

د هیرودیس مړینه

۲۰ هیرودیس د صور او صیدون په خلکو ډېر په قهر ؤ. هغوی سره راټول شول او هغه ته ورغلل. لومړی هغوی بلاستوس چې د پاچا د مانه ناظر ؤ، په دې راضي کړ چې د هغوی سره به مرسته وکړي. بیا هغوی د هیرودیس څخه وغوښتل چې روغه جوړه ورسره وکړي، ځکه چې د دوی وطن ته خوراکي شيان د هیرودیس پاچا د وطن څخه راتلل. ۲۱ نو په یوې ټاکلې ورځ هیرودیس خپل د پاچاهۍ کالي واغوستل، په تخت باندې کښېناست او هغوی ته یې وینا پیل کړه. ۲۲ خلکو چیغې وهلې: «دا د خدای اواز دی، نه د انسان.» ۲۳ سمدلاسه د خښتن فرښتې هیرودیس وواهه، ځکه چې کوم جلال چې باید خدای ته ورکړل شوی وای، هغه خپل ځان ته ورکړ. هغه چینجیو وخور او مړ شو.

۲۴ خو په همدې وخت کې د خدای کلام خپرېده او ډېر خلک

ایمانداران شول. (۲۵) نو برنابا او شاوول خپله وظیفه سرته ورسوله او د اورشلیم څخه بېرته انطاکیې ته راستانه شول او د ځان سره یې یوحنا چې بل نوم یې مرقوس ؤ، بوتلو.

د انطاکیې کلیسا برنابا او شاوول د خدمت دپاره لېږي

۱۳ (۱) د انطاکیې په کلیسا کې ځینې پیغمبران او استاذان وو لکه برنابا، شمعون (چې د تور په نوم یادېده)، لوکیوس قیرواني او مناخم (چې د هیرودیس پاچا سره لوی شوی ؤ) او شاوول هم د هغوی سره ؤ. (۲) یوه ورځ چې هغوی د څښتن عبادت کاوه او روژه یې نیولې وه، روح القدس ورته وویل: «برنابا او شاوول د هغه کار دپاره چې ما راغونښتي دي، وقف کړئ.» (۳) بیا هغوی د روژې نیولو او دعا کولو څخه وروسته د هغو دواړو په سرونو باندې لاس کېښود او هغوی یې د هغه کار دپاره ولېږل.

برنابا او شاوول په قبرس کې

(۴) نو برنابا او شاوول دواړه د روح القدس په وسیله ولېږل شول. هغوی سلوکیې ته لاړل او له هغه ځای څخه په کشتی کې قبرس ته لاړل. (۵) کله چې هغوی سلامیس ته ورسېدل، نو د یهودیانو په کنیسو کې یې د خدای د کلام وعض کاوه. یوحنا د هغوی مرستیال ؤ.

(۶) هغوی تر پافوس پورې په ټوله جزیره کې وگرځېدل او په هغه ځای کې هغوی د یو یهودي جادوگر سره مخامخ شول چې بریشوع

نومېده او د پيغمبرۍ دعوه يې كوله. (۷) هغه د قبرس د والي سرگيوس پولوس ملگري ؤ چې يو هونبنيار سړى ؤ. هغه برنابا او شاوول خپل حضور ته راوغوښتل، ځكه چې غوښتل يې د هغوى څخه د خداى كلام واوري. (۸) خو هغه جادوگر چې يوناني نوم يې اليما ؤ، د هغوى سره مخالفت وكړ او كوښښ يې كاوه چې والي ايمان رانه وړي. (۹) خو شاوول چې د پولوس په نوم هم مشهور ؤ او د روح القدس څخه ډك شو، جادوگر ته په ځير سره وكتل (۱۰) او ويې ويل: «اى د شيطان زويه! اى د ټولو نېكيو دښمنه! اى ټگ انسانه او د هر ډول شرارت څخه ډكه! ايا ته به هېڅكله هم د څښتن د سمې لارې څخه د خلكو د بې لارې كولو څخه لاس وانه اخلې؟ (۱۱) اوس گوره، څښتن به تاته سزا دركړي او ته به ړوند شي او تر يو وخته پورې به د لمر رڼا نه وينې.» نو سمدلاسه د هغه په سترگو باندې خړه او تياره راغله او لاس او پښې يې ټولې چې څوك راشي او له لاسه يې ونيسي او هغه بوځي. (۱۲) كله چې والي دا هرڅه وليدل نو ايمان يې راوړ، ځكه چې هغه د څښتن په هكله په دې تعليم ډېر حيران شو.

پولوس او برنابا د پيسيديه په انطاكيه كې

(۱۳) پولوس او د هغه ملگري د پافوس څخه روان شول او په كشتۍ كې پرچې ته چې په پمفيليا كې ده، لاړل. خو يوحنا د هغوى څخه بېل شو او بېرته اورشليم ته ستون شو. (۱۴) پولوس او برنابا د پرچې څخه روان شول او انطاكيې ته چې په پيسيديه كې ده، ورسېدل. د سبت په ورځ هغوى كنيسې ته لاړل او هلته كښېناستل.

۱۵) د تورات او پیغمبرانو د لیکنو د لوستلو څخه وروسته د کنیسی

مشرانو هغوی ته دا پیغام ورولېږه: «ای ورونو، که چېرې تاسو د

خلکو د هڅولو دپاره کوم پیغام لرئ، نو هغه ووايي.»

۱۶) پولوس پاڅېده، په لاس يې اشاره وکړه او ويې ويل: «ای د

اسراييلو خلکو او ای غیریهودیانو چې له خدایه وپرېږئ، زما خبرو

ته غوږ ونیسئ. ۱۷) د اسراييلو د خلکو خدای زمونږ نیکونه غوره

کړل او کوم وخت چې هغوی په مصر کې د پردیو په شان اوسېدل،

نو د هغوی څخه يې یو لوی قوم جوړ کړ. بیا يې په خپل لوی قدرت

سره هغوی د مصر څخه راوويستل ۱۸) او نژدې څلوېښت کاله يې

په دښته کې د هغوی چلند وزغملو. ۱۹) هغه په کنعان کې اووه

قومونه له منځه یووړل او د هغوی خاوره يې د میراث په توګه خپل

قوم ته ورکړه. ۲۰) دا هرڅه نژدې څلور سوه او پنځوس کالو کې

وشول. له هغې وروسته يې د سمويیل پیغمبر تر زمانې پورې د هغوی

دپاره قاضیان وټاکل. ۲۱) او کله چې هغوی د خپل ځان دپاره پاچا

وغوښت، نو خدای ورته د قیس زوی شاوول چې د بنیامین د قبیلې

څخه ؤ، ورکړ او هغه څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. ۲۲) کله چې

خدای شاوول لېږې کړ، نو داود يې د اسراييلو پاچا کړ. خدای د داود

په هکله داسې وویل: «ما ولیدل چې د یسې زوی داود داسې سړی

دی چې زما د زړه نه خبر دی او هرڅه چې زه وغواړم هغه به يې

سرته رسوي.» ۲۳) نو د همدې داود د اولادې څخه خدای د خپلې

وعدې له مخې عیسی د اسراييلو د قوم د خلاصوونکي په توګه

راولېږه. ۲۴) د عیسی د راتللو څخه مخکې یحیی د اسراييلو ټول

قوم ته وعظ وکړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او د تعمید

غسل واخلي. (٢٥) كله چې يحيى خپله وظيفه سرته ورسوله، هغه وويل: «تاسو څه فكر كوي چې زه څوك يم؟ زه هغه څوك نه يم چې تاسو يې انتظار كوي. خو زما څخه وروسته هغه څوك راروان دى چې زه د هغه د خپليو د تسمو د خلاصولو لياقت هم نه لرم.»

(٢٦) اى ورونو! اى د ابراهيم اولادې، او اى غيريهوديانو چې له خدايه وپرېږئ! مونږ هغه خلك يو چې د خلاصون دا پيغام راته رالېږل شوى دى. (٢٧) د اورشليم خلكو او د هغوى مشرانو نه عيسى وپېژانده او نه هغوى د پيغمبرانو په پيغام باندې پوه شول چې د هر سبت په ورځ لوستل كيږي. خو هغوى د عيسى په محكومولو سره د پيغمبرانو پېشگويي پوره كړلې. (٢٨) سره له دې چې كوم داسې جرم يې پيدا نه كړ چې هغه ته دې د مرگ سزا ورکړل شي، خو د پيلاتوس څخه يې وغوښتل چې هغه اعدام كړي. (٢٩) كله چې هغوى هغه ټول شيان چې د هغه په هكله ليكل شوي وو سرته ورسول، نو هغه يې د صليب څخه رابنكته كړ او په قبر كې يې كېښود. (٣٠) خو خداى هغه بېرته راژوندى كړ (٣١) او كوم خلك چې د هغه سره د جليل څخه اورشليم ته راغلي وو، تر ډېرو ورځو پورې هغوى ته وربنكاره شو او هغوى اوس د اسراييلو د خلكو په مخكې د هغه شاهدان دي. (٣٢) اوس مونږ تاسو ته هغه زېږى اوروو چې خداى زموږ د نيكونو سره وعده كړې وه. (٣٣) خداى دا وعده زموږ دپاره چې د هغوى اولاده يو، د مړو نه د عيسى په بيا راژوندي كولو سره پوره كړه. لكه څنگه چې په دوهم زبور كې ليكل شوي دي:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.

۳۴ خدای هغه د مړو څخه راژوندی کړ او دې ته یې پرېښود چې مړی یې په قبر کې خراب شي. او په دې هکله خدای داسې وویل:

زه به تاته هغه ځانگړي او يقيني برکتونه درکړم

چې د داود سره مې وعده کړې وه.

۳۵ او د زبور په بل ځای کې داود وايي:

ته به خپل سپېڅلی خادم نه پرېږدي

چې مړ شي او مړی یې خراب شي.

۳۶ ځکه چې داود په خپله زمانه کې د خدای اراده پوره کړه او بیا

مړ شو او د خپلو نیکونو سره ښخ کړای شو او مړی یې په قبر کې خراب شو. ۳۷ خو کوم کس چې خدای د مړو څخه راژوندی کړ،

د هغه مړی خراب نه شو. ۳۸-۳۹ نو ای زما ورونو! تاسو باید په

دې پوه شئ چې د گناهونو د بڅښنې پیغام د عیسی په وسیله تاسو

ته اعلان شي او هر څوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، هغه به د

هغو ټولو گناهونو څخه خلاص شي چې د موسی شریعت ونه شو

کولای هغه ته خلاصون ورکړي. ۴۰ نو پام کوی چې پیغمبرانو چې

څه ویلي دي هغه په تاسو عملي نه شي:

۴۱ وگورئ ای هغو خلکو

چې د خدای په خبرو باندې ملنډې وهی.

حیران او تباہ شی،

ځکه چې زه به ستاسو په ژوندانه کې

یو داسې کار وکړم،

که څوک یې تاسو ته بیان هم کړي

نو باور به ورباندې ونه کړی.»

٤٢ کله چې پولوس او برنابا د کنیسی څخه وتل، نو خلکو ورڅخه

وغوښتل چې د راتلونکي سبت په ورځ بیا راشي او د دې شیانو په

هکله دوی ته خبرې وکړي. ٤٣ کله چې غونډه پای ته ورسېدله،

نو ډېر یهودیان او هغه دینداره خلک چې یهودیان شوي وو، د

پولوس او برنابا سره روان شول. پولوس او برنابا د هغوی سره خبرې

وکړې او هغوی یې وهڅول چې تل د خدای په فضل باندې توکل

ولري.

٤٤ د راتلونکي سبت په ورځ د ښار نژدې ټول اوسېدونکي راغلل

چې د څښتن عیسی پیغام واورې. ٤٥ کله چې ځینو یهودیانو دا

گڼه ګوڼه ولیدله، نو بخیلي ورسره پیدا شوه. هغوی د پولوس د خبرو

سره مخالفت پیل کړ او هغه ته یې سپکاوی وکړ. ٤٦ خو پولوس او

برنابا په زپورتیا سره خبرې کولې او ویل یې: «دا ضروري وه چې د

خدای پیغام لومړی تاسو ته واورول شي. خو څرنګه چې تاسو هغه

ونه مانه او خپل ځانونه مو د تليپاتي ژوندون وړ و نه گڼل، نو مونږ به اوس تاسو پرېږدو او غيريهوديانو ته به ورشو. (٤٧) نو ځکه څښتن مونږ ته داسې حکم وکړ:

«زه به ستا څخه د غيريهوديانو دپاره رڼا جوړه کړم،

ترڅو ته ټولې نړۍ ته د خلاصون وسيله وگرځي.»

(٤٨) کله چې غيريهوديانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر خوشحاله شول او د څښتن عيسى د پيغام ستاينه يې وکړه او کوم خلک چې د تليپاتي ژوندون دپاره غوره کړای شوي وو، هغوی ايمان راوړ. (٤٩) د څښتن پيغام په هغه ټوله سيمه کې خپور شو. (٥٠) خو يهوديانو دینداره او عزتمندې ښځې او د ښار مشران د پولوس او برنابا په خلاف داسې ولمسول چې د هغوی په ځورولو يې پيل وکړ او د خپلې سيمې څخه يې وشړل. (٥١) نو پولوس او برنابا د خپلو پښو خاورې د هغه ښار د خلکو په وړاندې د نښې په توگه وڅنډلې او د قونيې ښار ته لاړل. (٥٢) خو د هغه ځای ايمانداران د خوشحالی او روح القدس څخه ډک شول.

پولوس او برنابا په قونیه کې

١٤ (١) په همدې ډول په قونیه کې پولوس او برنابا د يهوديانو

کنيسې ته ورغلل او داسې خبرې يې وکړې چې زيات شمېر يهوديانو او غيريهوديانو ايمان راوړ. (٢) خو هغو يهوديانو چې ايمان يې نه ؤ

راوړی، غیر یهودیان ولمسول او د هغوی ذهنونه یې د ایماندارانو په وړاندې خراب کړل. (۳) نو پولوس او برنابا د اوږدې مودې دپاره هلته پاتې شول او په زړورتیا سره یې د څښتن عیسی په هکله خبرې کولې. څښتن عیسی هغوی ته د حیرانوونکو کارونو او معجزو د ښودلو قدرت ورکړ او ثابته یې کړه چې د هغوی پیغام د هغه د فضل په هکله رښتیا ؤ. (۴) خو د ښار خلک په دوو ډلو ووېشل شول: ځینې د یهودیانو په خوا او ځینې د رسولانو په خوا شول. (۵) بیا ځینو غیر یهودیانو او یهودیانو د خپلو مشرانو سره یوځای دا پرېکړه وکړه چې رسولان وځوروي او سنگسار یې کړي. (۶) کله چې رسولان له دې څخه خبر شول، نو د لیکاونیا د لستره او درېې ښارونو او شاوخوا سیمو ته وتښتېدل. (۷) هلته هغوی د زېږي رسولو ته دوام ورکړ.

په لستره او دربه کې زېږی اورول

(۸) په لستره کې یو سړی ؤ چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ او هېڅکله په خپلو پښو نه ؤ ګرځېدلی. (۹) هغه هلته ناست ؤ او د پولوس خبرو ته یې غوږ نیولی ؤ. پولوس هغه ته په ځیر سره کتل او ویې لیدل چې هغه په دې ایمان لري چې روح به شي، (۱۰) نو په لوړ اواز یې هغه ته وویل: «په خپلو پښو باندې سم ودرېږه.» هغه سړی زر پاڅېده او په ګرځېدلو یې پیل وکړ. (۱۱) کله چې خلکو د پولوس دا کار ولیده، نو په خپله لیکاونیایي ژبه یې چیغې ووهلې: «خدایان د انسانانو په څېره کې مونږ ته رانښکته شوي دي.» (۱۲) هغوی برنابا د مشتري او پولوس یې د عطارد په نوم یاد کړ، ځکه

چې پولوس د هغوی مشر وياند ؤ. (۱۳) د مشتري کاهن چې د عبادت خای يې ښار ته مخامخ ؤ، د ښار دروازي ته غويان راوستل او د گلانو امپلونه يې راوړل، ځکه چې هغه او د ښار خلکو غوښتل چې برنابا او پولوس ته قربانۍ وړاندې کړي.

(۱۴) کله چې رسولان يعنې برنابا او پولوس له دې نه خبر شول، نو خپل کالي يې وشکول او د خلکو منځ ته يې منډې کړې او چيغې يې ووهلې: (۱۵) «ای خلکو! تاسو ولې داسې کار کوئ؟ مونږ هم ستاسو په شان انسانان يو. مونږ ستاسو دپاره يو زېری لرو، ترڅو د دې بې گټې شيانو څخه لاس واخلي او ژوندي خدای ته راوگرځئ چې اسمان، ځمکه، دريابونه او هرڅه چې په هغو کې دي پيدا کړي دي. (۱۶) په تېرو زمانو کې خدای ټول قومونه پرېښودل چې څه ورته ښه ښکاري هماغه کار وکړي. (۱۷) خو بياهم هغه تل په خپلو نېکو کارونو سره خپل شتون ثابت کړی دی، يعنې هغه په تاسو باندې د اسمان څخه باران وروي او په خپل موسم کې فصلونه درکوي. هغه تاسو ته پرېمانه خواږه هم درکوي او ستاسو زړونه د خوشحالی څخه ډکوي.» (۱۸) په دې خبرو رسولانو په سختۍ سره وکولای شول چې خلک د قربانۍ کولو څخه منع کړي.

(۱۹) بيا له انطاکیې او قونيې څخه ځينې يهوديان راغلل او خلک يې خپل طرفداران کړل او پولوس يې سنگسار کړ. هغوی فکر کاوه چې مړ دی، نو په رانېکلو يې له ښاره دباندې وويست. (۲۰) خو کله چې ايمانداران د پولوس په شاوخوا راټول شول، نو هغه راپاڅېده او بېرته ښار ته لاړ او بله ورځ هغه د برنابا سره درېې ته لاړ.

د پیسیدیه انطاکیې ته د پولوس او برنابا بېرته راستنېدل

۲۱) کله چې پولوس او برنابا په دربه کې زېږی واوراوه، نو ډېر خلک یې د عیسی پیروان کړل. بیا هغوی بېرته لسترې، قونیې او انطاکیې ته لاړل. ۲۲) هغوی د ایماندارانو زړونه کلکول او هغوی یې هڅول چې په خپل ایمان کې ټینګ پاتې شي او هغوی ته به یې ویل چې د خدای پاچاهۍ ته د ورننوتلو دپاره باید ډېر تکلیفونه وزغمو. ۲۳) پولوس او برنابا په هره کلیسا کې مشران وټاکل او په دعا کولو او روژې نیولو یې هغوی هغه څښتن عیسی ته وسپارل چې ایمان یې ورباندې راوړی و.

۲۴) بیا هغوی د پیسیديې څخه تېر شول او پمفیلیې ته راغلل. ۲۵) کله چې هغوی په پرجه کې د خدای کلام واوراوه، نو بیا اتالیې ته لاړل. ۲۶) له هغه ځای څخه په کشتی کې بېرته انطاکیې ته لاړل یعنې هماغه ځای ته چې هغوی په کې د هغې وظیفې د سرته رسولو دپاره د خدای فضل ته وسپارل شول چې اوس یې سرته ورسوله.

۲۷) کله چې هغوی انطاکیې ته ورسېدل، نو د کلیسا خلک یې راټول کړل او هغوی یې د هغو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولي وو او دا چې خدای څنګه غیریهودیانو ته د ایمان راوړلو دپاره لاره خلاصه کړې وه. ۲۸) برنابا او پولوس هلته د ډېر وخت دپاره د ایماندارانو سره پاتې شول.

۱۵ ﴿۱﴾ ځينې خلک د يهوديې څخه انطاكيې ته راغلل او

ايماندارانو ته يې تعليم ورکاوه: «که تاسو د موسی د شريعت له مخې سنت نه شی، نو خلاصون نه شی موندلی.» ﴿۲﴾ پولوس او برنابا د هغوی سره موافق نه وو او ډېر سخت بحث يې ورسره وکړ او پرېکړه يې وکړه چې پولوس او برنابا دې د نورو ايماندارانو سره اورشليم ته لاړ شي او د دې موضوع په هکله دې د رسولانو او نورو مشرانو سره خبرې وکړي.

﴿۳﴾ هغوی د انطاكيې د کليسا له خوا ولېږل شول او په داسې حال کې چې هغوی د فنيقيې او سامريې نه تېرېدل، ايمانداران يې خبرول چې څنگه غيريهوديانو ايمان راوړ. نو د دې خبر په اورېدلو ټول ايمانداران ډېر خوشحاله شول. ﴿۴﴾ کله چې پولوس او برنابا اورشليم ته ورسېدل، نو د کليسا د غړو، رسولانو او مشرانو له خوا ورته تود هرکلی وويل شو او بيا يې هغوی د هغو ټولو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسيله سرته رسولي وو. ﴿۵﴾ خو د فريسيانو د ډلې ځينې ايمانداران راپاڅېدل او ويې ويل: «غيريهوديان بايد سنت کړای شي او هغوی ته دې امر وشي چې د موسی په شريعت باندې عمل وکړي.»

﴿۶﴾ رسولان او مشران سره راټول شول چې د دې موضوع په هکله خبرې وکړي. ﴿۷﴾ د يو اوږد بحث څخه وروسته پطروس پاڅېده او هغوی ته يې وويل: «ای ورونو، تاسو پوهېږئ چې څه موده مخکې

زه خدای ستاسو له منځ څخه غوره کړم چې غیریهودیان زما د خولې نه د عیسی مسیح په هکله زېری واورې او ایمان راوړي. (۸)

خدای چې د هر چا د زړه څخه خبر دی، هغوی ته یې د روح القدس د ورکولو په وسیله دا ثابته کړه چې خدای هغوی هم منلي دي لکه څنگه یې چې مونږ منلي یو. (۹) خدای زمونږ او د غیریهودیانو ترمنځ هېڅ فرق ونه کړ او د ایمان د راوړلو په وسیله یې د هغوی زړونه پاک کړل. (۱۰) نو بیا ولې تاسو اوس خدای ازمایئ او د دې ایماندارانو په اوږو باندې داسې بار ږدئ چې نه مونږ او نه زمونږ نیکونو وړلی شو؟ (۱۱) خو مونږ په دې عقیده یو چې مونږ یهودیانو د څښتن عیسی په فضل خلاصون موندلی دی، همدا ډول غیریهودیانو هم خلاصون موندلی دی.»

(۱۲) د غونډې ټول خلک غلي پاتې شول او د برنابا او پولوس خبرو ته یې غوږ ونیوه چې د هغو ټولو معجزو او حیرانوونکي کارونو په هکله یې کولې چې خدای د هغوی په وسیله په غیریهودیانو کې بنودلي وو. (۱۳) کله چې د برنابا او پولوس خبرې پای ته ورسېدلې، یعقوب وویل: «ای ورونو، زما خبرو ته غوږ ونیسئ. (۱۴) شمعون مونږ ته ویلي وو چې خدای څنگه د لومړي ځل دپاره د غیریهودیانو سره علاقه وښودله او د هغوی له منځ نه یې د خپل ځان دپاره یو قوم غوره کړ. (۱۵) دا د پیغمبرانو د خبرو سره سمون خوري، لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

(۱۶) له هغې وروسته به راستون شم بېرته

زه به آباد کړم بېرته د داود وران شوی کور

١٧ ترڅو چې نور انسانان وکړي رجوع څښتن ته

يعنې ټول غيريهوديان چې خپل کړي دي ما

دا هغه څه دي چې څښتن يې وايي

١٨ هغه چې ښکاره کړي يې دا شيان دي له پخوا نه»

١٩ يعقوب زياته کړه: «دا زما پرېکړه ده چې مونږ بايد هغه

غيريهوديان په تکليف نه کړو چې د خداى خواته راگرځي، ٢٠ بلکې د دې په ځاى هغوى ته خط وليکو او ورته ووايو چې داسې خواږه ونه خوري چې په مذهبي توگه ناپاک وي، ځکه چې هغه بتانو ته وړاندې شوې دي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړيکو څخه وساتي او د داسې حيواناتو غوښه ونه خوري چې زندى شوي وي او همدارنگه وينه ونه خوري. ٢١ ځکه چې د پخوا زمانې راهيسې په هر ښار کې د موسى د قانون په هکله وعظ کيږي او هغه په کنيسو کې د هر سبت په ورځ لوستل کيږي.»

غيريهودي ايماندارانو ته ليک لېږل

٢٢ بيا رسولانو، مشرانو او د کليسا ټولو غړو دا پرېکړه وکړه چې د خپل منځ نه يو څو کسان غوره کړي او هغوى د پولوس او برنابا سره انطاكيې ته ولېږي. نو هغوى دوه کسان يعنې يهودا چې د برسابا په نوم يادېده او سيلاس چې د ايماندارانو له خوا يې ډېر درناوى کېده،

غوره کړل (۲۳) او د هغوی په لاس یې دغه لیک ولېږه:

«مونږ رسولان او مشران تاسو ټولو غیریهودي ایماندارانو ته چې په انطاکیه، سوریه او قیلیقیه کې اوسېږئ، خپل سلامونه وایو.

(۲۴) مونږ اورېدلي چې ځینو خلکو چې زمونږ د ډلې څخه

تللي دي، تاسو په خپلو خبرو پرېشانه کړي یئ او ستاسو فکرونه یې گډوډ کړي دي، خو هغوی مونږ نه دي درلېږلي.

(۲۵) نو مونږ ټولو په گډه پرېکړه وکړه چې یو څو کسان

غوره کړو او د خپلو گرانو ملگرو برنابا او پولوس سره یې

تاسو ته درولېږو، (۲۶) یعنې هغه خلک چې خپل ځانونه

یې زمونږ د څښتن عیسی مسیح ته د خدمت دپاره په خطر

کې اچولي دي. (۲۷) نو له دې امله مونږ یهودا او سیلاس

تاسو ته درولېږل چې هغوی په خپله خوله باندې تاسو ته

هغه څه ووايي چې مونږ لیکلي دي. (۲۸) دا د روح القدس

او زمونږ په نظر کې ښه ښکاره شوه چې پرته له دې لاندېنیو

ضروري شیانو په تاسو باندې نور بار وانه چوو: (۲۹) تاسو

باید هغه خواړه چې بتانو ته وړاندې کېږي ونه خورئ، وینه

ونه خورئ او د هغو حیواناتو غوښه ونه خورئ چې زندی

شوي وي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړیکو څخه وساتئ.

که تاسو خپل ځانونه د دې شیانو څخه وساتئ نو دا به ښه

کوئ. د خدای پامان.»

(۳۰) نو کله چې یهودا او سیلاس رخصت کړای شول، انطاکیې ته

لاړل او د کلیسا ټول غړي یې سره راټول کړل او هغه لیک یې ورته ورکړ. (۳۱) کله چې خلکو هغه ولوست، نو هغوی په دې تشویق کوونکي پیغام باندې ډېر خوشحاله شول. (۳۲) یهودا او سیلاس چې په خپله پیغمبران وو، په خپلو زیاتو خبرو هغوی تشویق او تکره کړل. (۳۳) هلته د څه وخت تېرولو نه وروسته هغوی د ایماندارانو له خوا په خیریت سره رخصت شول او بېرته هغو خلکو ته ورغلل چې دوی یې لېرلي وو. (۳۴) - (۳۵) خو پولوس او برنابا په انطاکیه کې پاتې شول او هلته یې د ډېرو نورو سره یوځای تعلیم ورکاوه او د څښتن عیسی پیغام یې اوراوه.

د پولوس او برنابا جدا کېدل

(۳۶) څه موده وروسته پولوس برنابا ته وویل: «راځئ چې بېرته لاړ شو او په هغو ټولو ښارونو کې چې مونږ په کې د څښتن عیسی پیغام اورولی ؤ، د ایماندارانو سره لیدنه کتنه وکړو او وگورو چې هغوی څنګه دي.» (۳۷) برنابا غوښتل چې یوحنا چې د مرقوس په نوم یادېده هم د ځان سره بوځي. (۳۸) خو پولوس دا مناسبه نه ګڼله چې مرقوس د ځان سره بوځي، ځکه چې هغوی یې په پمفیلیا کې پرېښي وو او د کار تر پایه پورې د هغوی سره پاتې نه شو. (۳۹) د پولوس او برنابا ترمنځ یوه داسې سخته شخړه راپیدا شوه چې د یو بل نه بېل شول. برنابا مرقوس د ځان سره واخیست او په کشتۍ کې قبرس ته روان شول. (۴۰) خو پولوس سیلاس خوښ کړ او وروسته له هغې چې ایماندارانو هغوی د څښتن فضل ته وسپارل، هغوی روان شول. (۴۱) کله چې پولوس د سوریې او قیلیقېې له لارې تېرېده، نو

د پولوس او سیلاس سره د تیموتاوس ملګرتیا

۱۶ (۱) پولوس درېې او لسترې ته ورسېده او په لستره کې یې

ولیدل چې د تیموتاوس په نوم یو ایماندار اوسېده چې مور یې

یهودی ایمانداره وه، خو پلار یې یوناني ؤ. (۲) د لسترې او قونیې

ایماندارانو د هغه صفت کاوه. (۳) پولوس غوښتل چې تیموتاوس د

ځان سره بوځي، نو هغه یې د هغو ځایونو د یهودیانو په خاطر سنت

کړ. هغه ځکه داسې وکړل چې ټولو ته معلومه وه چې د تیموتاوس

پلار یوناني ؤ. (۴) کله چې هغوی د یو ښار نه بل ښار ته سفر

کاوه، نو کومې پرېکړې چې رسولانو او مشرانو په اورشلیم کې کړې

وې، هغه یې ایماندارانو ته رسولې، ترڅو عمل ورباندې وکړي. (۵)

نو کلیساګانې په ایمان کې قوي کېدلې او د ایماندارانو شمېر ورځ په

ورځ زیاتېده.

په ترواس کې د پولوس رویا

(۶) هغوی د فریجیې او غلاتیې د سیمو څخه تېر شول، ځکه چې

روح القدس هغوی د اسیا په ولایت کې د خښتن عیسی د پیغام

ورکولو څخه منع کړي وو. (۷) کله چې هغوی د میسیه سرحد ته

ورسېدل، نو کونښن یې وکړ چې د بتونیې ولایت ته لاړ شي، خو د

عیسی روح یعنې روح القدس هغوی ته اجازه ورنه کړه. (۸) نو

هغوی د میسیه څخه تېر شول او د ترواس ښار ته لاړل. (۹) په

هماغه شپه پولوس رويا وليدله چې يو مقدوني سړی ولاړ دی او هغه ته زاري کوي او وايي: «مقدونيې ته راپورې وځه او زمونږ سره مرسته وکړه.» (۱۰) څنگه چې پولوس دا رويا وليدله، نو مونږ سمدلاسه تيار شولو چې مقدونيې ته لاړ شو. ځکه مونږ دې نتيجه ته ورسېدلو چې خدای مونږ رابللي يو چې د هغه ځای خلکو ته زېری ورسوو.

په فيليپي کې د ليديه ايمان راوړل

(۱۱) په ترواس کې په کشتۍ کې سپاره شو او سيده د ساموتراکي جزيرې ته لاړو او په بله ورځ د نياپوليس ښار ته لاړو. (۱۲) له هغه ځای څخه فيليپي ته چې د مقدونيې د لومړۍ ناحيې يو ښار ؤ او د روميانو مستعمره وه، لاړو او د يو څو ورځو دپاره په هغه ښار کې پاتې شو. (۱۳) د سبت په ورځ مونږ د ښار له دروازې نه ووتلو او د سيند غاړې ته چې مونږ فکر کاوه د يهوديانو د دعا کولو ځای به وي، لاړو. هلته کښېناستلو او په هغه ځای کې مو د راټولو شويو ښځو سره خبرې وکړې. (۱۴) په هغو ښځو کې چې زمونږ خبرو ته يې غوږ ايښی ؤ د يوې نوم ليديه ؤ چې د ارغواني قيمتي ټوټو سوداگره او د تياتيرا د ښار اوسېدونکې وه. هغه داسې ښځه وه چې د خدای عبادت يې کاوه او څښتن د هغې ذهن جوړ کړ چې څه چې پولوس وايي هغه ومنې. (۱۵) بيا هغې او د هغې کورنۍ ته د تعميد غسل ورکړل شو او هغې مونږ خپل کور ته راوبللو او ويې ويل: «که چېرې تاسو ما د څښتن عيسی رښتيني ايمانداره گڼئ، نو راشئ او زمونږ په کور کې پاتې شئ.» هغې ټينگار وکړ چې ورسره لاړ شو.

پولوس او سیلاس د فیلیپی په زندان کې

۱۶ یوه ورځ مونږ د دعا کولو ځای ته تللو چې د یوې وینځې سره

مخامخ شولو چې داسې پېریان یې لرل چې د هغو په مرسته به یې فال کتلو. هغې به له دې لارې خپلو بادارانو ته ډېرې پیسې گټلې.

۱۷ هغه پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چيغې به یې وهلې: «دا د خدای تعالیٰ خدمتگاران دي. هغوی تاسو ته د خلاصون لاره

ښایي.» ۱۸ هغې هره ورځ دا کار کاوه، تر هغې چې پولوس دومره تنگ شو چې مخ یې راواړاوه او هغو پېریانو ته یې وویل: «زه درته د عیسی مسیح په نوم امر کوم چې د هغې نه راووخه.» نو په هماغه ساعت پېری د هغې څخه راووت.

۱۹ کله چې د هغې وینځې باداران پوه شول چې د هغوی د پیسو

گټلو هیله له منځه لاړه، نو هغوی پولوس او سیلاس ونيول او په رابنکلو یې حاکمانو ته د محاکمې دپاره د بازار چوک ته راوستل.

۲۰ هغوی یې رومي لوړ رتبه مامورانو ته راوستل او ویې ویل: «دا

خلک یهودیان دي او دوی زمونږ په ښار کې گډوډي جوړوي.» ۲۱

دوی د هغو دودونو او دستورونو په هکله تعلیم ورکوي چې منل او

په هغو باندې عمل کول یې مونږ رومیانو دپاره روا نه دي.» ۲۲

خلک د هغې وینځې د بادارانو سره یوځای شول او په پولوس او

سیلاس باندې یې حمله وکړه او مامورانو امر وکړ چې د دوی کالي

وباسي او په کوتکونو یې ووهي. ۲۳ د سختو وهلو او ټکولو څخه

وروسته یې پولوس او سیلاس په زندان کې واچول او د زندان مشر

ته یې وویل چې د هغوی کلکه څارنه وکړي. ۲۴ د دې امر له

مخې د زندان مشر هغوی په یوې ډېرې خوندي کوټه کې واچول او پښې یې ورته د لرگیو په کوندو پورې په زنځیرونو وتړلې.

۲۵ نژدې نیمه شپه وه چې پولوس او سیلاس دعا کوله او خدای ته

یې روحاني سندري ويلې او نورو بنديانو ورته غوږ نيولی ؤ ۲۶

چې ناڅاپه یوه سخته زلزله وشوه چې د زندان بنیادونه یې ولړزول.

سمدلاسه د زندان ټولې دروازې خلاصې شوې او د ټولو بنديانو

زنځیرونه مات شول. ۲۷ کله چې د زندان مشر راوینس شو او ویې

لیدل چې د زندان دروازې خلاصې دي، نو فکر یې وکړ چې بنديان

به تښتېدلي وي، نو خپله توره یې راوویستله او نژدې ؤ چې خپل

ځان ووژني. ۲۸ خو پولوس په زوره چیغې ووهلې: «خپل ځان ته

دې زیان ونه رسوې، ځکه چې مونږ ټول دلته یو.» ۲۹ د زندان

مشر خراغ راوغوښت او دننه یې منډه کړه او په داسې حال کې چې

له وېرې رپېده، هغه د پولوس او سیلاس په پښو کې پرېوت. ۳۰

بیا یې هغوی دباندي راوویستل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای بناغلو!

زه باید څه وکړم چې خلاصون ومومم؟» ۳۱ هغوی ځواب ورکړ:

«په څښتن عیسی باندي ایمان راوړه چې ته او ستا کورنی خلاصون

ومومئ.» ۳۲ بیا هغوی د څښتن عیسی پیغام هغه او د هغه د

کورنی ټولو خلکو ته بیان کړ. ۳۳ د شپې په هماغه ساعت د زندان

مشر هغوی بوتلل او د هغوی زخمونه یې ووینځل او سمدلاسه هغه

او د هغه ټولې کورنی ته د تعمیر غسل ورکړل شو. ۳۴ بیا هغه

پولوس او سیلاس خپل کور ته راوستل او هغوی ته یې ډوډی راوړه.

په دې خاطر چې هغه او ټولې کورنی یې په خدای باندي ایمان راوړ،

نو ډېر خوشحاله شول.

۳۵) کله چې سهار شو نو رومي مامورانو خپل د پوليسو منصبداران
 د زندان مشر ته ورولېږل او امر يې ورته وکړ: «هغه سړي پرېږدئ
 چې لار شي.» ۳۶) نو د زندان مشر پولوس ته وويل: «رومي
 مامورانو امر کړی چې ته او سيلاس به ازاد شئ. نو اوس تاسو
 کولای شئ چې راووحئ او په خير لار شئ.» ۳۷) خو پولوس د
 پوليسو منصبدارانو ته وويل: «سره له دې چې مونږ رومي تابعيت
 لرو، خو بياهم هغو خلکو مونږ بې له کومې محاکمې څخه د ټولو
 خلکو په مخکې ووهلو او په زندان کې يې واچولو او اوس غواړي
 مونږ په پټه وباسي؟ نه، پرېږده چې هغوی خپله راشي او مونږ
 وباسي.» ۳۸) د پوليسو منصبدارانو دا خبرې رومي مامورانو ته
 ورسولې او کله چې هغوی خبر شول چې پولوس او سيلاس روميان
 دي، نو ووپرېدل ۳۹) او راغلل او د هغوی څخه يې بخښنه
 وغوښتله او هغوی يې د زندان څخه راوويستل او غوښتنه يې
 ورڅخه وکړه چې د ښار نه لار شي. ۴۰) نو پولوس او سيلاس د
 زندان څخه ووتل او د ليدنه کور ته لاړل او هلته يې د ايماندارانو
 سره وليدل او يوځل بيا يې هغوی ته تسلي ورکړه او بيا لاړل.

په تسالونيكه کې نارامي

۱۷) ۱) پولوس او سيلاس د امفيپوليس او اپولونيا د ښارونو
 څخه تېر شول او تسالونيكې ته چې د يهوديانو كنيسه په کې وه،
 ورسېدل. ۲) پولوس د خپل عادت له مخې كنيسې ته لار او درې
 هفتې يې د هر سبت په ورځ د خدای د كلام په هکله د هغوی سره

بحثونه وکړل. (۳) او دا يې ورته بيان او ثابت کړل چې مسيح بايد تکليفونه وزغمي او د مړينې څخه وروسته به بيا راژوندی شي. پولوس وويل: «همدا عيسى چې زه د هغه په هکله ستاسو سره خبرې کوم، هماغه مسيح دی.» (۴) ځينې يهوديان او زيات شمېر دينداره يونانيان او نامتو بنځې قانع شوې او پولوس او سيلاس سره يوځای شول. (۵) خو په دې کار د ځينو يهوديانو سره بخيلي راپيدا شوه. هغوی څو بېکاره او لوچک خلک د کوڅو څخه راټول کړل او يوه ډله يې جوړه کړه او په ښار کې يې شور او غوغا جوړه کړه. هغوی د ياسون په کور حمله وکړه او کوبښن يې کاوه چې پولوس او سيلاس پيدا کړي او خلکو ته يې راولي. (۶) خو چې کله يې هغوی پيدا نه کړل، نو ياسون او ځينې نور ايمانداران يې د ښار واکمنانو ته په رابښکلو راوستل او چيغې يې وهلې: «دې خلکو نړۍ په بل مخ اړولې ده او اوس دلته راغلي» (۷) او ياسون هغوی په خپل کور کې مېلمانه کړي دي. دوی ټولو د امپراتور قانون مات کړی او وايي چې دلته يو بل پاچا دی چې عيسى نومېږي.» (۸) کله چې خلکو او د ښار واکمنانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر نارامه شول. (۹) نو هغوی د ياسون او نورو ايماندارانو څخه ضمانت واخيست او هغوی يې پرېښودل چې لاړ شي.

پولوس او سيلاس په بېرته کې

(۱۰) څنگه چې شپه شوه، نو ايماندارانو پولوس او سيلاس بېرې ته ولېږل. کله چې هلته ورسېدل، نو د يهوديانو کنيسې ته لاړل. (۱۱) د بېرې يهوديان د تسالونیکې د يهوديانو څخه د روښانه فکر خاوندان

وو. ځکه چې هغوی په ډېر شوق سره پیغام ومنلو او هره ورځ به یې په غور سره د خدای کلام لوسته، ترڅو په دې پوه شي چې کوم څه چې پولوس وايي هغه رښتیا دي که نه. (۱۲) نو له همدې امله په هغوی کې ډېرو خلکو ایمان راوړ او همدارنگه ډېرو نامتو یوناني ښځو او سړیو هم ایمان راوړ. (۱۳) خو کله چې د تسالونیکيې یهودیان خبر شول چې پولوس په بیریه کې هم د خدای کلام بیانوي، نو هلته راغلل چې خلک ولمسوي او د پولوس په خلاف یې راپورته کړي. (۱۴) نو ایماندارانو سمدلاسه پولوس د بحیرې غاړې ته ولېږه، خو سیلاس او تیموتاوس په بیریه کې پاتې شول. (۱۵) کومو خلکو چې پولوس یې بدرگه کاوه، د هغه سره د آتن تر ښاره پورې لاړل. بیا پولوس هغوی ته لارښوونه وکړه چې کله بېرته خپل کور ته ورسېدلئ، نو سیلاس او تیموتاوس ته ووايئ چې زر تر زره آتن ته راشي.

پولوس په آتن کې

(۱۶) په هغه وخت کې چې پولوس په آتن کې د سیلاس او تیموتاوس دپاره انتظار کاوه، نو کله چې هغه ولیدل چې هغه ښار د بتانو څخه ډک دی، ډېر خفه شو. (۱۷) هغه به په کنیسه کې د یهودیانو او دینداره غیریهودیانو سره بحثونه کول او هره ورځ به یې د ښار په بازارونو کې د هغو خلکو سره چې هلته ورسره مخامخ کېدل، هم بحثونه کول. (۱۸) ځینو اپیکوري او رواقی فیلسوفانو هم د هغه سره بحث کاوه. ځینو خلکو به پوښتنه کوله: «دا جاهل غواړي څه ووايي؟» نورو به ویل: «داسې ښکاري چې هغه د نورو خدایانو په

هکله خبرې کوي.» دا يې ځکه وويل چې پولوس د عیسی او د
 قیامت په هکله زېری ورکاوه. (۱۹) نو هغوی پولوس شورا ته چې د
 مریخ په غونډۍ کې وه، راوست او ویې ويل: «مونږ غواړو پوه شو
 چې دا نوی تعلیم چې ته یې ورکوي هغه د څه شي په هکله دی؟
 (۲۰) ځینې خبرې چې ته یې کوي هغه مونږ ته حیرانوونکې
 ښکاري. مونږ غواړو چې د هغو په معنی پوه شو.» (۲۱) (ځکه چې
 د آتن خلکو او هغو پرديو خلکو چې هلته اوسېدل، دا خوبنول چې
 خپل ټول وخت د نویو نظرونو په هکله په خبرو کولو او اورېدلو تېر
 کړي.)

(۲۲) پولوس د مریخ د غونډۍ د شورا په مخکې ودرېده او ویې
 ويل: «ای د آتن خلکو! زه پوه شوم چې تاسو ډېر مذهبي خلک یئ.
 (۲۳) ځکه کله چې زه ستاسو په ښار کې گرځېدم او ستاسو د
 عبادت شیانو ته مې کتل، نو د قربانۍ یو ځای مې ولید چې پرې
 لیکل شوي وو: «د یو نامعلوم خدای دپاره.» تاسو چې د کوم شي
 عبادت کوئ او نه یې پیژنئ، د هغه په هکله تاسو ته خبرې کوم.
 (۲۴) هغه خدای چې نړۍ او هرڅه چې په هغې کې دي، پیدا کړي
 دي، هغه د ځمکې او اسمان څښتن دی او د انسانانو په لاس جوړ
 شویو عبادتځایونو کې نه اوسېږي. (۲۵) همدارنگه نه هغو شیانو ته
 کومه اړتیا لري چې انسانان یې په خپلو لاسونو هغه ته تیاروي، ځکه
 چې خدای په خپله انسانانو ته ژوند، ساه او هرڅه ورکوي. (۲۶)
 هغه ټول قومونه د یو انسان د نسل څخه پیدا کړل چې د ټولې نړۍ
 په بېلو بېلو ځایونو کې واوسېږي. د هغوی دپاره یې وختونه او د
 ځایونو حدونه وټاکل چې چېرته به اوسېږي. (۲۷) د هغه مقصد دا ؤ

چې هغوی د خدای په لټه کې اوسي، هغه ته ځانونه ورسوي او پیدا یې کړي، که څه هم هغه زمونږ هر یو څخه لېرې نه دی. (۲۸) لکه څنګه چې یو چا ویلي دي:

«په هغه کې زمونږ ژوند، زمونږ حرکت او زمونږ موجودیت دی.»

لکه څنګه چې ستاسو ځینو شاعرانو ویلي دي:

«مونږ هم د هغه اولادونه یو.»

(۲۹) نو څرنګه چې مونږ د خدای اولادونه یو، نو باید داسې فکر ونه کړو چې د خدای ذات د یوې مجسمې په شان دی چې د انسان په هنر او مهارت د سرو زرو، سپینو زرو یا تیرو څخه جوړه شوې وي. (۳۰) په هغه وخت کې چې خلکو خدای نه پېژانده، خدای په دې شیانو سترګې پټولې. خو اوس هغه په هرځای کې ټولو خلکو ته حکم کوي چې توبه وباسي. (۳۱) ځکه چې خدای یوه ورځ ټاکلې ده چې هغه به د عدالت له مخې د نړۍ قضاوت د هغه چا په وسیله کوي چې هغه غوره کړی دی. او د هغه کس په بیا راژوندي کولو سره یې دا خبره ټولو خلکو ته ثابته کړې ده.»

(۳۲) کله چې هغوی د پولوس څخه د مړو نه د راژوندي کېدلو خبره واورېدله، نو ځینو ورباندې ملنډې ووهلې، خو نورو وویل: «مونږ به په دې هکله په کوم بل وخت کې ستا خبرې بیا واورو.» (۳۳) نو په دې ډول پولوس د هغوی څخه لاړ. (۳۴) خو یو څو تنه د پولوس سره یوځای شول او ایمان یې راوړ، چې دیونیسوس چې د مریخ د

غونډی د شورا غړی ؤ او همدارنگه یوه بښځه چې دامریس نومېدله
او ځینې نور خلک هم ورسره وو.

پولوس په قرنطوس کې

۱۸ (۱) له هغې وروسته پولوس له آتن څخه روان شو او
قرنطوس ته لاړ. (۲) په هغه ځای کې هغه د یو یهودي سره چې
اکیلا نومېده او په اصل کې د پونطوس څخه ؤ، مخامخ شو. اکیلا د
خپلې بښځې پریسکیلا سره نوی له ایټالیا څخه راغلی ؤ، ځکه چې
کلودیوس امپراتور امر کړی ؤ چې ټول یهودیان دې له روم څخه
ووځي. پولوس لاړ چې د هغوی سره وگوري (۳) او په دې خاطر
چې هغه هم د هغوی په شان خپمه جوړوونکی ؤ، نو د هغوی سره
پاتې شو او یوځای یې ورسره کار کاوه. (۴) د هر سبت په ورځ
هغه په کنیسه کې بحث کاوه او کوبنس یې کاوه چې یهودیانو او
یونانیانو ته قناعت ورکړي.

(۵) کله چې سیلاس او تیموتاوس د مقدونیه څخه راغلل، نو
پولوس خپل ټول وخت د کلام په بیانولو تېر کړ. هغه یهودیانو ته دا
شاهدي ورکوله چې عیسی هماغه مسیح دی. (۶) خو کله چې
یهودیانو د هغه سره مخالفت وکړ او هغه ته یې بد رد وویل، نو
پولوس خپل کالي وڅنډل او هغوی ته یې وویل: «ستاسو خون
ستاسو په خپله غاړه دی. زه یې د مسوولیت څخه خلاص یم. زه به
له دې وروسته غیر یهودیانو ته ورځم.» (۷) نو پولوس له هغه ځای
څخه لاړ او د تیتيوس یوستوس په نوم د یو غیر یهودي کور ته چې د

خدای عبادت به یې کاوه، لار. د هغه کور د کنیسی په څنګ کې ؤ. (۸) کرسپوس چې د کنیسی مشر ؤ، د خپلې ټولې کورنۍ سره په څښتن عیسی باندې ایمان راوړ. همدارنګه د قرنټوس ډېرو خلکو چې د پولوس پیغام یې اورېده، نو ایمان یې راوړ او د تعمید غسل ورته ورکړل شو.

(۹) یوه شپه څښتن په رویا کې د پولوس سره خبرې وکړې او ورته ویې ویل: «مه وپرېره، بلکې خپل تبلیغ کوه او غلی مه پاتې کېره، (۱۰) ځکه چې زه درسره مل یم او هېڅوک به ونه شي کولای چې په تا باندې حمله وکړي او زیان درته ورسوي، ځکه چې په دې ښار کې ډېر داسې خلک شته چې زما دي.» (۱۱) نو پولوس د یو کال او شپږو میاشتو دپاره هلته پاتې شو او خلکو ته یې د خدای د کلام تعلیم ورکاوه.

(۱۲) خو کله چې ګالیون د جنوبي یونان د اخیې د ولایت والي وټاکل شو، نو یهودیان سره راټول شول او پولوس یې ونيوه او محکمې ته یې راوست (۱۳) او ویې ویل: «دا سړی خلک په داسې ډول د خدای عبادت ته هڅوي چې د قانون خلاف دی.» (۱۴) څنګه چې پولوس خبرې پیل کړلې، نو ګالیون یهودیانو ته وویل: «ای یهودیانو، که چېرې په دې خبره کې کومه غلطی او یا کوم سخت جرم وای چې هغه کړی وي، نو ما به ستاسو دعوه اورېدلې وای. (۱۵) خو څرنګه چې دا ستاسو د بحثونو موضوع، اصطلاحګانو او ستاسو د خپل شریعت خبره ده، نو تاسو خپله یې باید حل کړئ. زه نه غواړم چې د دې شیانو په هکله قضاوت وکړم.» (۱۶) نو

هغوی یې له محکمې څخه وویستل. (۱۷) خلکو سوستینیس چې د کنیسی مشر ؤ، راوښووه او د محکمې په مخکې یې وواهه. خو گالیون یې کومه پروا ونه کړه.

پولوس د قرنټوس څخه د سوریې انطاکیې ته سفر کوي

(۱۸) پولوس د څه وخت دپاره د ایماندارانو سره په قرنټوس کې پاتې شو او بیا یې د هغوی سره خدای پاماني وکړه او په کشتی کې د پریسکیلا او اکیلا سره سوریې ته لاړ. د کینخريې په ښار کې هغه خپل سر وخرایه، ځکه چې نذر یې ایښی ؤ. (۱۹) کله چې هغوی افسیس ته ورسېدل، نو پولوس پریسکیلا او اکیلا هلته پرېښودل. بیا یوازې کنیسی ته لاړ او هلته یې د یهودیانو سره بحث وکړ. (۲۰) هغوی ورڅخه وغوښتل چې د ډېر وخت دپاره پاتې شي، خو هغه ونه منله. (۲۱) نو د هغوی سره یې خدای پاماني وکړه او ویې ویل: «که د خدای رضا وي، نو بېرته به راشم.» نو هغه د افسیس څخه په کشتی کې روان شو. (۲۲) کله چې هغه په قیصریه کې د کشتی څخه رابنکته شو نو اورشلیم ته لاړ او د کلیسا د خلکو سره د سلام او احوال اخیستنې څخه وروسته انطاکیې ته لاړ. (۲۳) په انطاکیه کې د څه مودې تېرولو څخه وروسته پولوس بیا په سفر روان شو او د غلاتیې او فریجیې په ټوله سیمه کې یې د یو ځای څخه بل ځای ته سفر کاوه او د ټولو ایماندارانو زېږونه یې غښتلي کول.

اپولوس په افسیس او قرنټوس کې

(۲۴) په دې وخت کې یو یهودي چې اپولوس نومېده او په اصل کې

د سکندريې څخه ؤ، افسيس ته راغی. هغه يو ښه وياند ؤ او د خدای په کلام ډېر ښه پوهېده. (۲۵) هغه ته د څښتن د لارې تعليم ورکړل شوی ؤ او په زيات شور او شوق سره يې خبرې کولې او په سمه توگه يې د عيسی په هکله تعليم ورکاوه، که څه هم هغه يوازې د يحيی د تعميم د غسل څخه خبر ؤ. (۲۶) هغه په کنيسه کې په زړورتيا سره خبرې پيل کړې. کله چې پريسکيلا او اکیلا د هغه خبرې واورېدلې، نو هغه يې گوښه کړ او په سمه توگه يې ورته د خدای لاره بيان کړه. (۲۷) اپولوس جنوبي يونان ته د تگ په هکله فکر کاوه، نو د افسيس ايماندارانو هغه وهڅاوه چې لاړ شي. هغوی د اخيې ايماندارانو ته ليک ولېږه چې هغه ته تود هرکلی ووايي. کله چې هغه هلته ورسېده، نو د هغو خلکو سره يې ډېره مرسته وکړه چې د خدای په فضل سره يې ايمان راوړی ؤ. (۲۸) هغه د يهوديانو سره سخت بحث وکړ او د خلکو په مخکې يې د خدای د کلام څخه دا ثابته کړه چې عيسی هماغه مسيح دی.

پولوس په افسيس کې

۱۹ (۱) کوم وخت چې اپولوس په قرنتوس کې ؤ، نو پولوس د هغه ولايت له داخلي سيمو څخه تېر شو او افسيس ته ورسېده او هلته د څو ايماندارانو سره مخامخ شو. (۲) د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «کله چې تاسو ايمان راوړ، نو روح القدس مو تر لاسه کړ؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه، مونږ لا خبر هم نه يو چې روح القدس شته.» (۳) پولوس پوښتنه وکړه: «بيا تاسو ته د تعميم کوم

ډول غسل درکړل شو؟» هغوی په ځواب کې وویل: «د یحیی د تعمید غسل.» (۴) پولوس وویل: «یحیی چې د تعمید کوم غسل ورکاوه، هغه د گناهونو څخه د توبې ویستلو نښه وه او خلکو ته به یې ویل چې په هغه چا باندې ایمان راوړئ چې د هغه څخه وروسته راروان دی یعنې په عیسی باندې ایمان راوړئ.» (۵) کله چې هغوی دا واورېدل، نو د څښتن عیسی مسیح په نوم ورته د تعمید غسل ورکړل شو. (۶) کله چې پولوس د هغوی په سر باندې خپل لاس کېښود، نو روح القدس ورباندې نازل شو او هغوی په نورو ژبو خبرې پیل کړلې او د خدای پیغام یې رساوه. (۷) هغوی ټول شاوخوا دولس تنه وو.

(۸) پولوس تر درې میاشتو پورې کنیسې ته تللو او په زپورتیا سره به یې د خلکو سره خبرې کولې او د خدای د پاچاهۍ په هکله به یې هغوی ته دلیل ویلو او بحث به یې کاوه چې هغوی قانع کړي. (۹) خو د هغوی څخه ځینې سرزور واخلو ایمان نه راوړلو او د کنیسې د خلکو په مخکې به یې د څښتن عیسی مسیح لارې ته بد ویل. نو پولوس له هغوی څخه لار او شاگردان یې له ځان سره بوتلل او هره ورځ به یې د تیرانوس د غونډو په تالار کې بحثونه کول. (۱۰) دا کار تر دوو کالو پورې روان ؤ، ترڅو د اسیا د ولایت ټولو اوسېدونکو یعنې یهودیانو او یونانیانو دواړو د څښتن عیسی پیغام واورېد.

د اسکیوا زامن

(۱۱) خدای به د پولوس په وسیله لویې لویې معجزې ښودلې. (۱۲)

خلکو به هغه دستمالونه او پېشبندونه چې د پولوس په بدن باندې وهل شوي وو، وړل او هغه به يې د ناروغانو په بدن باندې وهل او هغوی به روغېدل او پېريان به ورڅخه وتل. (۱۳) ځينو يهوديانو چې يوځای او بل ځای به گرځېدل، کونښن کاوه چې د څښتن عیسی په نوم پېريان وباسي. هغوی به پېریانو ته ويل: «زه د هغه عیسی په نوم چې پولوس يې وعظ کوي، امر کوم چې راووحه.» (۱۴) د يهودي لوی کاهن اسکيوا اووه زامنو به دا کار کاوه. (۱۵) خو يوه ورځ پېري هغوی ته ځواب ورکړ: «زه عیسی پېژنم او د پولوس په هکله مې هم اورېدلي دي، خو تاسو څوک یی؟» (۱۶) نو بیا هغه پېریانو نيولي سړي په هغوی ورتپو کړ او هغوی ټول يې تر پښو لاندې کړل او دومره يې ووهل چې د هغه کور څخه لوڅ او ژوبل شوي وتښتېدل. (۱۷) کله چې د افسيس ټول اوسېدونکي يهوديان او يونانيان د دې پېښې څخه خبر شول، نو په هغوی ټولو باندې وېره راغله او د څښتن عیسی نوم نور هم سرلوری شو. (۱۸) ډېرو خلکو چې ايمان يې راوړی ؤ، راغلل او دا اقرار يې وکړ چې هغوی جادوگري کوله. (۱۹) ډېرو جادوگرانو خپل د جادوگری کتابونه راټول کړل او د خلکو په مخکې يې وسوځول. کله چې هغوی د کتابونو قيمتونه حساب کړل، نو د هغو بيه پنځوس زره د سپينو زرو سکې شوې. (۲۰) په دې ډول د څښتن عیسی پيغام خپرېده او په خلکو يې ډېره اغېزه کوله.

په افسيس کې شور او غوغا

(۲۱) د دې ټولو پېښو نه وروسته پولوس د روح القدس په لارښوونه پرېکړه وکړه چې مقدونیه او جنوبي يونان ته سفر وکړي او وروسته

بیا اورشلیم ته لار شي. هغه وويل: «هغه ځای ته د تللو نه وروسته

باید د روم ښار هم ووينم.» (۲۲) هغه خپل دوه ملگري يعنې

تيموتاوس او اراستوس مقدونيې ته ولېږل او په خپله د يو څه وخت
دپاره د اسيا په ولايت کې پاتې شو.

(۲۳) په دې وخت کې د څښتن عیسی د لارې له امله سخت شور او

غوغا پیدا شوه. (۲۴) هلته د ديميتريوس په نوم يو زرگر ؤ چې د

ارتيميس د بت د عبادت ځای د سپينو زرو نمونې به يې جوړولې او
په دې ډول يې د کسبگرو دپاره يو ښه او گټور کاروبار برابر کړی ؤ.

(۲۵) نو ديميتريوس هغوی او د هغوی په شان نور کسبگر سره

راټول کړل او ورته يې وويل: «ای ملگرو، تاسو پوهېږئ چې مونږ له

همدې کاروبار څخه ښه گټه تر لاسه کوو. (۲۶) لکه څنگه چې تاسو

وينئ او اورئ چې دې پولوس يوازې په افسيس کې نه، بلکې د اسيا

په ټول ولايت کې گڼ شمېر خلک په خپلو خبرو ځان ته رااړولي او

بې لارې کړي دي. هغه وايي چې د انسان په لاس جوړ شوي

خدایان بالکل خدایان نه دي. (۲۷) نو دا خطر شته چې نه يوازې دا

چې زمونږ کاروبار به بدنام شي، بلکې د دې خطر هم شته چې د

لوی خدای ارتيميس د عبادت ځای به هم بې اعتباره شي او د هغې

شان او شوکت چې په اسيا او ټوله نړۍ کې ورته عبادت کېږي، هم له

منځه لار شي.»

(۲۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او

چيغې يې ووهلې: «لويه ده د افسيسيانو ارتيميس!» (۲۹) په ټول

ښار کې شور او غوغا پیدا شوه. خلکو گايوس او ارسترخوس چې د

مقدونېيې څخه وو او د پولوس د سفر ملگري وو، ونيول او په

رابنكلو رابنكلو يې د بنار د غونډې ځای ته يووړل. (۳۰) پولوس

غوښتل چې دننه ورشي او د خلکو سره خبرې وکړي، خو ايماندارانو

هغه پرېښود. (۳۱) د ولايت ځينو واکمنانو چې د پولوس ملگري وو

هم هغه ته پيغام ورولېږه او هغه ته يې زاري وکړه چې د غونډې

ځای ته لاړ نه شي. (۳۲) په دې وخت کې غونډه گډه وډه شوه او

ځينو به په چيغو چيغو کې يو څه او ځينو به بل څه ويل، ځکه چې

په هغوی کې ډېر خلک په دې هم نه پوهېدل چې د څه دپاره دلته

راتول شوي دي. (۳۳) ځينو يهودي مشرانو د سکندر په نوم سړی د

خلکو د گڼې گونې مخې ته ورتېله کړ او هغه ته يې وويل چې يو څه

بايد ووايي. هغه په خپل لاس اشاره وکړه چې خلک غلي شي او

کوبنس يې وکړ چې کوم څه چې شوي وو، هغه بيان کړي. (۳۴) خو

کله چې خلک پوه شول چې سکندر يهودي دی، نو ټولو په يو اواز

دوه ساعته چيغې ووهلې: «لوی دی د افسيسيانو خدای ارتيميس!»

(۳۵) په پای کې بناروال خلک غلي کړل او ويې ويل: «ای د

افسيس خلکو، ټولو ته معلومه ده چې د افسيس بنار د لويې

ارتيميسې د عبادتځای او د هغې سپېڅلې تيرې ساتونکی دی چې د

اسمان څخه راغورځېدلې ده. (۳۶) نو څرنگه چې هېڅوک هم د دې

حقيقتونو څخه انکار نه شي کولای، تاسو بايد غلي شئ او

بې سنجشه کار ونه کړئ. (۳۷) دا خلک چې تاسو دلته راوستلي دي

هغوی نه د عبادتځای څخه غلا کړې ده او نه يې زمونږ خدای

ارتيميسې ته کفر ويلي دی. (۳۸) که چېرې ديميتريوس او د هغه نور

کسبگران د هغوی په خلاف دعوه چلول غواړي، نو د محکمو

دروازې خلاصې دي او قاضيان هم شته، نو هغوی کولای شي چې په یو بل باندې دعوه وکړي. (۲۹) که تاسو نور څه غواړئ، نو د هغې په هکله دې په یوه رسمي غونډه کې پرېکړه وشي. (۴۰) ځکه چې دا خطر شته چې مونږ د نن ورځې د شور او غوغا په خاطر تورن شو او د دې گډوډۍ دپاره کومه بهانه نشته او مونږ به ونه شو کولای چې د دې دپاره کوم سم دلیل وړاندې کړو. (۴۱) کله چې هغه دا خبره وکړه نو د غونډې خلک یې رخصت کړل.

مقدونییې او یونان ته د پولوس سفر

۲۰ (۱) کله چې شور او غوغا پای ته ورسېدله، نو پولوس ایمانداران راوغوښتل، هغوی یې وهڅول او خدای پاماني یې ورسره وکړه او مقدونییې ته روان شو. (۲) هغه د مقدونییې د سیمو له لارې تېرېده او ایماندارانو ته یې ډاډگېرنه ورکوله او بیا یونان ته ورسېده. (۳) درې میاشتي هلته پاتې شو. هغه تیاری ونيوه چې په کشتۍ کې سوریې ته لاړ شي، خو کله چې پوه شو چې یهودیانو د هغه په خلاف دسیسه جوړه کړې ده، نو پرېکړه یې وکړه چې د مقدونییې په لاره بېرته ستون شي. (۴) د پیروس زوی سوپاتروس چې د بیريې څخه و، ارسترخوس او سکندوس د تسالونیکې څخه، گایوس له درېې څخه، تیخیکاس او تروفیموس چې د اسیا د ولایت څخه او تیموتاس د هغه د سفر ملگري وو. (۵) هغوی مخکې لاړل او په ترواس کې یې زمونږ انتظار کاوه. (۶) کله چې د فطیرې ډوډۍ د اختر ورځې تېرې شوې، نو مونږ د فیلیپيې څخه په کشتۍ کې روان شولو او په پنځو ورځو کې د هغوی سره په ترواس کې یوځای شولو

او يوه هفته هلته پاتې شولو.

په ترواس کې د پولوس وروستنې ليدنه او کتنه

۷ د شنبې ورځې په ماينام مونږ د غوره ماينامي د مراسمو د لمانځلو دپاره سره راټول شولو. پولوس ايماندارانو ته خبرې وکړې، څرنگه چې هغه غوښتل بله ورځ په سفر لاړ شي، نو تر نيمې شپې پورې يې خپلو خبرو ته دوام ورکړ. ۸ پاس په بالاخانه کې چې مونږ په کې راټول شوي وو، ډېر څراغونه لگېدلي وو. ۹ هلته په کړکې کې يو ځوان ناست ؤ چې افتيخوس نومېده. کله چې پولوس خبرې کولې، نو په هغه ځوان باندې خوب راغی او په درانه خوب ویده شو او د درېم منزل څخه لاندې ځمکې ته راولوېد. کله يې چې راپورته کړ، نو هغه مړ شوی ؤ. ۱۰ پولوس لاندې وربښکته شو او خپل ځان يې په هغه ځوان باندې وروغوږځاوه او هغه يې په غېږ کې ونيوه او هغوی ته يې وويل: «مه پرېشانه کېږئ، هغه ژوندی دی.» ۱۱ بيا پولوس بېرته بالاخانې ته وخوت، ډوډی يې ماته کړه او ويې خوړله. هغه تر لمرخاته پورې د هغوی سره خبرو ته دوام ورکړ او بيا روان شو. ۱۲ بيا خلکو هغه ځوان خپل کور ته ژوندی بوتله او هغوی ډېر ارام شول.

د ترواس څخه ميليتوس ته د پولوس سفر

۱۳ مونږ مخکې لاړو او په کشتی کې کښېناستو او د اسوس ښار ته روان شولو، چېرته چې مونږ غوښتل پولوس هم راسره په کشتی کې سپور شي. ځکه چې هغه نيت کړی ؤ چې د وچې لارې نه هغه ځای

ته لار شي. (۱۴) كله چې پولوس په اسوس کې زمونږ سره مخامخ شو، نو هغه مو په کشتۍ کې سپور کړ او ميتيليني ته راغلو. (۱۵) د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شو او په بله ورځ د خيوس جزيرې ته ورسېدلو. بله ورځ ساموس ته راغلو او د هغې ورځې په سبا ميليتوس ته ورسېدلو. (۱۶) ځکه چې پولوس پرېکړه کړې وه چې په کشتۍ کې د افسيس څخه تېر شي، ترڅو د اسيا په ولايت کې د وخت د ضايع کېدلو څخه مخنيوی وشي. هغه بېره کوله چې که چېرې امکان ولري د پنتيکاست د ورځې نه مخکې اورشليم ته ورسېږي.

د افسيس د کليسا د مشرانو سره د پولوس خدای پاماني

(۱۷) پولوس د ميليتوس څخه افسيس ته پيغام ولېږه او د کليسا د مشرانو څخه يې وغوښتل چې راشي او د هغه سره وويني. (۱۸) كله چې هغوی راورسېدل، نو هغه ورته وويل: «تاسو ته معلومه ده چې د هماغې لومړۍ ورځې څخه چې زه د اسيا ولايت ته راورسېدم او څومره وخت چې ستاسو سره وم، نو تاسو سره مې څنگه ژوند تېر کړ. (۱۹) که څه هم د يهوديانو د دسيسو له امله په ما سختې ورځې راغلې، خو ما په پوره عاجزۍ او اوښکو تويولو سره د څښتن خدمت کړی دی. (۲۰) تاسو ته معلومه ده چې ما ستاسو د ښېگڼې دپاره د هېڅ شي څخه ډډه نه ده کړې او تاسو ته مې د خلکو په مخکې او کور په کور تعليم درکړی دی. (۲۱) ما يهوديانو او غيريهوديانو دواړو ته په کلکه خبردارۍ ورکړ چې بايد د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او خدای ته رجوع وکړي او زمونږ په

څښتن عیسی ایمان راوړي. (۲۲) زه اوس د روح القدس څخه په اطاعت کولو سره اورشلیم ته روان یم، خو نه پوهېږم چې هلته به زما سره څه کېږي. (۲۳) زه یوازې په دې پوهېږم چې روح القدس په هر ښار کې ما خبروي چې زندان او تکلیفونه زما په انتظار کې دي. (۲۴) زه د خپل ژوند هېڅ پروا نه لرم او هغه ماته کوم ارزښت نه لري. زه یوازې دا غواړم چې خپله وظیفه سرته ورسوم کومه چې څښتن عیسی راته سپارلې ده، هغه تر سره کړم چې هغه د خدای د فضل په هکله د خلکو خبرول دي.

(۲۵) زه ستاسو ټولو په منع کې ګرځېدلی یم او د خدای د پاچاهۍ په هکله مې وعظ کړی دی. اوس پوهېږم چې ستاسو څخه به یو کس هم نور زما مخ ونه ویني. (۲۶) نو له دې امله زه همدانن تاسو خبروم چې که ستاسو څخه کوم څوک د تلپاتې ژوندون څخه بې برخې شي، نو زه به یې مسوول نه یم، (۲۷) ځکه چې ما تاسو ته هغه ټول شیان وویل چې خدای یې غواړي. (۲۸) په خپلو ځانونو او هغو ټولو خلکو باندې پام کوئ چې روح القدس تاسو د هغو د ساتنې دپاره ټاکلي یئ. د خدای په کلیسا باندې چې عیسی د خپلې وینې په بیه اخیستې ده، داسې پام کوئ لکه څنګه چې شپانه په خپلو رمو پام کوي. (۲۹) زه پوهېږم چې زما د تګ څخه وروسته به دارونکي لېوان ستاسو منع ته درشي او رڼه به په امان کې پرېږدي. (۳۰) حتی ستاسو په منع کې به داسې خلک پیدا شي چې د حقیقت په ځای به دروغ وایي، ترڅو ایمانداران خپل ځان ته راواړوي. (۳۱) نو بېداره اوسئ او دا خبره یاد ساتئ چې درې کاله مې شپه او ورځ تاسو هر یو ته نصیحت کاوه او ستاسو دپاره مې اوښکې تویې کړې.

۳۲) اوس زه تاسو خدای او د هغه د فضل نه ډک کلام ته سپارم،
 هغه کلام ته چې کولای شي تاسو ته قوت درکړي او هغه برکتونه
 درکړي چې خدای يې خپلو ټولو سپېڅلو خلکو د ميراث په توگه
 ورکوي. ۳۳) ما هېڅکله د چا نه د سپينو زرو، سرو زرو او کاليو
 تمه نه ده کړې. ۳۴) تاسو خپله پوهېږئ چې ما په خپلو لاسونو
 زيار ويستلی او د خپل ځان او خپلو ملگرو اړتياوې مې پوره کړې
 دي. ۳۵) ما چې کوم کارونه کړي دي په هغو کې مې تاسو ته
 ونډول چې څنگه بايد زيار وباسو او د غريبانو سره مرسته وکړو او
 بايد د څښتن عیسی هغه خبرې په یاد وساتو چې ويلي يې دي: «د
 اخیستلو څخه په ورکولو کې برکتونه ډېر دي.»

۳۶) کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو د هغوی سره
 یوځای په گوندو شو او د هغوی ټولو سره يې دعا وکړه. ۳۷) بیا
 هغوی ټولو وژړل، هغه يې په غېږ کې ونيوه، ښکل يې کړ او خدای
 پاماني يې ورسره وکړه. ۳۸) هغوی په دې ډېر زیات غمجن شول،
 ځکه چې پولوس ويلي وو چې دوی به نور هېڅکله د هغه مخ ونه
 ويني. نو هغوی ورسره تر کشتۍ پورې لاړل.

اورشليم ته د پولوس سفر

۲۱) ۱) مونږ د افسيسانو د مشرانو سره خدای پاماني وکړه او له
 هغه ځای څخه روان شولو او په کشتۍ کې مخامخ د کاس جزيرې ته
 لاړو. په بله ورځ د رودوس جزيرې ته ورسېدلو او له هغه ځای
 څخه د پاترا د ښار بندر ته لاړو. ۲) په هغه ځای کې مونږ يوه

کشتی پیدا کړه چې فنيقيې ته روانه وه، نو مونږ په کې سپاره شولو او لاړو. (۳) کله چې قبرس د لېرې نه ښکاره شو، نو مونږ د هغه د جنوب خوا څخه تېر شولو او د سوريې خواته روان شولو او د صور د ښار په بندر کې ښکته شولو، ځکه چې هلته يې د کشتی څخه بار ښکته کاوه. (۴) په هغه ځای کې مو ايمانداران پیدا کړل او يوه هفته د هغوی سره پاتې شولو. هغوی د روح القدس په لارښوونه پولوس ته وويل چې اورشليم ته لاړ نه شي. (۵) خو کله چې هفته پوره شوه، نو مونږ بيا په سفر روان شولو. هغوی ټول د خپلو ښځو او ماشومانو سره زمونږ سره ملګري شول او د ښار څخه ووتلو او د بحيرې په غاړه په ګونډو شولو او دعا مو وکړه. (۶) بيا مو يو د بل سره خدای پاماني وکړه. مونږ په کشتی کې سپاره شو او هغوی بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

(۷) مونږ په بحيره کې د صور څخه خپل سفر ته دوام ورکړ او د پتولامایس ښار ته ورسېدلو. هلته مو د ايماندارانو سره ستړي مشي وکړه او د يوې ورځې دپاره د هغوی سره پاتې شولو. (۸) په بله ورځ له هغه ځای څخه روان شولو او قيصريې ته ورسېدلو او هلته د فيليپوس په کور کې چې زېری رسوونکی ؤ، پاتې شولو. هغه د هغو اووه کسانو څخه ؤ چې په اورشليم کې د خوړو د وپشلو دپاره ټاکل شوي وو. (۹) فيليپوس څلور پېغلې لورګانې لرلې چې نبوت به يې کاوه. (۱۰) کله چې مونږ څو ورځې هلته وو، نو د يهوديې څخه د اګابوس په نوم يو پيغمبر راغی. (۱۱) هغه مونږ ته راغی، د پولوس کمربند يې واخيست او په هغه باندې يې خپل لاسونه او پښې وتړلې او ويې ويل: «روح القدس داسې وايي: په اورشليم کې به يهوديان د

دې کمر بند خاوند همدا شان و تړي او غير يهوديانو ته به يې

وسپاري.»

١٢) کله چې مو دا خبرې واورېدلې، نو مونږ او د هغه ځای خلکو پولوس ته زاری وکړې چې اورشلیم ته لاړ نه شي. ١٣) خو پولوس په ځواب کې وویل: «تاسو څه کوئ؟ تاسو ولې ژاړئ او زما زړه ماتوئ؟ زه نه یوازې دې ته تیار یم چې بندي شم، بلکې دې ته هم تیار یم چې د خښتن عیسی په خاطر په اورشلیم کې مړ شم.» ١٤) مونږ ونه شو کولای چې هغه ته قناعت ورکړو، نو غلي شولو او ومو ویل: «څه چې د خښتن رضا وي هماغسې دې وشي.»

١٥) څو ورځې وروسته مونږ سفر ته تیاری ونيوه او اورشلیم ته روان شولو. ١٦) د قیصر یې څو شاگردان زمونږ سره ملګري شول او مونږ یې د مناسون کور ته چې د قبرس څخه ؤ او د لومړنیو ایماندارانو څخه ؤ، د اوسېدلو دپاره بوتلو.

د یعقوب او د کلیسا د مشرانو سره د پولوس لیدنه

١٧) کله چې مونږ اورشلیم ته ورسېدلو، نو ایماندارانو راته تود هرکلی ووايه. ١٨) بله ورځ پولوس زمونږ سره د یعقوب د لیدلو دپاره لاړ او د کلیسا ټول مشران هم په هغه ځای کې حاضر وو. ١٩) پولوس په هغوی باندې سلام وچاوه او هغوی ته یې د هغو کارونو په هکله پوره راپور ورکړ چې خدای د هغه په وسیله په غیر یهودیانو کې کړي وو. ٢٠) کله چې هغوی دا واورېدل، نو د خدای ثنا یې وویل. بیا هغوی پولوس ته وویل: «ای وروره، ته وینې

چې په يهوديانو کې په زرگونو خلکو ايمان راوړی دی او هغوی د موسی په شریعت باندې ټینګ ولاړ دي. (۲۱) هغوی ته ستا په هکله ویل شوي دي چې ته هغو يهوديانو ته چې د غيريهوديانو په هېوادونو کې اوسېږي، تعلیم ورکوي چې د موسی شریعت پرېږدي. همدارنګه هغوی ته وايي چې خپل اولادونه مه سنتوی او د يهوديانو د رواجونو څخه پيروي مه کوی. (۲۲) هغوی خامخاستاسو د راتللو څخه خبرېږي، نو بیا څه وکړو؟ (۲۳) بیا هرڅه چې مونږ درته وايو هماغسې وکړه. دلته څلور کسان دي چې نذر يې منلی دی. (۲۴) د هغوی سره لاړ شه او په ګډه ورسره د پاکوالي مراسم په ځای کړه او هغوی ته پیسې ورکړه چې خپل سرونه وڅرايي. نو په دې ډول به هغوی ټول په دې پوه شي څه چې ستا په هکله ویل شوي وو هغه رښتیا نه دي، بلکې ته په خپله هم د موسی د شریعت سره سم خپل ژوند تېروي. (۲۵) خو د هغو غيريهوديانو په هکله چې ايمانداران شوي دي، مونږ هغوی ته خپله پرېکړه په لیکلې توګه لېږلې ده چې هغوی باید د هغو خوړو څخه چې بتانو ته وړاندې کېږي، د وینې د خوړلو څخه، د هغه حیوان د غوښې د خوړلو څخه چې زندی شوی وي او د جنسي بدو اړیکو څخه خپل ځانونه وساتي.»

(۲۶) نو بله ورځ پولوس هغه څلور تنه د ځان سره بوتلل او د هغوی سره يې د پاکوالي مراسم سرته ورسول. بیا هغه د خدای کور ته لاړ چې هغوی ته خبر ورکړي چې په څو ورځو کې به د پاکوالي مراسم پوره کېږي او له هغې وروسته به د هر یو دپاره قرباني وړاندې کړای شي.

پولوس د خدای په کور کې نیول کېږي

۲۷ د پاکوالي د مراسمو اووه ورځنۍ دوره لا پای ته نه وه رسېدلې چې د اسیا د ولایت ځینو یهودیانو پولوس د خدای په کور کې ولیده. هغوی خلک ولمسول او پولوس یې ونیوه ۲۸ او چیغې یې ووهلې: «ای د اسراییلو خلکو، مرسته وکړئ او د دې سړي په خلاف زموږ سره یوځای شئ. دا هغه سړی دی چې هر چیرته ځي او زموږ د قوم، د موسی د شریعت او د خدای د کور په ضد هرچا ته تعلیم ورکوي. برسېره پر دې هغه یونانیان هم د خدای کور ته راوستلي دي او دا سپېڅلی ځای یې ورباندې ناپاکه کړی دی.» ۲۹ هغوی د دې دپاره دا خبرې وکړې چې له مخکې څخه یې تروفیموس چې د افسیس څخه ؤ، په ښار کې د پولوس سره لیدلی ؤ او فکر یې کاوه چې پولوس هغه د خدای کور ته راوستلی دی. ۳۰ په ټول ښار کې گډوډي رامنځته شوه او خلکو د هرې خوا څخه رامنډې کړې، پولوس یې ونیو او په رانېکلو یې د خدای د کور څخه دباندې راوويست او سمدلاسه د خدای د کور دروازې بندې شوې. ۳۱ کله چې خلکو هڅه کوله پولوس ووژني، په دې وخت کې د رومي لښکرو قوماندان ته خبر ورسېده چې په ټول اورشلیم کې غوغا جوړه شوې ده. ۳۲ قوماندان سمدلاسه خپل عسکر او منصبداران د ځان سره واخیستل او د گټې گونې خواته یې ورمندې کړې. کله چې خلکو قوماندان او عسکر ولیدل، نو د پولوس د وهلو نه یې لاس واخیست. ۳۳ بیا قوماندان پولوس ته نژدې ورغی او هغه یې ونیو او امر یې وکړ چې هغه په دوو زنځیرونو باندې وتړئ. بیا هغه پوښتنه وکړه: «دا سړی څوک دی او څه یې کړي دي؟» ۳۴ ځینو خلکو

به په چيغو کي يو څه ويل او ځينو به بل څه. هلته دومره شور او غوغا وه چې قوماندان پوه نه شو چې حقيقت څه دی. نو امر يې وکړ چې هغه نظامي قلعه ته بوځي. (۳۵) کله چې هغوی د نظامي قلعه زينو ته ورسېدل، نو خلکو دومره زور راوړ چې عسکر مجبور شول پولوس په خپلو اوږو باندې يوسي، (۳۶) ځکه چې خلک ورپسې وو او چيغې يې وهلې: «هغه ووژنی.»

پولوس د خپل ځان څخه دفاع کوي

(۳۷) عسکرو لا پولوس نظامي قلعه ته نه ورسولی چې قوماندان ته يې وويل: «ايا زه کولای شم تاته يو څه ووايم؟» قوماندان ورته وويل: «نو ته په يوناني ژبه هم خبرې کولای شې؟» (۳۸) نو بيا ته هغه مصري نه يې چې څه موده مخکې يې اله گوله جوړه کړې وه او څلور زره قاتلان يې د ځان سره دښتې ته بيولي وو؟» (۳۹) پولوس ځواب ورکړ: «زه يهودي يم او په قيليقيه کې د ترسوس د ښار څخه يم چې يو مهم ښار دی. مهرباني وکړه اجازه راکړه چې د خلکو سره خبرې وکړم.» (۴۰) قوماندان ورته اجازه ورکړه، نو پولوس په زينې باندې ودرېده او د لاس په پورته کولو سره يې خلکو ته اشاره وکړه چې غلي شي. کله چې هغوی غلي شول، نو په آرامي يعنې د هغوی په ژبه يې د هغوی سره خبرې پيل کړې.

۲۲ (۱) پولوس هغوی ته وويل: «ای زما يهودي ورونو او پلرونو! زه چې اوس تاسو ته د خپل ځان څخه د دفاع دپاره څه وایم، ورته غوږ ونيسئ.» (۲) کله چې هغوی واورېدل پولوس په

آرامي ژبه خبرې کوي، نو هغوی نور هم غلي شول. بيا پولوس وويل: ﴿٣﴾ «زه يهودي يم او د قيلقيې په ترسوس کې پيدا شوی يم، خو دلته په اورشليم کې لوی شوی يم او د غمالاييل شاگرد وم. د هغه څخه مې په ډېرې سختې طريقې سره زده کړل چې څنگه د خپلو نیکونو د شريعت څخه پيروي وکړم او په غيرت او شوق سره مې د خدای خدمت وکړ لکه څنگه چې تاسو يې کوئ. ﴿٤﴾ ما د مرگ تر حده د څښتن عيسی مسيح د لارې پيروان ځورول. ښځې او نران دواړه به مې نيول او په زندان کې به مې اچول. ﴿٥﴾ لوی کاهن او د يهوديانو د شورا ټول غړي کولای شي شاهدي ورکړي چې زه رښتيا وایم. هغوی ماته په دمشق کې د يهودي ورونو دپاره رسمي ليکونه راکړي وو. نو زه دمشق ته لاړم چې هغه خلک لاس تړلي اورشليم ته راولم چې سزا ورته ورکړل شي.

﴿٦﴾ کله چې زه په سفر روان وم او دمشق ته نژدې شوم او د غرمې وخت نژدې ؤ، نو ناڅاپه د اسمان څخه يوه لويه رڼا زما شاوخوا وځلېدله. ﴿٧﴾ زه په ځمکه راولوېدم او يو اواز مې واورېد چې ويل يې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» ﴿٨﴾ ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک يې؟» هغه ځواب راکړ: «زه عيسی ناصري يم، يعنې هغه څوک چې ته يې ځوروي.» ﴿٩﴾ زما ملگرو رڼا وليدله، خو چا چې زما سره خبرې کولې د هغه اواز يې نه اورېدلو. ﴿١٠﴾ ما پوښتنه وکړه: «څښتنه، زه څه وکړم؟» څښتن راته وويل: «پاخپړه او دمشق ته لاړ شه. کله چې هلته ورسېدلې، نو په هغه ځای کې به د هغو ټولو کارونو په هکله چې ستا دپاره ټاکل شوي دي، درته وويل شي.» ﴿١١﴾ زه د هغې سختې رڼا له لاسه ږوند شوی وم، نو ملگرو

مې له لاسه ونيولم او دمشق ته يې بوتلم.

۱۲) په هغه ښار کې يو سړی اوسېده چې حانيا نومېده چې يو پرهېزگاره او په شريعت باندې ټينگ ولاړ ؤ او د هغه ځای ټولو يهوديانو د هغه ډېر درناوی کاوه. ۱۳) هغه راغی، زما په څنگ کې ودرېده او ويې ويل: «ای شاووله وروره، سترگې وغړوه.» په هماغه شپبه زه پينا شوم او هغه مې وليده. ۱۴) هغه وويل: «زمونږ د نيکونو خدای ته د دې دپاره غوره کړی يې چې د هغه رضا وپېژنې، د هغه نېک خدمتگار ووينې او د هغه اواز د هغه د خپلې خولې څخه واورې. ۱۵) ځکه چې ته به د ټولو خلکو دپاره د هغه شاهد اوسې او څه چې دې ليدلي او اورېدلي دي، د هغو شاهدي به ورکوي. ۱۶) اوس څه شي ته انتظار کوي؟ پاڅېره، د تعميد غسل واخله او څښتن ته دعا وکړه چې گناهونه دې وبخښل شي.»

۱۷) کله چې زه بېرته اورشليم ته راغلم او د خدای په کور کې مې دعا کوله، نو رويا مې وليدله. ۱۸) په دې رويا کې مې څښتن وليده چې راته ويل يې: «زر شه او سمدلاسه د اورشليم څخه لاړ شه، ځکه چې د دې ښار خلک به زما په هکله ستا شاهدي ونه مني.» ۱۹) ما وويل: «څښتنه، هغوی په دې ښه پوهېږي چې زه هغه سړی يم چې ستا ايمانداران به مې زندان ته اچول او په هرې کنيسه کې به مې وهل. ۲۰) کله چې ستا شاهد استيفان ووژل شو، نو زه هلته ولاړ وم او په دې کار کې ورسره زما رضا وه او د هغه د قاتلانو د چينو ساتنه مې کوله.» ۲۱) نو څښتن راته وويل: «لاړ شه، ځکه چې زه تا د لېرې ځايونو غيريهوديانو ته لېرم.»

پولوس رسول او رومي قوماندان

٢٢ خلكو تر دې ځای پورې د پولوس خبرو ته غوږ ونيوه، خو هغوی چيغې پيل كړې: «داسې سړی د دې نړۍ څخه ورك كړی! هغه د دې لايق نه دی چې ژوندی پاتې شي.» ٢٣ هغوی چيغې وهلې، خپل څادرونه يې له ځمكې وهل او خاورې يې پورته بادولې. ٢٤ رومي قوماندان امر وكړ چې پولوس دننه نظامي قلعه ته بوځي او په دورو يې ووهي او پوښتنه ترې وكړي، ترڅو دا معلومه شي چې خلك ولې د هغه په خلاف داسې چيغې وهي. ٢٥ خو كله چې هغوی پولوس وتړلو چې په دورو يې ووهي، نو پولوس د هغه منصبدار څخه چې په هغه ځای كې ولاړ ؤ، پوښتنه وكړه: «ايا تاسو ته قانون دا اجازه دركوي چې يو رومي سړی چې جرم هم ورباندې ثابت شوی نه وي، ووهي؟» ٢٦ كله چې هغه منصبدار دا خبره واورېدله، نو قوماندان ته ورغی او پوښتنه يې ترې وكړه: «ته پوهېږې چې څه كوي؟ دا سړی خو رومي دی.» ٢٧ نو قوماندان پولوس ته ورغی او پوښتنه يې ترې وكړه: «ماته ووايه چې ته رومي يې؟» پولوس ځواب وركړ: «هو.» ٢٨ قوماندان وويل: «ما په ډېره لوړه بيه دا تابعيت حاصل كړی دی.» پولوس ورته وويل: «خو زه رومي يم، ځكه چې مور او پلار مې روميان دي.» ٢٩ نو كومو عسكرو چې غوښتل د پولوس څخه پوښتنې وكړي، هغه يې زر پرېښود او قوماندان هم ووپرېده، ځكه هغه پوه شو چې پولوس يو رومي سړی دی او د هغه په امر تړل شوی ؤ.

پولوس د شورا په مخکې

٣٠ په بله ورځ قوماندان وغوښتل په دې پوه شي چې په کوم معقول دلیل یهودیان په پولوس تور لگوي، نو پولوس یې ازاد کړ او مشرانو کاهنانو او ټولې شورا ته یې امر وکړ چې سره راټول شي. بیا هغه پولوس راوست او د هغوی په مخکې یې ودراره.

٢٣ ١ پولوس په ځیر سره د شورا غړو ته وکتل او ویې ویل: «ای ورونو! ما تر نن ورځې پورې په پاک وجدان سره د خدای په حضور کې ژوند تېر کړی دی.» ٢ په دې خبره لوی کاهن حنانيا هغو خلکو ته چې د پولوس په خوا کې ولاړ وو، امر وکړ چې په خوله یې ووهئ. ٣ بیا پولوس هغه ته وویل: «خدای به دې ووهي، ای په چونه باندې سپین شوی دېواله. ته ناست یې چې د شریعت له مخې زما په هکله قضاوت وکړې، خو اوس د شریعت خلاف امر کوې چې ما ووهي.» ٤ نو هغو خلکو چې د پولوس په خوا کې ولاړ وو، وویل: «ته د خدای لوی کاهن ته سپکاوی کوې؟» ٥ پولوس ځواب ورکړ: «ای ورونو، زه نه پوهېدم چې هغه لوی کاهن دی. ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې د خپل قوم مشر ته بدې خبرې مه کوئ.»

٦ کله چې پولوس پوه شو چې د شورا ځینې غړي صدوقیان او ځینې یې فریسیان دي، نو په لوړ اواز یې وویل: «ای ورونو! زه فریسي یم او پلار مې هم فریسي ؤ. زه په دې خاطر محاکمه کېرم چې په دې هیله یم چې مري به بیا راژوندي کېږي.» ٧ څنگه

چې هغه دا خبره وکړه، نو د فریسیانو او صدوقیانو ترمنځ مخالفت پیدا شو او غونډه په دوو ډلو ووېشل شوه. (۸) (ځکه چې صدوقیان د قیامت د ورځې، فرښتو او پېریانو څخه منکر دي، خو فریسیان دا ټول مني.) (۹) په غونډه کې ډېر شورماشور او غوغا پیدا شوه او د فریسیانو د ډلې څخه د شریعت یو څو عالمان راپاڅېدل او په کلکه یې وویل: «مونږ په دې سړي کې هېڅ غلطی نه وینو. کېدای شي چې کوم روح یا فرښتې ورسره خبرې کړې وي.» (۱۰) دا مخالفت دومره سخت شو چې قوماندان ووپرېده چې هسې نه هغوی پولوس ټوټې ټوټې کړي، نو عسکرو ته یې امر وکړ چې غونډې ته ورننوځي او پولوس په زوره د هغوی له منځ نه راوباسي او نظامي قلعه ته یې بوځي.

(۱۱) په هماغه شپه څښتن د پولوس په خوا کې ودرېده او ویې ویل: «زړور اوسه! لکه څنګه چې تا په اورشلیم کې زما په هکله شاهدي ورکړه، نو په روم کې هم باید شاهدي ورکړې.»

د پولوس په ضد دسیسه

(۱۲) کله چې ورځ شوه، نو ځینې یهودیان سره راټول شول او یوه دسیسه یې جوړه کړه او قسم یې وخوړ چې ترڅو پورې مو پولوس نه وي وژلی، نو نه به څه خورو او نه به څه څښو. (۱۳) کومو خلکو چې دا دسیسه جوړه کړې وه، شمېر یې د څلوېښتو تنو څخه زیات ؤ. (۱۴) بیا هغوی مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته ورغلل او ویې ویل: «مونږ قسم خوړلی دی تر هغې پورې چې پولوس مو نه وي وژلی، نو مونږ به هېڅ شی ونه خورو. (۱۵) نو اوس تاسو او د شورا

غږي په دې بهانه چې غواړئ د هغه په هکله سم معلومات تر لاسه کړئ، د قوماندان څخه وغواړئ چې پولوس تاسو ته راوړي. مونږ دې ته تيار يو چې دلته د رارسېدلو څخه مخکې هغه مړ کړو.»

١٦ خود پولوس د خور زوی د دې دسيسې څخه خبر شو او

نظامي قلعه ته لاړ او پولوس يې خبر کړ. ١٧ بيا پولوس يو

منصبدار راوغوښت او ورته ويې ويل: «دا ځوان سپری قوماندان ته

بوځه، ځکه هغه غواړي چې قوماندان ته کوم څه ووايي.» ١٨ نو

منصبدار هغه ځوان سپری قوماندان ته بوته او ورته ويې ويل: «زنداني

شوي پولوس زه راوغوښتم او زما څخه يې وغوښتل چې دا ځوان

تاسو ته راوړم، ځکه چې هغه غواړي تاسو ته څه ووايي.» ١٩

قوماندان هغه له لاسه ونيو او يو گوښه ځای ته يې بوته او پوښتنه يې

ترې وکړه: «ته څه غواړې چې ماته يې ووايي؟» ٢٠ هغه وويل:

«ځينو يهوديانو دسيسه جوړه کړې چې ستاسو څخه وغواړي چې

پولوس سبا شورا ته بوځي. هغوی به داسې يوه بهانه وکړي چې

غواړي د هغه په هکله سم معلومات تر لاسه کړي.» ٢١ خود

هغوی خبر و ته غوږ مه نيسه، ځکه چې تر څلوېښتو زيات کسان هغه

ته په کمين کې ناست دي او قسم يې خوړلی، ترڅو پورې يې چې

پولوس مړ کړی نه وي، نو هغوی به نه څه خوري او نه به څه څښي.

هغوی همدا اوس دې کار ته تيار دي او ستا ځواب ته انتظار

وباسي.» ٢٢ نو قوماندان هغه ځوان رخصت کړ او هغه ته يې حکم

وکړ: «څه چې دې ماته وويل هغه هېچا ته ونه وايي.»

پولوس فيليكس والي ته لېږل كېږي

۲۳) بيا قوماندان خپل دوه تنه منصبداران راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «دوه سوه پياده او اويا تنه سپاره عسکر او دوه سوه نېزه لرونکي تيار کړئ چې نن شپه نهه بجې قيصر يې ته لار شي. ۲۴) د پولوس دپاره هم يو څو اسونه تيار کړئ چې ورباندې سپور شي او روغ رمټ يې فيليكس والي ته ورسوي.» ۲۵) بيا قوماندان هغه ته يو خط وليکه چې په کې داسې ليکل شوي وو:

۲۶) «د کلوديوس ليسياس له خوا دې بناغلي فيليكس والي ته سلام وي. ۲۷) دا سړی يهوديانو نيولی ؤ او نژدې ؤ چې وژلی يې وای. خو کله چې زه خبر شوم هغه يو رومي دی، نو د خپلو عسکرو سره ورغلم او هغه مې ترې خلاص کړ. ۲۸) ما غوښتل په دې پوه شم چې هغوی پرې ولې تور لگولی دی، نو هغه مې د هغوی شورا ته بوتله. ۲۹) زه پوه شوم چې هغه داسې کار نه دی کړی چې د مرگ لايق وي او يا دې په زندان کې واچول شي. کوم تور چې په هغه باندې لگېدلی دی هغه د هغوی د خپل شريعت پورې تړلې خبرې وې. ۳۰) خو کله چې زه خبر شوم چې د هغه د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوې ده، نو سمدلاسه مې پرېکړه وکړه چې تاسو ته يې درولېږم او د هغه مدعيانو ته مې امر وکړ چې خپله دعوه دې تاسو ته وړاندې کړي.»

۳۱) نو عسکرو د حکم سره سم په هماغه شپه پولوس د انتيپاتريس

ښار ته بوتله. (۳۲) په بله ورځ پياده عسکر بېرته خپلې نظامي قلعه ته راستانه شول او سپاره عسکر يې پرېښودل چې د پولوس سره لاړ شي. (۳۳) کله چې هغوی قيصر يې ته ورسېدل، نو هغه ليک يې والي ته ورساوه او پولوس يې ورته وروسپاره. (۳۴) والي ليک ولوست او د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه چې د کوم ولايت څخه دى. کله چې پوه شو چې هغه د قيليقېي څخه دى، (۳۵) نو والي ورته وويل: «زه به هغه وخت ستا دعوو واورم چې کله ستا مدعيان راورسېږي.» بيا هغه امر وکړ چې پولوس دې د هيروديس په ماڼۍ کې وساتل شي.

د فيليکس والي په حضور کې د پولوس محاکمه

۲۴ (۱) پنځه ورځې وروسته لوی کاهن حنانيا د څو تنو مشرانو او د ترټولو په نوم د يو وکیل سره قيصر يې ته راورسېدل او د پولوس په ضد يې خپله دعوو والي ته وړاندې کړه. (۲) کله چې پولوس راوغوښتل شو، نو ترټولو خپله دعوو داسې پيل کړه: «ښاغلیه، ستاسو د ښه مشرتوب له امله مونږ د دوامدارې سولې څخه برخمن شولو او زمونږ د وطن د ښېگڼې دپاره ډېر ضروري اصلاحات روان دي. (۳) مونږ په هرځای کې او په هر وخت کې ستاسو د دې کارونو دپاره د زړه له کومې ډېره مننه کوو. (۴) زه نه غواړم چې ستاسو ډېر وخت ونيسم، نو ستاسو څخه غوښتنه کوم چې د مهربانۍ له مخې زمونږ څو خبرو ته غوږ ونيسئ. (۵) مونږ ته معلومه شوې ده چې دا يو مصيبت جوړوونکی سړی دى او په ټوله نړۍ کې د يهوديانو په منع کې شور او غوغا راپيدا کوي او د ناصريانو د مذهبي

ډلې مشر دی. (۶) همدارنگه هغه کونښن کاوه چې د خدای د کور

بې عزتي وکړي، خو مونږ هغه ونيوه. [مونږ غوښتل چې د خپل

شريعت له مخې هغه محاکمه کړو. (۷) خو ليسياس قوماندان راغی

او په زوره يې هغه زمونږ نه خلاص کړ (۸) او د هغه مدعيانو ته يې

امر وکړ چې ستاسو حضور ته راشي. [که تاسو خپله د پولوس څخه

پوښتنه وکړئ نو پوه به شئ چې زمونږ دعوه رښتيا ده. (۹) بيا

نورو حاضر و يهوديانو هم په پولوس باندې همدا تورونه ولگول او

ويې ويل چې د ترټولو ټولې خبرې رښتيا دي.

د فيليکس په حضور کې د پولوس دفاع

(۱۰) والي پولوس ته اشاره وکړه چې خبرې وکړي او پولوس وويل:

«زه خبر يم چې ډېر کلونه کيږي تاسو د دې قوم قاضي يئ، نو زه په

خوشحالی سره ستاسو په مخکې د خپل ځان څخه دفاع کوم. (۱۱)

تاسو ته به خپله معلومه شي چې د دولسو ورځو څخه زيات وخت

نه کيږي چې زه اورشليم ته د عبادت کولو دپاره تللی وم. (۱۲)

هېچا زه نه يم ليدلی چې د خدای په کور کې مې د چا سره بحث

کړی وي يا مې په کنيسې يا مې د ښار په کوم بل ځای کې خلک

راپارولي وي. (۱۳) کوم تورونه چې هغوی په ما لگولي دي د هغو

په هکله تاسو ته کوم ثبوت نه شي وړاندې کولای. (۱۴) خو زه

ستاسو په حضور کې اقرار کوم چې زه د خپلو نيکونو د خدای په

عبادت کولو کې د څښتن عيسى د لارې څخه پيروي کوم چې هغوی

يې غلطه بولي. زه په هغو ټولو شيانو چې د موسی په شريعت او د

پيغمبرانو په کتابونو کې ليکل شوي دي، عقیده لرم. (۱۵) زه خدای

ته همداسې هيله لرم چې دوی یې لري او هغه دا چې نېک او بد خلک به دواړه د قیامت په ورځ له مړو نه راژوندي کیږي. (۱۶) نو زه تل کوبنس کوم چې د خدای او انسانانو په حضور کې پاک وجدان ولرم.

(۱۷) وروسته له څو کلونو زه اورشلیم ته راغلم چې خپل قوم ته خیرات یوسم او قرباني وکړم. (۱۸) زه د خدای په کور کې د پاکوالي د مراسمو د سرته رسولو څخه وروسته هغوی ولیدم. هلته نه د خلکو گڼه گڼه او نه کومه شور او غوغا وه. (۱۹) خو د اسیا د ولایت ځینې یهودیان چې هلته موجود وو، باید په خپله دلته حاضر شي او که زما په خلاف کوم څه لري، نو خپل توروونه دې وړاندې کړي. (۲۰) یا پرېږدئ چې په خپله دا خلک ووايي کله چې زه د شورا په مخکې ولاړ وم په ما کې کوم جرم پیدا کړی وي، (۲۱) بې له یو شي چې کله زه د هغوی په مخکې ولاړ وم او په لوړ اواز مې وویل: «زه نن له دې امله محاکمه کېږم چې په دې عقیده یم چې مړي به بیا راژوندي کیږي.»

(۲۲) خو فیلیکس چې د څښتن عیسی د لارې نه ښه خبر ؤ، نو محاکمه یې وځنډوله او ویې ویل: «کله چې لیسایس قوماندان راورسېده، نو بیا به زه ستاسو د دعوي په هکله خپله پرېکړه وکړم.» (۲۳) هغه یو منصبدار ته امر وکړ چې پولوس تر نظارت لاندې ونیسي او هغه ته لږ څه ازادي ورکړي او د هغه ملگرو ته چې د هغه د اړتیاوو د پوره کولو دپاره ځي او راځي، اجازه ورکړي.

پولوس د فيليكس او دروسيلې په حضور كې

٢٤) خو ورځې وروسته فيليكس د خپلې بنځې دروسيلې سره چې يهودى وه، راغى. هغه پولوس راوغوښت او د هغه خبرې يې چې په عيسى مسيح باندې د ايمان راوړلو په هكله كولې، واورېدلې. ٢٥) خو كله چې پولوس د عدالت، په خپل نفس باندې د واك لرلو او د قيامت د ورځې په هكله خبرې كولې، نو فيليكس ووپرېده او ويې ويل: «د اوس دپاره همدومره بس دى. كله چې يو مناسب وخت پيدا شو بيا به دې راوغواړم.» ٢٦) په همدې وخت كې هغه په دې هيله ؤ چې پولوس به ورته رشوت وركړي او له همدې امله به يې هغه هر وخت راغوښته او خبرې به يې ورسره كولې.

٢٧) كله چې دوه كاله تېر شول، نو پوركيوس فستوس د فيليكس په ځاى والي وټاكل شو. فيليكس د يهوديانو د خوشحالولو دپاره پولوس په زندان كې پرېښود.

د رومي امپراتور څخه د پولوس غوښتنه

٢٥) ١) كله چې فستوس قيصريې ته د والي په توگه راغى، نو درې ورځې وروسته اورشليم ته لاړ. ٢) - ٣) هلته مشرانو كاهنانو او د يهوديانو مشرانو د پولوس په خلاف خپله دعوه هغه ته وړاندې كړه. هغوى د فستوس څخه غوښتنه وكړه چې ورباندې مهرباني وكړي او پولوس اورشليم ته راوغواړي. ځكه چې هغوى ورته دسيسه جوړه كړې وه چې كمين ورته ونيسي او په لاره كې يې

ووژني. (۴) فستوس ځواب ورکړ: «پولوس په قيصریه کې بندي ساتل شوی دی او زه په خپله ډېر زر بېرته هلته ورځم. (۵) نو ستاسو مشران دې زما سره قيصريې ته لاړ شي او که هغه کوم غلط کار کړی وي، نو دعوه دې پرې وکړي.»

(۶) فستوس د اتو يا لسو ورځو دپاره په اورشلیم کې پاتې شو او بيا قيصريې ته لاړ. په بله ورځ هغه په محکمه کې په خپلې چوکۍ باندې کښېناست او امر يې وکړ چې پولوس راولي. (۷) کله چې پولوس راغی، نو هغه يهوديان چې د اورشلیم څخه راغلي وو د هغه څخه شاوخوا راتاو شول او په هغه باندې يې ډېر سخت توروته ولگول چې ثابتولی يې نه شول. (۸) پولوس د خپل ځان څخه دفاع وکړه او ويې ويل: «ما نه د يهوديانو د شريعت په خلاف، نه مې د خدای د کور او نه مې د امپراتور په خلاف کوم غلط کار کړی دی.» (۹) خو فستوس غوښتل چې يهوديان خوشحاله کړي، نو د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شي او د دې توروته له امله چې درباندي لگېدلي دي په هغه ځای کې زما په حضور کې ستا محاکمه وشي؟» (۱۰) پولوس په ځواب کې وويل: «زه همدا اوس د امپراتور په محکمه کې يعنې هغه ځای کې چې بايد زما قضيه په کې وچلېږي، ولاړ يم. تاسو ته ښه معلومه ده چې ما د يهوديانو په خلاف کوم جرم نه دی کړی. (۱۱) که چېرې زه مجرم يم او داسې کار مې کړی وي چې د مرگ د سزا لايق يم، نو د مرگ څخه نه تنبتم. خو که چېرې هغه توروته چې د دې يهوديانو له خوا په ما لگېدلي دي رښتيا نه وي، نو هېڅوک حق نه لري چې ما هغوی ته په لاس ورکړي. زه امپراتور ته عرض کوم

چې خپله دې زما د قضيې په هکله پرېکړه وکړي.» (۱۲) بيا
فستوس د خپلو مشاورانو سره د مشورې کولو نه وروسته په خواب
کې وويل: «دا چې تا امپراتور ته عرض کړی دی، نو امپراتور ته به
لاړ شي.»

پولوس د اگريپاس او برنيکي په حضور کې

(۱۳) خو ورځې وروسته اگريپاس پاچا او د هغه خور برنيکي
قيصريې ته راغلل چې فستوس ته هرکلی ووايي. (۱۴) هغوی د خو
ورځو دپاره هلته پاتې شول، نو فستوس د پولوس قضيه پاچا ته
وړاندې کړه او ويې ويل: «دلته يو سړی دی چې فيليکس په زندان
کې پرېښی دی. (۱۵) کله چې زه اورشليم ته لاړم، نو د مشرانو
کاهنانو او نورو يهودي مشرانو په هغه باندې تورونه ولگول او زما
څخه يې وغوښتل چې هغه ته سزا ورکړم. (۱۶) خو ما هغوی ته
خواب ورکړ چې دا د روميانو دود او دستور نه دی چې يو تورن
سړی دې خپلو مدعيانو ته په لاس ورکړي، تر هغې چې هغه د خپلو
مدعيانو سره مخامخ نه کړي او هغه ته دا موقع ورنه کړي چې د
لگول شويو تورو په وړاندې د خپل ځان څخه دفاع وکړي. (۱۷)
کله چې هغوی دلته راغلل نو ځنډ مې ونه کړ او په بله ورځ په
محکمه کې کښېناستم او امر مې وکړ چې هغه راولي. (۱۸) کله چې د
هغه مدعيان پاڅېدل چې خبرې وکړي، هغوی ونه شو کولای چې
هغه په هغو جرمونو باندې چې زما په خيال کې هم نه وو، ملامته
کړي. (۱۹) هغوی د خپل دين او د يو سړي په هکله چې عيسی
نومېږي او مړ شوی دی، د نظر اختلاف درلود او پولوس دعوه کوي

چې هغه ژوندی دی. (۲۰) زه زړه نازړه وم چې څنگه د دې

موضوع په هکله څېړنه وکړم، نو د پولوس څخه مې پوښتنه وکړه چې ایا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شې او هلته دې قضیه وڅېړل شي. (۲۱) خو پولوس غوښتنه وکړه تر هغې پورې چې امپراتور د هغه د قضیې په هکله خپله پرېکړه نه وي کړې، هغه دې تر نظارت لاندې وساتل شي. نو ما امر وکړ، ترڅو پورې چې هغه امپراتور ته لېږم هغه دې بندي وساتل شي. (۲۲) اګریپاس فستوس ته وویل: «زه غواړم چې په خپله د دې سړي خبرې واورم.» فستوس ځواب ورکړ: «سبا به د هغه خبرې واورې.»

(۲۳) په بله ورځ اګریپاس او برنیکی په زیات شان او شوکت سره راغلل او د قوماندانانو او د ښار د مشرانو سره دربار ته ننوتل. بیا فستوس امر وکړ او پولوس یې حاضر کړ. (۲۴) بیا فستوس وویل: «ای اګریپاس پاچا او ټولو حاضرینو! تاسو دا سړی وینی چې ټولو یهودیانو که دلته دي او که په اورشلیم کې دي، ورڅخه ماته شکایت کړی دی. هغوی چیغې وهلې چې دا سړی باید ژوندی پاتې نه شي. (۲۵) خو زما په نظر هغه کوم داسې کار نه دی کړی چې د مرګ سزا دې ورکړای شي. څرنگه چې هغه خپله عرض وکړ چې امپراتور دې د هغه د قضیې په هکله پرېکړه وکړي، نو ما پرېکړه وکړه چې هغه روم ته ولېږم. (۲۶) خو د هغه په هکله زما سره کوم ځانګړی څه شی نشته چې امپراتور ته یې ولیکم. نو هغه مې تاسو ټولو او په ځانګړې توګه ستاسې اګریپاس پاچا حضور ته راوست، ترڅو د هغه د قضیې تر څېړلو وروسته وکولای شم هغه ته یو څه ولیکم. (۲۷) ځکه چې زما په نظر دا خبره سمه نه ده چې یو بندي بې له کومو

د اگریپاس په حضور کې د پولوس دفاع

۲۶ (۱) اگریپاس پولوس ته وویل: «تاته اجازه درکول کیري چې د خپل ځان څخه دفاع وکړي.» نو پولوس خپل لاس پورته کړ او د خپل ځان څخه یې داسې دفاع وکړه: (۲) «ای پاچا، زه خپل ځان بختور گڼم چې نن ستاسو په حضور کې ولاړ یم او د هغو ټولو تورونو په خلاف چې د یهودیانو له خوا په ما لگېدلي دي، د خپل ځان څخه دفاع کوم. (۳) په ځانگړې توگه څرنګه چې تاسو د یهودیانو د ټولو دودونو او د هغوی ترمنځ چې کوم اختلافات موجود دي، د هغو ټولو سره بلد یئ. نو تاسو ته سوال کوم چې په پوره صبر او حوصلې سره زما خبرو ته غور ونیسئ.

(۴) ټول یهودیان پوهیري چې ما د ځوانۍ د وخت نه د خپلو خلکو سره او په اورشلیم کې څنګه ژوند تېر کړی دی. (۵) هغوی ما له پخوا څخه پیژني او که چېرې هغوی وغواړي نو کولای شي تصدیق کړي چې زه د فریسیانو د ډلې غړی وم چې دا زمونږه یوه ډېره سرسخته مذهبي ډله ده. (۶) اوس د دې دپاره چې د خدای د هغې وعدې په هیله یم چې زمونږ د نیکونو سره یې کړې ده، محاکمه کېرم. (۷) دا هغه وعده ده چې زمونږ د خلکو دولس قبیلې د هغې د پوره کېدلو په هیله شپه او ورځ عبادت کوي. ای پاچا! د همدې هیلې په خاطر یهودیان په ما باندې تورونه لگوي. (۸) تاسو هر یو ته دا ولې ناشونې بنکاري چې خدای مري راژوندي کولای شي؟

٩) يو وخت ما خپله داسې فکر کاوه هرڅه چې کولای شم باید د عیسی ناصري د نوم سره د مخالفت کولو دپاره یې وکړم. (١٠) ما په اورشلیم کې همداسې وکړل. د مشرانو کاهنانو څخه مې واک او اختیار تر لاسه کړ او ډېر ایمانداران مې زندان ته واچول او کله به چې هغوی ته د مرگ سزا ورکول کېدله، نو ما به هم د هغوی په خلاف رایه ورکوله. (١١) خو خو ځلې مې هغوی ته په کنیسو کې سزا ورکړې ده او کوبنبن مې کاوه چې هغوی دې ته مجبور کړم چې د خپلې عقیدې څخه منکر شي. زما قهر او غضب تر دې حده پورې ورسېده چې حتی هغوی پسې به د نورو هېوادونو ښارونو ته تلم چې هغوی وځوروم.

١٢) یوه ورځ زه د هغه واک او حکم له مخې چې د مشرانو کاهنانو له خوا راکړل شوی ؤ، د یو کار پسې دمشق ته روان وم. (١٣) ای پاچا! کله چې زه د غرمې په وخت کې په لاره روان وم، نو ما یوه رڼا ولیدله چې د لمر څخه هم زیاته روښانه وه او د اسمان څخه راروانه وه او په ما او زما د سفر په ملگرو باندې وځلېدله. (١٤) مونږ ټول په ځمکه باندې راولوېدلو. بیا مې په آرامي ژبه کې یو اواز واورېد چې ماته یې وویل: «ای شاووله، ای شاووله، ته ولې ما ځوروي؟ دا یو بې گټې کار دی چې د خپل بادار د ارادې په وړاندې ودرېږي.» (١٥) ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» او څښتن وویل: «زه عیسی یم، یعنی هغه څوک چې ته یې ځوروي.» (١٦) خو اوس پاڅېره او په خپلو پښو ودرېږه. زه تاته د دې دپاره رابښکاره شوم چې تا خپل خدمتگار وټاکم او څه چې دې زما څخه ولیدل او هغه څه چې په راتلونکي کې به یې درته وښایم د هغو په

هکله به شاهدي ورکړې. (١٧) زه به تا د اسراييلو د قوم او
غيريهوديانو څخه وژغورم. زه تا هغوی ته لېرم (١٨) چې د هغوی
سترگې خلاصې کړې، ترڅو هغوی د تيارې څخه رڼا ته او د شيطان
د واکمنۍ څخه يې د خدای خواته راواړوې، ترڅو په ما باندې د
ايمان راوړلو په وسيله د هغوی گناهونه وبخښل شي او د خدای په
سپېڅلو خلکو کې شامل شي.

(١٩) نو ای پاچا! ما د هغه حکم څخه چې په اسماني رويا کې راته
وشو، سرغړونه نه ده کړې. (٢٠) ما لومړی په دمشق او اورشليم کې
او بيا په ټوله يهوديه کې او همدارنگه غيريهوديانو ته مې اعلان وکړ
چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي، د خدای خواته راوگرځي او
داسې کارونه وکړي چې ثابته کړي چې هغوی توبه ويستلي ده. (٢١)
له همدې امله ځينو يهوديانو زه د خدای په کور کې ونيولم او کونښن
يې کاوه چې ما ووژني. (٢٢) خو تر نن ورځې پورې خدای وساتلم
او دلته ولاړ يم او ټولو لويو او وړو ته شاهدي ورکوم. زه يوازې هغه
څه وایم چې پيغمبرانو او موسی ويلي دي چې پېښ به شي، (٢٣)
يعنې دا چې مسيح بايد کړاوونه وزغمي او لومړنی کس به وي چې د
مړو څخه به راژوندي شي او يهوديانو او غيريهوديانو دواړو ته به د
خلاصون د رڼا اعلان وکړي.»

(٢٤) پولوس لا د خپل ځان څخه د دفاع په خاطر خبرې کولې چې
فستوس چيغې کړې: «ای پولوسه، ته لېونی يې! په ډېرو لوستلو
لېونی شوی يې.» (٢٥) پولوس په ځواب کې وويل: «نه ښاغليه! زه
لېونی نه يم. زه په هوش يم او رښتيا او معقولي خبرې کوم. (٢٦)

پاچا په دې ښه خبر دی او زه د هغه سره په زړورتیا سره خبرې کوم. زه په دې باندې ډاډه یم چې دا ټولې پېښې تاسو ته معلومې دي، ځکه چې هغه په کوم پټ ځای کې نه دي شوي. (۲۷) ای پاچا! تاسو په پیغمبرانو باندې عقیده لرئ؟ زه پوهېږم چې تاسو ورباندې عقیده لرئ.» (۲۸) اګریپاس پولوس ته وویل: «ته فکر کوې چې دومره زر به ما عیسوي کړې؟» (۲۹) پولوس وویل: «که لږ وخت ونیسي یا ډېر، خو زه خدای ته دعا کوم چې یوازې تاسو نه بلکې هغه ټول خلک چې نن زما خبرې اوري، زما په شان شي، البته زما په شان په زولنو کې نه.»

(۳۰) بیا پاچا پاخېد او والي، برنیکي او نور خلک چې د هغوی سره ناست وو، هم پاخېدل. (۳۱) کله چې هغوی ووتل، نو یو بل ته یې سره وویل: «دې سړي داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرګ یا زندان ته د اچولو وړ وي.» (۳۲) اګریپاس فستوس ته وویل: «که چېرې دې سړي امپراتور ته عرض نه وای کړی، نو ازادېدلی شو.»

پولوس روم ته بیول کېږي

۲۷ (۱) کله چې دا پرېکړه وشوه چې مونږ به په کشتی کې ایټالیا ته ځو، نو هغوی پولوس او ځینې نور بندیان یولیوس ته چې د روم د امپراتور د لښکرو د کنډک یو منصبدار ؤ، وسپارل شول. (۲) بیا مونږ د ادرامیتیني په کشتی کې چې د اسیا د ولایت بندرونو ته روانه وه، سپاره شولو. زمونږ سره یو مقدوني سړی چې ارسترخوس نومېده او د تسالونیکېي څخه ؤ، هم ملګری ؤ. (۳) په بله ورځ

مونږ د صيدون د ښار بندر ته ورسېدلو. يوليوس په پولوس مهربانه شو او هغه ته يې اجازه ورکړه چې خپلو ملگرو ته ورشي او چې کوم شي ته اړتيا ولري، هغوی يې ورته ورکړي. (٤) مونږ د صيدون څخه روان شولو، خو له دې امله چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو د قبرس د جزيرې په بلې خوا لاړو، ځکه چې هلته باد نه لگېده. (٥) کله چې مونږ د قيليقې او پمفيلې د بحيرو څخه تېر شولو، نو د ميرا ښار ته چې د ليکيا په ولايت کې دی، ورسېدلو. (٦) په هغه ځای کې هغه منصبدار د سکندريې يوه کشتی پيدا کړه چې ايتاليا ته روانه وه او مونږ يې په هغې کې سپاره کړو. (٧) تر ډېرو ورځو پورې مونږ ورو ورو تللو او په ډېر تکليف سره قنيدوس ته ورسېدلو. څرنگه چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو بلې خواته مو حرکت وکړ او د کريت د جزيرې په هغې خوا چې د باد څخه پناه وه، روان شولو او د سلموني د سيمې څخه تېر شولو. (٨) په سختی سره د بحيرې په غاړه تللو او يو ځای ته ورسېدلو چې د «خوندي بندر» په نوم يادېده او د لسپه ښار ته نژدې ؤ.

(٩) هلته مونږ زيات وخت له لاسه ورکړ او زمونږ دپاره نور سفر کول خطرناک ؤ، ځکه چې د کفارې ورځ تېره شوې وه. نو پولوس هغوی ته دا مشوره ورکړه: (١٠) «ای ملگرو، ماته ښکاري چې د دې ځای نه وروسته به زمونږ سفر خطرناک وي. يوازې کشتی او د هغې بار ته به لوی تاوان ونه رسېږي بلکې زمونږ ژوند ته به هم خطر وي.» (١١) خو هغه منصبدار د پولوس په ځای د کشتی د مشر او د کشتی د خاوند خبرو ته زيات غوږ نيوه. (١٢) څرنگه چې هغه بندر د ژمي تېرولو دپاره مناسب نه ؤ، نو د هغوی څخه زياتو يې دا

پرېکړه وکړه چې له هغه ځای څخه حرکت وکړي او کوبنسې وکړي چې فینکاس ته ورسېږي او ژمی هلته تېر کړي. فینکاس په کریت کې یو بندر دی چې جنوب غرب او شمال غرب خواته مخامخ دی.

په بحیره کې توفان

۱۳) کله چې د جنوب له خوا نری نری باد راوالت، نو هغوی فکر وکړ چې خپل مقصد ته ورسېدل. نو هغوی د کشتی لنگر راکش کړ او د کریت په غاړه روان شول. ۱۴) خو ډېر وخت نه و تېر شوی چې یو توفاني باد چې د «شمال ختیځ» د باد په نوم یادېږي، د جزیرې څخه زمونږ خواته راوالت. ۱۵) کشتی په توفان کې راگېره شوه او د دې امکان نه و چې د باد مخالف طرف ته لاړه شي، نو مونږ نوره هڅه ونه کړه او پرې مو بنودله چې کوم طرف ته چې باد لگېږي هماغې خواته کشتی بوځي. ۱۶) مونږ د کاودا په نوم د یوې کوچنۍ جزیرې طرف ته چې د باد څخه پناه وه، روان شولو. په ډېرې سختۍ سره مو وکولای شول چې هغه کوچنۍ کشتی خوندي وساتو. ۱۷) هغه کوچنۍ کشتی یې لویې کشتی ته وڅپړوله او لویه کشتی یې گردچاپېره په رسیو باندې وتړله. هغوی وپرېدل چې د سیرتیس په شگو کې به ونښلي. هغوی د کشتی لنگر رابنکته کړ او کشتی یې پرېښودله چې باد یې بوځي. ۱۸) په بله ورځ چې ډېر سخت توفان و، نو هغوی د کشتی یو څه بار اوبو ته وغورځاوه. ۱۹) خو په درېمه ورځ یې د کشتی سامان په خپلو لاسونو بحیرې ته وغورځاوه. ۲۰) تر ډېرو ورځو پورې مونږ نه لمر ولیده او نه ستوري او سخت باد لگېده او نور زمونږ د خلاصون هېڅ هیله نه وه.

٢١) په کشتی کې ناستو خلکو تر ډېره وخته پورې هېڅ شی نه وو

خوړلي، نو پولوس د هغوی په مخکې ودرېده او ویې ویل: «ای ملگرو، تاسو باید زما خبره منلې وای او د کریت څخه مو حرکت نه وای کړی، نو د دې زیان او تاوان څخه به ساتل شوي وای.» ٢٢)

خو اوس تاسو ته مشوره درکوم چې زړور اوسئ! په تاسو کې به هېڅوک هم خپل ژوند له لاسه ورنه کړي، خو کشتی به ټوټې ټوټې شي، ٢٣) ځکه چې پرون شپه د هغه خدای چې زه د هغه یم او د

هغه عبادت کوم، د هغه فرېنټه ماته راغله او زما په څنګ کې ودرېدله ٢٤) او ویې ویل: «پولوسه! مه وپېرې، ځکه چې ته باید د امپراتور په مخکې ودرېږي. او ستا په خاطر به خدای د هغو ټولو

کسانو ژوند چې تا سره په کشتی کې دي، وژغوري.» ٢٥) نو ای خلکو، زړور اوسئ! ځکه چې زه په خدای ایمان لرم. لکه څنګه چې ماته ویل شوي دي، همداسې به وشي. ٢٦) خو مونږ به د جزیرې په غاړه وغورځول شو.»

٢٧) دا څوارلسمه شپه وه چې مونږ د مدیترانې په بحیره کې د توفان له امله یوې خوا او بلې خواته وړل کېدلو. خو نژدې نیمه شپه وه چې کشتیوانانو دا ګومان وکړ چې وچې ته ورنژدې کېږي. ٢٨)

هغوی د اوبو ژوروالی اندازه کړ او ویې لیدل چې څلوېښت متره ؤ او د لږې مسافې څخه وروسته یې چې بیا اندازه واخیستله، نو دېرش متره وه. ٢٩) هغوی وپېرېدل هسې نه چې د ګټانو سره ولګېږي، نو د

کشتی له شا نه یې څلور لنگرونه واچول او دعا یې وکړه چې زر سبا شي. ٣٠) کشتیوانانو کوښښ کاوه چې د کشتی څخه وتښتي او هغوی په دې بهانه چې غواړي د کشتی د مخکېنۍ برخې یو څو

لنگرونه واچوي، کوچنی کشتی یې بحیرې ته بنکته کړه. (۳۱) خو پولوس هغه منصبدار او عسکرو ته وویل: «که چیرې کشتیوانان په کشتی کې پاتې نه شي، نو ستاسو څخه به هېڅوک هم ونه ژغورل شي.» (۳۲) نو عسکرو د کوچنی کشتی طنابونه پرې کړل او هغه یې پرېښودله چې په بحیره کې لاړه شي.

(۳۳) د لمرخاته څخه مخکې پولوس د ټولو څخه وغوښتل چې یو څه شی وڅوري. هغه وویل: «نن څوارلسمه ورځ ده چې تاسو دومره پرېشانه یئ چې هېڅ شی مو نه دي خوړلي.» (۳۴) نو له دې امله تاسو ته سوال کوم چې لږ خواړه وڅورئ، ځکه چې تاسو ورته اړتیا لرئ د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ. په تاسو کې به د هېچا د سر یو ویښته هم کم نه شي.» (۳۵) کله چې پولوس دا خبره وکړه، بیا یې لږه ډوډۍ راواخیستله، د ټولو په مخکې یې د خدای شکر وکړ، هغه یې ماته کړه او په خوړلو یې پیل وکړ. (۳۶) هغوی ټولو همت پیدا کړ او خواړه یې وڅورل. (۳۷) په کشتی کې مونږ ټول دوه سوه او شپږ اويا تنه وو. (۳۸) کله چې هغوی ټول ماړه شول، نو ټول غنم یې بحیرې ته ورگوزار کړل چې کشتی سپکه شي.

د کشتی ټوټې ټوټې کېدل

(۳۹) کله چې سهار شو، نو کشتیوانانو وچه ځمکه ونه پېژندله، خو هغوی د خلیج غاړه ولیدله او پرېکړه یې وکړه چې که کېدای شي نو کشتی به په هغه ځای باندې وخېژوو. (۴۰) نو هغوی هغه طنابونه چې لنگرونه پرې تړل شوي وو، پرېکړل او هغه یې په بحیره کې

پرېښودل او په هماغه وخت کې يې د کشتۍ د راشپېلونو طنابونه سست کړل. بيا هغوی د کشتۍ د مخکېنۍ برخې بادوان د باد خواته پورته کش کړ او کشتۍ د بحيرې غاړې ته روانه شوه. (۴۱) خو کشتۍ د اوبو لاندې د شگو د غونډۍ سره ولگېدله او هلته ونښتله. د کشتۍ مخکېنۍ برخه ډېره سخته ولگېدله او حرکت يې نه شو کولای، خو وروستنۍ برخه يې د سختو څپو له امله ټوټې ټوټې شوه.

(۴۲) عسکرو پرېکړه وکړه چې ټول بنديان به ووژنو، هسې نه چې په لامبو وهلو وټښتي. (۴۳) خو هغه منصبدار غوښتل چې پولوس وژغوري، نو هغوی يې د دې کار څخه منع کړل. هغه امر وکړ چې اول دې هغه کسان چې لامبو وهلی شي، ځانونه اوبو ته وغورځوي او وچې ته دې ځانونه ورسوي. (۴۴) او نورو ته يې وويل چې په تختو او يا د کشتۍ په ټوټو باندې دې هغوی پسې ورشي. په دې ډول مونږ ټول روغ رمټ وچې ته ورسېدلو.

پولوس د مالټا په جزيره کې

۲۸ (۱) کله چې مونږ روغ رمټ د بحيرې غاړې ته ورسېدلو، نو پوه شولو چې دا د مالټا په نوم جزيره ده. (۲) د هغه ځای خلکو په مونږ ډېره مهرباني وکړه او څرنگه چې هوا سپره وه او باران اورېده، نو اور يې راته بل کړ او مونږ ټولو ته يې تود هرکلی ووايه. (۳) پولوس يو څه لرگي راټول کړل او هغه يې اور ته واچول او د اور د گرموالي له امله يو زهرجن مار راووت او د هغه د لاس پورې ونښته. (۴) کله چې د هغه ځای خلکو وليدل چې د پولوس په لاس پورې

مار ځوړند دی، نو یو بل ته یې سره وویل: «دا سړی به خامخا قاتل وي. که څه هم هغه له بحیرې څخه وژغورل شو، خو الهي عدالت به هغه ژوندی پرېږدي.» (۵) خو پولوس هغه مار اور ته ورگوزار کړ او کوم زیان ورته ونه رسېده. (۶) هغوی په دې تمه وو چې پولوس به زر وپرسېږي او یا به ناڅاپه راولوېږي او مړ به شي. خو کله چې هغوی ډېر انتظار وویست او ویې لیدل چې په هغه باندې هېڅ هم ونه شول، نو فکرونه یې بدل شول او ویې ویل: «دا هم یو خدای دی.»

(۷) هغه ځای ته نژدې د هغې جزیرې د حاکم پوبلیوس ځمکې وې. هغه په مهربانۍ سره مونږ ته هرکلی ووايه او درې ورځې یې په خپل کور کې مېلمانه کړو. (۸) هغه وخت د پوبلیوس پلار ناروغه پروت ؤ. هغه تبه لرله او د پېچ په ناروغۍ اخته ؤ. پولوس د هغه کوتې ته ننوت، د هغه دپاره یې دعا وکړه، خپل لاس یې ورباندې کېښود او هغه ته یې شفا ورکړه. (۹) کله چې دا کار وشو، نو د جزیرې نور ناروغان هم راغلل او روغ شول. (۱۰) هغوی مونږ ته ډېر سوغاتونه راکړل او کله چې مونږ غوښتل لاړ شو، نو کومو شيانو ته چې په سفر کې مو ورته اړتیا لرله، هغه یې مونږ ته کشتۍ ته راوړل.

روم ته د پولوس رسېدل

(۱۱) درې میاشتې وروسته د سکندریې په یوه کشتۍ کې چې د دوه غیرگوني خدایانو کیستر او پولوکس توبل شوې مجسمې ورباندې لگېدلې وې او ژمی یې په هغې جزیرې کې تېر کړی ؤ، لاړو. (۱۲)

مونږ د سراقيوس بنار ته ورسېدلو او درې ورځې هلته پاتې شولو. **(۱۳)** بيا د هغه ځای څخه په کشتي کې روان شولو او د ريغيون بنار ته ورسېدلو. بيا يوه ورځ وروسته جنوبي بادونه پيل شول او په دوو ورځو کې د پوتیولي بندر ته ورسېدلو. **(۱۴)** په هغه ځای کې مونږ ځينې ايمانداران وليدل او هغوی زمونږ څخه وغوښتل چې د يوې هفتې دپاره ورسره پاتې شو. په دې ډول مونږ روم ته ورسېدلو. **(۱۵)** کله چې د روم ايمانداران زمونږ د راتللو څخه خبر شول، نو هغوی د آبياس تر بازاره او هغه ځای پورې چې د درې مېلمستونونو په نوم يادېده، زمونږ ليدلو ته راغلل. کله چې پولوس هغوی وليدل، نو د خدای شکر يې وويست او زړور شو. **(۱۶)** کله چې مونږ روم ته ورسېدلو، نو پولوس ته اجازه ورکړل شوه چې د يو رومي عسکر سره چې د هغه ساتنه يې کوله، په يو شخصي کور کې واوسېږي.

پولوس په روم کې وعظ کوي

(۱۷) درې ورځې وروسته پولوس د هغه ځای د يهوديانو مشران غونډې ته راوغوښتل. کله چې هغوی سره راتول شول، نو ورته ويې ويل: «ای زما ورونو، که څه هم ما د خپلو خلکو او د خپلو نيکونو د دودونو او دستورونو په خلاف کوم کار نه دی کړی، خو بياهم زه په اورشليم کې بندي شوم او روميانو ته وسپارل شوم. **(۱۸)** کله چې روميانو زما څخه څېړنې وکړې نو غوښتل يې چې ما ازاد کړي، ځکه هغوی پوه شول چې ما داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې راته راکړل شي. **(۱۹)** خو کله چې د يهوديانو مشرانو مخالفت وکړ، نو زه دې ته مجبور شوم چې امپراتور ته عرض وکړم.

البته ما سره هېڅ داسې څه نشته چې د خپل قوم په خلاف يې ووايم.

٢٠ نو له دې امله مې راوغوښتلئ چې تاسو ووينم او خبرې

درسره وکړم چې زه د هغه چا په خاطر په زولنو تړل شوی يم چې د

اسراييلو خلک ورته هيله مند دي.» ٢١ يهودي مشرانو ځواب

ورکړ: «مونږ ته ستا په هکله له يهوديې څخه کوم ليک نه دی

رارسېدلی او نه زمونږ د يهودي ورونو څخه کوم څوک دلته راغلی

دی چې ستا په هکله يې مونږ ته خبر راوړی وي او يا يې ستا په

هکله کومه بده خبره کړې وي.» ٢٢ خو مونږ غواړو چې ستا نظر

واورو، ځکه مونږ پوهېږو چې خلک په هرځای کې د دې ډلې په

خلاف خبرې کوي.»

٢٣ نو هغوی د پولوس سره يوه ورځ وټاکله او ډېر خلک د هغه

کور ته راغلل. د سهار نه تر ماښامه پورې پولوس د هغوی سره د

خدای د پاچاهۍ په هکله خپل پيغام يې بيان کړ او شاهدي يې

ورکړه او کونښن يې وکړ چې د موسی د شريعت او د پيغمبرانو له

کتابونو څخه په کار اخيستلو سره هغوی د عیسی په هکله قانع کړي.

٢٤ ځينې د هغه په خبرو قانع شول، خو نورو ورباندې باور ونه

کړ. ٢٥ هغوی په خپل منځ کې سره بې اتفاقه شول او روان شول.

خو له تگ څخه مخکې پولوس دا خبره وکړه: «روح القدس د اشعيا

نبي په وسيله ستاسو نیکونو ته څنگه ښه ويلي دي:

٢٦ دې قوم ته ورشه او ورته ووايه:

«تاسو به بيا بيا اورئ، خو پوه به نه شئ»

تاسو به گورئ، خو وبه نه وینی خه

٢٧ حُکله چې زړونه د دې خلکو دي سخت شوي

او په غوږونو دي درانه

او پتې شوې يې دي سترگې

که نه، نو سترگو به يې ليدل

غوږونو به يې اورېدل

په زړونو کې به پوهېدل

او ماته به بېرته راگرځېدلي وای

او ما به شفا ورکړې وای

٢٨ نو بيا پوه شئ چې دغه د خلاصون پيغام د خدای له خوا

غیریهودیانو ته لېږل شوی دی او هغوی به یې مني. » [٢٩] کله

چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو یهودیان لارل او په

خپل منځ کې یې سره بحث وکړ.]

٢٩ پولوس دوه کاله په یو کرایي کور کې اوسېده او هرڅوک چې

به د هغه د لیدلو دپاره راتللو، نو هرکلی به یې ورته ویل. [٣٠] هغه

د خدای د پاچاهۍ په هکله وعظ کاوه او د څښتن عیسی مسیح په

هکله یې په زړورتیا او په ازادانه توګه تعلیم ورکاوه.

تاسو پوښتنې لری؟ [+1 807.700.9066](tel:+18077009066)
© afghanbibles.org د ختیځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.